

Gyermek- foglalkozások vezetése, Első Évfolyam

Ruhi Intézet

3. Könyv

Gyermekfoglalkozások vezetése

1. évfolyam

Ruhi Intézet

A sorozat eddig megjelent kötetei:

Az alábbiakban a Ruhi Intézet által megjelentetett sorozat jelenlegi köteteinek címei találhatók. A könyveket a fő tanfolyamsorozat kurzusaihoz szánták azzal a szisztematikus céllal, hogy erősítsék a fiatalok és felnőttek képességeit közösségeik szolgálata érdekében. A Ruhi Intézetben szintén fejlesztés alatt áll egy olyan tanfolyamsorozat, mely a fő sorozat harmadik kötetéből ágazik ki, képzést nyújtva a bahá'í gyermekfoglalkozások vezetőinek, továbbá egy másik, mely a sorozat ötödik kötetéből ágazik ki a serdülőcsoportok animátorainak képzéséhez. Ezek szintén fel vannak tüntetve a listán. Meg kell azonban jegyezni, hogy az adott területen szerzett tapasztalatokkal párhuzamosan ez a lista folyamatos változtatásokon esik át. Amint a fejlesztés alatt álló tantervi elemek egyre nagyobb számban jutnak el abba a stádiumba, hogy széles körben hozzáférhetővé lehet tenni őket, új címek kerülnek majd fel a listára.

1. Könyv	<i>Elmélkedés a lélek életén</i>
2. Könyv	<i>Szolgálatra emelkedvén</i>
3. Könyv	<i>Gyermekfoglalkozások vezetése, Első évfolyam</i>
<i>Gyermekfoglalkozások vezetése, Második évfolyam (mellékági tanfolyam)</i>
<i>Gyermekfoglalkozások vezetése, Harmadik évfolyam (mellékági tanfolyam)</i>
<i>Gyermekfoglalkozások vezetése, Negyedik évfolyam (mellékági tanfolyam)</i>
4. Könyv	<i>Az Iker Megnyilvánulások</i>
5. Könyv	<i>A serdülők képességeinek kibontakoztatása</i>
<i>A kezdőlendület: 5. Könyv első mellékági anyaga</i>
<i>Egyre bővülő kör: 5. Könyv második mellékági anyaga</i>
6. Könyv	<i>Az Ügy tanítása</i>
7. Könyv	<i>Járjunk együtt a szolgálat ösvényén!</i>
8. Könyv	<i>Bahá'u'lláh Szövetsége</i>
9. Könyv	<i>Történelmi áttekintés</i>
10. Könyv	<i>Élettől lüktető közösségek építése</i>
11. Könyv	<i>Anyagi eszközök</i>
12. Könyv	<i>Család és a közösség</i>
13. Könyv	<i>Társadalmi tevékenységben való részvétel</i>
14. Könyv	<i>Közéleti vitákban való részvétel</i>

Copyright © 2009, 2025 Ruhi Foundation, Colombia
Minden jog fenntartva. 2.2.1. PE változat, 2025. június
A nyomtatás Magyarországon készült.

Originally published in Spanish as *Enseñar clases para niños, primer grado*
Copyright © 1987, 1996, 2021 Ruhi Foundation, Colombia
ISBN 978-958-52941-7-2

Permission for a limited printing of this book in Hungarian has been granted to the National Spiritual Assembly of the Bahá'ís of Hungary by the Ruhi Institute.

Ruhi Institute
Cali, Colombia
Email: instituto@ruhi.org
Website: www.ruhi.org

Magyarországi Bahá'í Közösség
Országos Szellemi Tanácsa
1053 Budapest, Ferenciek tere 3. II/4
Tel.: +36-1-266-4004
E-mail: nsa@bahai.hu
Website: www.bahai.hu

Tartalom

Néhány gondolat a tutorhoz	v
A bahá'í nevelés néhány alapelve.....	1
Tananyag gyermekfoglalkozásokhoz, 1. évfolyam.....	39

Néhány gondolat a tutorhoz

E könyv két olyan fejezetet foglal magába, melyek elsődleges törekvése egyre több egyénben kialakítani azt a képességet, hogy a gyermekek lelki nevelése érdekében a szomszédságokban és a falvakban felvállalják a rendszeres foglalkozások tartásának rendkívül dicséretes feladatát. Ez a Ruhi Intézet fő tanfolyamsorozatának harmadik kurzusa, és egyben az első, amely megnyitja a szolgálat egy sajátos ösvényét azok előtt, akik ezen az úton szeretnének haladni. Azok a résztvevők, akik így döntenek, folytatják a gyermekfoglalkozások vezetésének mellékági tanfolyamsorozatát, miközben ki-ki a saját helyzetének megfelelő ütemben halad előre a fő tanfolyamsorozat által kijelölt úton.

Miközben a tutor végigkálauzolja a csoportot a könyvön, mindig szem előtt kell tartania a fenti elképzelést, ugyanakkor nem szabad megfeledkeznie arról, hogy a résztvevőknek valószínűleg csak egy bizonyos százaléka akarja majd elkötelezni magát e téren. A könyv tehát a közvetlen célján túl szélesebb értelemben arra is szolgál, hogy minden olyan személlyel, aki már szilárdan elkötelezte magát a szolgálat mellett, megismertesse azokat a fogalmakat és eszméket, amelyek a saját falujában vagy szomszédságában kibontakozó, a gyermekek számára kidolgozott oktatási programot alakítják. Ezáltal a könyv remélhetőleg hozzájárul egy magasabb szintű tudatossághoz a közösségen belül mind a gyermekek lelki nevelésére irányuló kötelezettséget, mind pedig azon tulajdonságokat, attitűdöket és viselkedést illetően, melyet a felnőtt tagoknak kell felmutatniuk a gyermekekkel való érintkezésük során.

A 2. Könyv második fejezetének tanulmányozásából a résztvevőknek már ismerős lehet 'Abdu'l-Bahá kijelentése, mely szerint háromféle nevelést különböztetünk meg: anyagi, emberi és lelki nevelést. Ezen a ponton a résztvevőknek lehetőségük nyílik arra, hogy tovább mélyítsék megértésüket a nevelés ez utóbbi fajtáját illetően, amelynek segítségével kibontakozhat az egyén lelki, magasabb rendű természete. Azt azonban kezdettől fogva világossá kell tenni, hogy a gyermekek lelki nevelése a Bahá'í Hit értelmezése szerint alapvetően különbözik az olykor a vallási oktatással társított dogmatikus hiedelmek ráerőltetésétől. Célja ehelyett a tudás szeretetének, a tanulás iránti nyitott hozzáállásnak és a valóság kutatására irányuló állandó vágynak az előmozdítása.

Ugyanolyan fontos elismerni, hogy a gyermekek nevelésében nem lehet félresöpörni a vallási tanításokat, hiszen ezzel megtagadnánk tőlük a hozzáférést az isteni igazságokhoz és szellemi alapelvekhez, olyan alapelvekhez, amelyeknek majd a gondolataikat és cselekedeteiket kell irányítaniuk. Azok, akik azt az állítást támogatják, hogy a legjobb hagyni a gyermekeket, hogy saját normáikat és világnézeteiket a társadalommal való interakcióik során – úgymond, szabad választás alapján – sajátítsák el, úgy tűnik, nem fogják fel, hogy a politikai, gazdasági és kulturális erők milyen erőszakosan hirdetik azokat az eszméket és viselkedési mintákat, amelyek csupán saját érdekeiket szolgálják. Ám még ha ez nem is lenne így, akkor sincs okunk feltételezni, hogy a soron következő generációk képesek lennének jobb

világot teremteni az egyén szellemi természetét tápláló nevelés nélkül. Az Isteni Nevelő útmutatásától megfosztott emberiség csak káoszt, igazságtalanságot és szenvedést képes létrehozni.

A bahá'í tanítások tehát központi szerepet játszanak az ebben a könyvben megálmodott és az ebből kiágazó hatéves gyermeknevelési programban. Ennek ellenére a program felépítése, különösen a tartalom egymásra épülése az egyes évfolyamokon, mindenféle háttérrel rendelkező gyermek számára megnyitja az utat a részvételhez. Az Első évfolyam leckéi az öt-hatéves gyermekek lelki tulajdonságainak fejlesztésével foglalkoznak – ezzel megpróbálva hozzájárulni a jellem finomításához. A 2. évfolyam ezekre a leckékre épít azáltal, hogy olyan szokásokat és magatartásmintákat alakít ki, amelyek az előző évben feltárt belső tulajdonságokat jelenítik meg – például az imádkozás szokását, amely az Istenhez való közeledés vágyával jellemezhető belső állapotot tükrözi. A következő évfolyamok a tudás kérdéskörével foglalkoznak. Pontosabban, ahhoz, hogy az egyének tudatosan dolgozhassanak saját lelki fejlődésükért, kapcsolódniuk kell ahhoz a Forráshoz, melyből az isteni tudás árad. Ezen évfolyamok leckéi tehát olyan témákat tárgyalnak, amelyek központi szerepet játszanak Isten a mai korra küldött Iker Megnyilvánulásainak csakúgy, mint az Előttük megjelent Megnyilvánulásoknak az életében. Az utolsó évfolyam lehetőséget biztosít a gyermekeknek, hogy elmélyítsék tudásukat Bahá'u'lláh Kinyilatkoztatásáról 'Abdu'l-Bahá példája és magyarázatai által vezérelve, illetve azokból merítkezve. Remélhetőleg ez segít a gyermekekben megerősíteni azt a szokást, hogy az Ő Írásaihoz és Szavaihoz forduljanak, ahogy haladnak előre az életben, és arra törekedjenek, hogy gondolataikat és cselekedeteiket összhangba hozzák Bahá'u'lláh tanításaival. Mire eléri a tizenegy-tizenkét éves kort, a gyermekek készen állnak arra, hogy átlépjenek a serdülők lelki megerősödését célzó programba, ahol egyre növekvő tudatosságuk tovább fokozódik majd egy animátor mellett tanulmányozott szövegek sorozata révén. Ezek között olyan szövegeket is találunk, amelyek folytatják a bahá'í gyermekfoglalkozásokon kapott nevelést. A gyermekfoglalkozások leendő vezetőinek bízniuk kell abban, hogy azok a szülők, akik maguk nem bahá'í vallásúak, szívesen fogadják a lehetőséget, hogy gyermekeiket ilyen foglalkozásokra küldjék, és kivétel nélkül örömmel veszik, ha látják a lelki nevelésnek gyermekeik zsenge szívére és elméjére gyakorolt hatásait.

Ahogy fentebb említettük, az Első évfolyam leckéi a jellem finomítására összpontosítanak. Ilyen értelemben tehát „A bahá'í nevelés néhány alapelve” című első fejezet a Hit Írásaiból vett lényeges fogalmakat vizsgálja, amelyek alapvetően befolyásolják a nevelést. A fejezet első felét e kérdéskör megvitatásának szenteljük, míg a fennmaradó rész a foglalkozások vezetőjének a szülőkkel való kapcsolatát tárgyalja, illetve azt, hogy milyen megközelítésekre van lehetőség a foglalkozások irányításakor.

A fejezetben tárgyalt egyik első fogalom az emberi potenciál, amelyet Bahá'u'lláh azon kijelentésén keresztül vizsgálunk, amely az emberi lényt egy kincsesbányához hasonlítja „teli felmérhetetlen értékű drágakövekkel”. A résztvevőket arra kéri, hogy elmélkedjenek el a kijelentésből levonható két közvetlen következtetésről – nevezetesen, hogy azokat a nevelési megközelítéseket, amelyek a diákokat információval való megtöltésre várakozó üres tartályoknak tekintik, a legjobb félretenni, valamint, hogy megfelelő gondoskodás nélkül a gyermekek nem lesznek képesek arra, hogy a legbensőbb lényükben rejtőző számos drágakövet megmutassák.

A fejezet felveti, hogy a minden ember által hordozott drágakövek közül azokra, amelyeket „lelki tulajdonságoknak” hívunk, örökérvényű alapként tekintünk, amire egy nemes és becsületes jellem építhető. Az, hogy ezek az „erények” külön kategóriáját képezik – melyet általános fogalomként mindenféle dicséretreméltó tulajdonságra használunk, beleértve a szokásokat és attitűdöket csakúgy, mint a készségeket és képességeket – olyan alapvető gondolat, amelyet minden résztvevőnek megfelelő módon értenie kell. A 6. és 7. rész e kijelentés néhány vonatkozását vizsgálja. A tutornak meg kell győződnie arról, hogy a csoport tagjai képesek-e hozzákapcsolni a megbeszélést az 1. Könyv 3. fejezetében tanultakhoz, ahol is arról gondolkodtak, hogyan kell a lelki tulajdonságokat, mint az emberi lélek képességeit, fejleszteni ebben az életben, hogy segítsenek és támogassanak bennünket az Isten felé vezető örökkévaló utazásunkon. Isten szeretete és Isten megismerése nélkülözhetetlen a lelki tulajdonságok ápolásához. Fontos, hogy a résztvevők megértsék, hogy az e két részben szereplő gondolatok miként határolják el az 1. évfolyam leckéit mondjuk egy olyan erényekről szóló kurzusétól, amely a pontosságot és az őszinteséget egy és ugyanazon tulajdonságtípusként kezeli. És ha a tanítók megértik ezt a különbséget, akkor nem esnek majd abba a hibába, hogy a jóra való jellem fejlesztését elsősorban a viselkedés megváltoztatásának függvényében szemléljék.

A lelki tulajdonságoknak természetesen megvan a maguk dinamikája, amit a leckék alapelemei – az ima, az idézetek memorizálása és a történetek – különösen igyekeznek elősegíteni. A résztvevők az 1. és 2. Könyv tanulmányozása révén már képet kaptak ezeknek az elemeknek a jellegéről. A 8. rész pedig abban hivatott segíteni őket, hogy a tanultakat kiterjesszék a gyermekek tanítására. Ennek során fel kell ismerniük, hogy a gyermekek lelki tulajdonságainak fejlesztése érdekében a foglalkozások közvetlen kapcsolatba hozzák őket Isten Szavával, és ‘Abdu’l-Bahának, a legmagasabb emberi eszmények megtestesítőjének a történeteivel inspirálják őket.

A fejezetben megvizsgált másik fogalom az *istenfélelem*, melyet a 12. rész tárgyal. A Bahá’í Írások szerint ez a „legfontosabb tényező” egy emberi lény nevelésében. Fontos a résztvevőknek megérteniük, hogy ez a félelem elválaszthatatlan Isten szeretetétől, hiszen ez a félelem abból a vágyból fakad, hogy örömet szerezzünk Annak, akit szeretünk, és hogy elkerüljünk minden olyan cselekedetet, amely megakadályozná, hogy Szeretetének jótéteményei eljussanak hozzánk. A szeretet hiányában a félelem, mely arra készíti bennünket, hogy elutasítsuk a helytelen viselkedést, más jelleget ölt – ez a haragos Isten büntetésétől való félelem. Nem szabad, hogy ez a kép férközzön be a gyermekek fejébe. Miközben a leendő tanítóknak világosan meg kell érteniük az Isten iránti szeretet és az istenfélelem közötti kapcsolatot a nevelési folyamatban, fel kell ismerniük, hogy ez nem egy olyan téma, ami a foglalkozásokon kifejezetten szóba fog kerülni. Sokkal inkább azt kell megtanulniuk, hogy Isten szeretete lángját legyezzessék a tanulók szívében, és segítsenek teljes bizonyosságot nyerniük afelől, hogy mivel Isten az emberiséget végtelen Szeretetéből teremtette, ezért sohasem szűnik meg gondozni és védelmezni bennünket. Szépségének szeretete az, amely végső soron eltántorítja őket attól, hogy az Ő jótetszésével ellenkező módon cselekedjenek.

A fenti fogalmakról és eszmékről való beszélgetésnek annak felismeréséhez kell elvezetnie a résztvevőket, hogy végül a lelki nevelés folyamatán keresztül a gyermekek a lelki tulajdonságok megszerzését önmagában véve jutalomnak tekintsék, a nem méltó jellem meglétét pedig a legnagyobb büntetésnek. Mindez aztán képessé kell, hogy tegye a résztvevőket arra, hogy a gyermekek viselkedésének kiigazítására helyes szemszögből

tekintsenek – nem központi célként, hanem segítségként a jellem finomításához. Ennek megfelelően a gyermekekkel való közös tevékenységeik során megtalálják majd a helyes módjait annak, hogy bátorítsák a kíváncsi viselkedést és visszaszorítsák a nem helyénvaló viselkedésmintákat, melyek közül néhányról említést teszünk majd a 13. részben. Ez a rész röviden kitér majd a szabadsággal és a fegyelemmel kapcsolatos egyéb fogalmakra is. Bár a kemény büntetésnek nyilvánvalóan nincs helye a gyermekek nevelésében, abszolút szabadságot adni nekik, hogy azt tegyék, amit csak akarnak, ugyanolyan káros a lelki fejlődésükre nézve.

A fejezet ezután azzal a kérdéssel foglalkozik, hogyan lehet a rendet és a fegyelmet fenntartani az osztályban, s közben örömteli tanulási környezetet teremteni. A tutornak nem szabad megfélemlenie arról, hogy a résztvevők többségének nincs előzetes tapasztalata a gyermekek tanítását illetően, ezért itt csupán néhány kiinduló gondolatot kínálunk fel megfontolásra. Talán érdemes lenne majd visszatérniük a megfelelő részekhez, miután megkezdték ezt a szolgálati tevékenységet, és a tapasztalatok fényében elgondolkodni a felvetéseken.

A résztvevők ezután rátérnek néhány olyan megközelítés vizsgálatára, amelyek révén bevonhatják a gyermekeket a foglalkozásokat alkotó tevékenységekbe. Az ima, az idézetek memorizálása és a történetek fentebb kiemelt alapelemei mellett ezek a tevékenységek magukban foglalják a dalokat, a játékokat és a színezést is. A rendelkezésükre álló megközelítések elemzésekor a résztvevők áttekintik a tisztaságról, mint lelki tulajdonságról szóló első leckét.

Végül a 26. részben megvizsgálják annak a folytonos párbeszédnek a jellegét, amely a tanító és a csoportjába járó gyermekek szülei között bontakozik ki. Ez a rész arra épül, amit a résztvevők ezzel kapcsolatban már a 2. Könyvben tanultak, valamint az azóta szerzett tapasztalataikra, amelyeket a szomszédságukban vagy falujukban zajló foglalkozásokon résztvevő gyermekek otthonait látogató barátok egyre növekvő magjának részeként szereztek. A tutornak figyelnie kell arra, hogy elegendő időt adjon a résztvevőknek a feladat elvégzésére, amely arra kéri őket, hogy vizsgálják meg ismét ebben az első fejezetben lévő fogalmakat, mintegy felkészülve a szülőkkel való beszélgetésre. Ez a feladat azt a célt fogja szolgálni, hogy a csoport tagjai rögzítsék elméjükben a sok megbeszélte fogalmat és gondolatot.

A második fejezet, „Tananyag gyermekfoglalkozásokhoz, 1. évfolyam”, két részből áll: az ezen évfolyamra javasolt 24 leckéből és az azokat bevezető részekből. A bevezető részek célja, hogy a tanítók alaposan megismerkedjenek a leckék tartalmával, melyek mindegyike egy-egy lelki tulajdonság fejlesztése köré épül. A bevezető részek – egyszerre négy leckét feldolgozva – végigvezetik a résztvevőket az egyes leckék alapelemein, amelyeket ugyanolyan módon elemeznek, mint ahogyan azt a tisztaságról szóló első résznél tették az előző fejezetben.

A Bahá'í Írásokból származó idézet minden lecke központi részét képezi. Ezt egy rövid magyarázat kíséri, amelyet a tanítók felhasználhatnak, amikor megismertetik az idézetet a gyermekekkel. Habár a gondolatsor rövid, az Írásokból vett olyan szóösszetételeket és képeket alkalmaz, amelyek segítenek a gyermekeknek képet alkotni magukban arról a sajátos folyamatról, amely az érintett lelki tulajdonságot jellemzi. A tanító azon képessége, hogy természetes módon mutassa be a bevezető gondolatokat és segítsen a tanulóknak betekintést nyerni ezekbe a folyamatokba, a tapasztalattal, valamint a leckékben tárgyalt lelki

tulajdonságokon való folyamatos elmélkedés révén fog növekedni. Ennek fényében a résztvevőket arra kéri a bevezető részekben, hogy gondolkodjanak el minden egyes tulajdonság jelentőségén az egyén életében és a tanítási tevékenységükben egyaránt. E célból egy kis válogatást is mellékelünk az egyes tulajdonságokhoz kapcsolódó idézetekből.

Egy ilyenfajta elmélkedés után a résztvevők következő lépésként megvizsgálják azokat a történeteket, amelyek az általuk vizsgált tulajdonságokat illusztrálják. Ezeknek a nagyrészt 'Abdu'l-Bahá életéből származó történeteknek az a célja, hogy a gyermekek bepillantást nyerjenek a lelki tulajdonságoknak, mint az emberi lélek sajátságainak határtalan megnyilvánulásaiba. Ennek érdekében minden történethez néhány kérdést is mellékelünk, hogy segítsünk a tanítóknak az események sorrendjén túllépve a történetek által feltárt lelki valóságra tekinteni. Különösen 'Abdu'l-Bahá történetei esetében ezeket a kérdéseket úgy fogalmazták meg, hogy a tanítók a mesélés során a hangsúlyt arra helyezték, hogy Ő milyen tökéletesen mutatta fel a lelki tulajdonságokat, és ezáltal elkerülik az olyan azonnali és felszínes összefüggések levonását, amelyek elterelhetik a gyermekek figyelmét arról, hogy meglássák Cselekedeteinek valódi jelentőségét.

Miután a résztvevők a négy leckéből álló egységek mindegyikét ily módon elemezték, kapnak egy kis időt arra, hogy gyakorolják egymás között a különböző elemeket az első fejezetben megbeszélte megközelítések alkalmazásával. A gyakorlati rész fontosságát nem lehet eléggé hangsúlyozni. Sok múlik itt a tutoron, hogy segítse a csoport tagjainak, a leendő tanítóknak az erőfeszítéseit képességeik növelésében. Az, hogy a leckék tanulmányozása négyes egységekbe szerveződik, lehetőséget ad bizonyos fokú rugalmasságra e tekintetben. A tutornak pedig át kell gondolnia, hogyan lehetne a legjobban haladni, és szükség szerint meg kell tanácskoznia azt az intézet gyermekfoglalkozásokért felelős koordinátorával. Előfordulhat, hogy lehetőségük nyílik majd a résztvevőknek elvégezni az egész fejezet tanulmányozását, beleértve a gyakorlati részt is, mielőtt nekikezdenek ennek a szolgálati tevékenységnek. Ebben az esetben elengedhetetlen, hogy azok, akik szeretnének foglalkozásokat tartani, a 3. Könyv befejezése után mielőbb tapasztalatot szerezzenek, akár úgy, hogy saját foglalkozást indítanak, akár úgy, hogy egy másik tanító mellett dolgoznak, és besegítenek néhány tevékenységben. Más körülmények között azonban gyümölcsöző lehet, ha a résztvevők a tanítással kapcsolatos hasonló tapasztalatok megszerzésébe azután kezdenek, hogy befejezték a tanulmányozást és végigcsináltak, mondjuk, egy-két négy leckés egységből álló gyakorlatot. Megfelelő időközönként a tutor ezután újra összehívja a résztvevőket, hogy a növekvő tapasztalatok fényében újabb négy leckét átvegyenek és gyakoroljanak. Meg kell azonban itt jegyeznünk, hogy a bevezető részek négy leckés egységekbe szervezése nem jelenti azt, hogy a bennük tárgyalt lelki tulajdonságok bármilyen különleges módon kapcsolódnának egymáshoz.

Függetlenül ezektől a megoldásoktól, a tanítók számára elengedhetetlen, hogy alaposan megismerkedjenek a leckékkel, és jól felkészüljenek minden egyes foglalkozásra. A gyermekfoglalkozások sokkal sikeresebbek lesznek, ha a foglalkozás vezetője nem közvetlenül a könyvből olvas, hanem megtanulja kívülről elmondani az imákat és idézeteket, felkészül a lecke idézetének bevezetésére, valamint gyakorolja a történet elmesélését. Az ilyen jellegű felkészülésen kívül meglehetősen kevés anyagra és külső forrásra van szükség a foglalkozásokhoz, eltekintve néhány játékhoz szükséges kelléktől, valamint a kifestőktől és színes ceruzáktól. A második fejezet végén található kifestők fénymásolhatók vagy külön papírlapokra átmásolva sokszorosíthatók. Továbbá nyomtatás céljából letölthetők a Ruhi

Intézet weboldaláról. A honlapon megtalálhatók az 1. évfolyam dalainak felvételei is, amelyeket a tanítók nemcsak a foglalkozásra való felkészüléshez használhatnak, hanem arra is, hogy segítsék a gyermekeket a dalok megtanulásában. Azokat, akik a közösségükben lévő gyermekek számára foglalkozást indítanak, arra bátorítjuk, hogy vezessenek egy jegyzetfüzetet az erőfeszítéseikről. Ezáltal ugyanis a szükséges információk könnyen kéznél lesznek, ami erősíti a felkészülés és tanácskozás sémáját.

Érdeemes itt kiemelni, hogy az Első évfolyam huszonnégy leckéje azzal a szándékkal lett megtervezve, hogy normál körülmények között mindegyiket egyetlen foglalkozás alatt el lehessen végezni. A lecke elemeinek két foglalkozásra történő felosztása a tevékenységek szükségtelen elnyújtásához vezethet. Ami azonban még ennél is fontosabb, hogy alááshatja egy olyan tanulási folyamat hatékonyságát, amelyben alapvető fontosságú a különböző intenzitású, de egy-egy lelki tulajdonság körül forgó tevékenységek közötti ritmus kialakítása.

Végül néhány szót kell ejteni a tanító és a tanulók közötti kapcsolatról a nevelési folyamatban, amely témát ugyan az 1. fejezet 9. és 10. része tárgyalja, de az egész könyvben implicit módon jelen van. Az, hogy a tanítóknak minden tőlük telhetőt meg kell tenniük annak érdekében, hogy a gyermekek között végzett tevékenységükben ott legyen minden lelki tulajdonság, amiről az Első évfolyamon tanulnak, teljesen nyilvánvaló. Ezek közül egyik sem olyan fontos, mint a szeretet, mégpedig az a szeretet, amely Isten szeretetének visszatükröződése. Ez a szeretet érezhető lesz a tanító által teremtetett környezetben – a foglalkozás előtti felkészülés mértékében, a foglalkozások kezdetén felajánlott imákban, a tanulókkal való interakciók során használt nyelvezetben, valamint abban, ahogyan a tanulók bátorítást és dicséretet kapnak a fejlődésükért.

A bahá'í nevelés néhány alapelve

Cél

A Bahá'í Írásokban található, neveléssel kapcsolatos néhány alapelv és fogalom feltárása, valamint annak átgondolása, miként vonhatók be a gyermekek az őket lelkiileg táplálkozó foglalkozásokba

1. RÉSZ

A Ruhi Intézet e harmadik könyve egy igen dicséretreméltó szolgálati tevékenységbe vezet be benneteket, amely nem más, mint a gyermekek lelki nevelését célzó bahá'í gyermekfoglalkozások vezetése. Ha a könyv tanulmányozása és gyakorlati részének elvégzése után úgy határoztok, hogy időtök és energiátok egy részét ennek a szolgálatnak szentelitek, akkor immár alkalmasak lesztek arra, hogy a közösségekben heti rendszerességgel foglalkozást indítsatok egy gyermekcsoportnak, akik ezzel megkezdik egy hatéves oktatási program első évfolyamát. A gyermekfoglalkozásokkal egyidejűleg természetesen tovább haladtok az intézet fő tanfolyamsorozatának könyveivel is.

A gyermekek tanítása csupán egyike a számos szolgálati tevékenységnek azon az ösvényen, amelyen haladtok. Még ha úgy is döntötök, hogy nem vesztek részt ilyenben, értékesnek fogjátok találni ennek a tanfolyamnak a tanulmányozását. A falutokban, városokban vagy szomszédságokban zajló közösségépítés folyamatához hozzájárulva számos alkalommal kerültök majd kapcsolatba kisgyermekkel, és gyakran fogtok tudni támaszkodni az itteni tanulmányok során szerzett ismeretekre. Álljunk meg egy pillanatra, és elmélkedjünk el azokon az érzéseken, amelyeket az Igazságosság Egyetemes Házának a gyermekekre vonatkozó alábbi kijelentése kelt bennünk!

„A gyermekek a legdrágább kincsek, melyekkel egy közösség rendelkezhet, hiszen bennük rejlik a jövő ígérete és garanciája. Ők hordozzák a jövő társadalmá jellegének magvait, melyet döntően az határoz meg, hogy a közösséget alkotó felnőttek mit tesznek meg, vagy mit mulasztanak el megtenni a gyermekekkel kapcsolatban. Olyan ránk bízott lelkek ők, akiket egyetlen közösség sem hanyagolhat el következmények nélkül. A mindent átfogó gyermekszeretet, a velük való bánásmód, a rájuk irányuló figyelem minősége, a velük szemben tanúsított felnőtt viselkedés lelkisége – mindezek alapvető elemei a megkívánt hozzáállásnak.”¹

Az első évfolyam leckéi, melyek a könyv második fejezetében szerepelnek, egyszerűek. Egy sor olyan tevékenységből állnak, melyek mindegyike egy bizonyos lelki tulajdonság fejlesztésére irányul. A gyermekeket arra bátorítják, hogy tanuljanak meg kívülről imákat és idézeteket az Írásokból, hallgassák meg a történeteket és a tanítások magyarázatait, rajzoljanak és színezzenek, énekeljenek és játsszanak. E foglalkozások vezetéséhez nem szükséges komoly ismeretekkel rendelkezni az oktatás terén. Függetlenül attól, hogy van-e tanári képesítésetek, ez a tanfolyam hétről-hétre felkészít benneteket arra, hogy hatékonyan vezethessetek gyermekfoglalkozásokat. A 3. Könyvből kiágazó kurzusok tanulmányozása és a tapasztalatszerzés során lehetőségek nyílik arra, hogy elgondolkodjatok számos a neveléshez nélkülözhetetlen kérdésen. Kezdetben valószínűleg szigorúan követitek majd az óravázlatokat, de egyre inkább képessé váltok arra, hogy azokat a saját magatok által kidolgozott további tartalmakkal gazdagítsátok.

2. RÉSZ

Gondolkodjunk el Bahá'u'lláh és 'Abdu'l-Bahá következő szavain, amelyek segítenek igazán megbecsülnünk a tanító által végzett munkát! Talán érdemes az emlékezetünkbe vésni őket, hogy tanítás közben is eszünkbe jussanak.

„Áldott az a tanító, aki felemelkedik a gyermekek tanítására, és az embereket Isten, az Adományozó, a Mindenek által Szeretett ösvényeire tereli.”²

„A Mindenható Istennek ember által nyújtható legnagyobb szolgálatok egyike a gyermekek ... nevelése és oktatása ...”³

„Az egyértelmű isteni Szöveg szerint a gyermekek tanítása nélkülözhetetlen és kötelező. Majdan az áll, hogy a tanítók az Úristen szolgálói, minthogy azok felemelkedtek e feladat beteljesítésére, mely olyan, akár az ima. Ezért aztán minden lélegzetekkel adjatok hálát, hiszen ti a lelki gyermekeiteket nevelitek.”⁴

1. Miközben elgondolkoztok e szavak jelentőségén, töltsétek ki az üres helyeket az alábbi mondatokban!

a. _____ az a _____, aki felemelkedik a gyermekek _____, és az embereket Isten, az _____, a _____ ösvényeire _____.

b. A Mindenható Istennek ember által nyújtható _____ egyike a gyermekek _____ és _____.

c. Az egyértelmű isteni Szöveg szerint a gyermekek tanítása _____ és _____. Majdan az áll, hogy a _____ az Úristen _____, minthogy azok _____ e feladat beteljesítésére, mely olyan, akár az _____. Ezért aztán minden lélegzetekkel adjatok _____, hiszen ti a _____ nevelitek.

2. Az eddig tanultak alapján döntsétek el, hogy az alábbi állítások közül melyek igazak!

_____ A szülők, a tanárok és a közösség együttesen osztoznak a gyermekek lelki nevelésének felelősségén.

_____ Minden közösségnek kötelessége foglalkozásokat szervezni a gyermekek lelki nevelése érdekében.

_____ A gyermekek tanítása az imádság egy formájának tekinthető.

_____ Mivel a gyermekek iskolába járnak, a közösségnek nem szükséges foglalkozásokat szerveznie a lelki nevelésük érdekében.

_____ A gyermekek tanításával lelki fiainkat és lányainkat neveljük.

3. RÉSZ

A Hit Írásaiban számos olyan rész található, mely a nevelés témaköréhez kapcsolódik. Ezek közül tanulmányozunk majd néhányat ebben a kurzusban, illetve az ebből leágazókban. Elsőként olvassuk el Bahá'u'lláh következő szavait:

„Tekints úgy az emberre, mint egy felmérhetetlen értékű drágakövekkel teli kincsesbányára! Egyedül a nevelés képes arra, hogy feltárja e kincseket, hogy azok az emberiség javára váljanak.”⁵

Az alábbi mondatok kiegészítése segíteni fog, hogy eltűnődjete a fenti állítás mélyreható értelmén és megtanuljátok kívülről, ha eddig még nem tettétek volna meg.

- a. Az ember olyan, mint egy felmérhetetlen _____ drágakövekkel teli _____.
- b. Egyedül a _____ képes arra, hogy _____ e kincseket, hogy azok az emberiség _____ váljanak.

Bahá'u'lláh szavai óriási hatást gyakorolnak a nevelés területére, és a következő részekben ezek közül többre is kitérünk. Egyelőre vizsgáljunk meg egy gondolatot! Tegyük fel, hogy kaptok huszonvalahány üres befőttesüveget és azt kéri tőletek, hogy töltsétek meg azokat vízzel kanalanként. Ha így képzelnénk el a nevelést – a tanulóknak apránként adagolva az információt – fárasztó feladat lenne, nemde? Most képzeljete el egy kincsesbányát tele rejtett drágakövekkel, amelyek csak arra várnak, hogy felfedezzék őket és napvilágra kerüljenek. Ugye ti is egyetértete azzal, hogy ha a tanításra drágakő-bányászatként tekintünk, az a legörömtelibb foglalkozás?

4. RÉSZ

Gondolkodjunk tovább a fenti idézeten! Tekinthejtük-e az olyan tulajdonságokat, mint a szeretet, igazmondás, igazságosság, nagylelkűség, állhatatosság és őszinteség olyan drágaköveknek, amelyekre Bahá'u'lláh utal? És vajon mi a helyzet az emberi elme adottságaival, azzal, hogy képes felfedezni a természet rejtélyeit, gyönyörű művészeti alkotásokat tud létrehozni, valamint képes arra, hogy nemes és felemelő gondolatokat fejezzen ki? A gyermekek, akiket tanítani fogtok, potenciálisan rendelkeznek majd mindezekkel a tulajdonságokkal. Tudtok említeni más tulajdonságokat is? Vajon kifejlődne-e bármelyik is ezek közül megfelelő nevelés híján? E kérdéseken elgondolkozva emlékezzete vissza az 1. Könyvben említett hasonlatra, miszerint egy lámpában benne van a lehetőség, hogy fényt adjon, de ahhoz meg kell gyújtani!

5. RÉSZ

A bennünk rejlő lehetőségek kibontakoztatása érdekében mindannyian keresztülmegyünk egy nevelési folyamat különböző lépcsőfokain, amelyről elmondhatjuk, hogy életünk végéig tart. Nevelést kapunk otthon, az iskolában, a munkahelyen és a közösségünkben. A kérdés, amit itt fel kell tenni magunknak, az, hogy mi legyen a bahá'í gyermekfoglalkozások középpontjában, különösen az első évfolyamon, amely szintén ezen élethosszig tartó nevelési folyamat része. 'Abdu'l-Bahá egyes tanácsai segítenek megtalálni a válaszokat:

„Tekintsétek elsődleges fontosságúnak a szilárd jellem kérdését. Minden apának és anyának kötelessége, hogy hosszú időn keresztül tanácsot adjon gyermekeinek, és elvezesse őket azon dolgokhoz, amelyek örökkévaló becsületet eredményeznek.”⁶

„Az erkölcsre és jó magaviseletre való nevelés sokkal fontosabb, mint a könyvekben rejlő tudás elsajátítása. Egy tiszta, barátságos, szilárd jellemű és helyes magatartású gyermek, még ha tudatlan is, kíváncsibb, mint egy durva, koszos, rosszindulatú gyerek, hiába alaposan képzett minden tudományban és művészetben. Ennek az az oka, hogy a jó magaviseletű gyermek, még ha tudatlan is, másoknak hasznára válik, míg a rosszindulatú, neveletlen gyermek romlott és káros másokra, hiába tanult. Ha azonban a gyermeket úgy nevelik, hogy legyen tanult és jó magaviseletű, akkor az eredmény a fényesnél is fényesebb lesz.”⁷

„Az eljövendő időkben az erkölcsök szélsőséges mértékben el fognak fajulni. Elengedhetetlen, hogy a gyermekeket bahá'í módon neveljék, hogy boldogságot találjanak mind ezen, mind pedig a túlvilágon. Ha ez nem így történik, akkor bánat és bajok fogják őket sújtani, mert az emberi boldogság alapja a lelki viselkedés.”⁸

Az ehhez hasonló szemelvények készítették a Ruhi Intézetet arra, hogy a gyermekek lelki nevelését célzó programjának első évfolyamán a jellem finomítására összpontosítson. Mielőtt rátérnénk ennek a célnak a feltárására, érdemes lenne megbeszélni a csoportotokban, mit is értetek „szilárd jellem” alatt. Írjatok le néhány gondolatot ezzel kapcsolatban az alábbi helyre!

6. RÉSZ

Az a fogalom, amely azonnal eszünkbe jut, amikor a szilárd jellemre gondolunk, az „erény”. A világon számos olyan értékes program létezik, amely a diákokban az erények ilyen-olyan csoportját igyekszik fejleszteni. Ezek a programok az „erény” fogalmát a dicséretreméltó emberi tulajdonságok széles skálájára használják. Ezek között akadnak szokások, mint például a pontosság. Mások hozzáállást fejeznek ki, mint amilyen például a nehézségekkel küzdők iránti együttérzés. Megint mások bizonyos készségekre és képességekre utalnak, mondjuk, mint amilyen a világos beszéd képessége. Van azonban az erényeknek egy olyan kategóriája, ami elkülönül a többtől – az igazmondás, a nagylelkűség, az alázatosság, a szeretet, csak hogy néhányat említsünk – melyeket „lelki tulajdonságoknak” nevezünk. Az a feladatotok, hogy erőfeszítéseiteket az első évfolyamon az emberi lélek ezen alapvető tulajdonságainak fejlesztésére összpontosítsátok. Ez nem azt jelenti, hogy a gyermekekkel való tevékenységeitek során figyelmen kívül hagyjátok a többi erényt. Csupán arról van szó, hogy az általatok tanított leckék elsősorban azokkal a tulajdonságokkal foglalkoznak majd, amelyek a lélek Isten felé vezető örök útján alapvető fontosságúak. Hogy megértsük, mit is jelent ez a fajta megkülönböztetés, gondoljunk a pontosságra, mint erényre! Valaki, aki pontos, lehet attól még aljas és kegyetlen is. A kegyetlenség és az aljasság ugyanakkor nem lehet olyasvalakinek a jellemvonása, aki szert tett az igazmondás és őszinteség, a szeretet, az igazságosság, a nagylelkűség és a megbocsátás mennyei tulajdonságaira. Természetesen az is nagyon kíváncsú, hogy egy ilyen ember pontos is legyen.

Az 1. Könyv harmadik fejezetében elgondolkoztatok azokon a tulajdonságokon, amelyekre a léleknek szert kell tennie ebben az életben. Időszerű lenne most, ha visszatérnétek ahhoz a fejezethez és átnéznétek az idevonatkozó részeket. Ezután gondoljátok át az ott tanultakat abban az összefüggésben, milyen fontos a lelki tulajdonságok fejlesztése már a gyermekkor korai éveiben! Írjátok le gondolataitokat az alábbi helyre!

7. RÉSZ

Miközben segítetek a gyermekeknek, hogy dicséretreméltó jellemet mutassanak fel, természetesen a viselkedésükkel is foglalkozni fogtok, hiszen az erényeket szükségszerűen át kell ültetni a gyakorlatba. Tanítóként sokféleképpen ösztönzitek majd a jó magaviseletet. Dicséret, bátorítás, figyelmeztetés, magyarázat, jutalmazás – időről-időre használni fogjátok ezek mindegyikét, ahogy egy csoport kisgyermek fejlődését követitek. Alkalmanként a nemtetszés enyhe kifejezésre juttatása is eszközül szolgál majd, hogy kedvét szegjétek az egy-két gyermek által tanúsított helytelen viselkedésnek. Mindez persze csak akkor működhet, ha már kialakítottátok a szeretet és ragaszkodás szoros kötelékeit a csoportotokban lévő gyermekekkel. A későbbi részekben megvizsgálunk majd néhány kérdést azzal kapcsolatban,

miként fogtok viselkedni a diákokkal. A mostani beszélgetés végett vizsgáljunk meg egy példát! A gyermekekkel való interakcióitok során nyilvánvalóan táplálni próbáljátok majd bennük a nagylelkűséget és az ehhez kapcsolódó viselkedés szokását. Milyen dolgokat mondhatnátok, illetve csinálhatnátok? Vitassátok meg ezt a kérdést a csoport többi tagjával!

Most elmélkedjete el a következő kérdésen: Vajon kitart-e a lemondással járó osztozkodás magatartásformája, mondjuk, olyankor is, amikor szűkében vagyunk valaminek, ha az nem a nagylelkűség, egy olyan lelki tulajdonság megnyilvánulása, amely Isten, a Nagylelkű, a Legbőkezűbb egyik sajátosságának visszatükröződése? A válasz természetesen az, hogy bár van helye a magatartás formálásának, az igazi cél a lelki tulajdonságok fejlesztése, amelyeket, mint az emberi lélek képességeit Isten tudásával és Isten szeretetével kell gondozni. ‘Abdu’l-Bahá azt tanácsolja nekünk:

„Írtál a gyermekeket illetően: A gyermekeket kezdettől fogva isteni nevelésben kell részesíteni, és folyamatosan emlékeztetni kell őket, hogy ne feledkezzenek meg Istenükről. Hagyd, hogy Isten szeretete az anyatejjel együtt hassa át legbenső lényüket.”⁹

„Minden gyermek potenciálisan a világ világossága – és egyben sötétsége is; ezért a nevelés kérdését elsődleges fontosságúnak kell tekinteni. A gyermeket csecsemőkorától kezdve Isten szeretetének kebelén kell dajkálni, és az Ő tudásának ölelésében kell nevelgetni, hogy fényt sugározzon, növekedjen szellemiségben, bölcsességgel és tanultsággal teljen el, és az angyali seregek tulajdonságait öltse magára.”¹⁰

„A válasz a gyermeknevelésre vonatkozó kérdésedre: Úgy illik, hogy a gyermekeket Isten szeretetének emlőiből tápláld, és tereld őket a szellem dolgainak irányába, hogy arcukat Isten felé fordíthassák, betarthassák a jó magaviselet szabályait és a jellemük kiváló legyen, elsajátíthassák az emberiség minden kellemét és dicséretes tulajdonságát...”¹¹

Érdemes lenne legalább egyet megtanulni kívülről a fenti idézetekből.

8. RÉSZ

A leckék, melyeket az első évfolyamos, általánosságban öt-hatéves gyermekeknek fogtok tanítani, az eddig megvizsgált gondolatok mentén kerültek kidolgozásra. Hasznos lenne, ha ezen a ponton a második fejezethez lapoznátok és átolvasnátok két-három leckét, különös figyelmet fordítva a legelsőre. Később lehetőségetek lesz mind a huszonnégy lecke részletes elemzésére. Itt most azt kérjük tőletek, hogy gondolkozzatok el a leckék alábbiakban leírt különböző elemein az előző részekben megbeszélték fényében.

Minden foglalkozás imákkal kezdődik, melyeket ti és a gyermekek mondtok el. Közvetlenül ezután a gyermekek időt kapnak arra, hogy a ti segítségével kivülről megtanuljanak egy imát. Az ima nélkülözhetetlen a gyermek fejlődéséhez, akit „Isten szeretetének kebelén kell dajkálni”. ‘Abdu’l-Bahá azt mondja nekünk, hogy “a gyermekek olyanok, mint a fiatal növények, és az imák tanítása számukra olyan, mintha esőt hagynánk rájuk hullani, hogy zsegen és frissen növekedhessenek, és Isten szeretetének lágy szellője susogjon felettük, beleremegtetve őket az örömbé”. Álljatok meg egy pillanatra és tűnődjete

el azon, hogy a foglalkozásnak ez az eleme miként járul hozzá ahhoz az általános célhoz, hogy a gyermekekben tápláljuk a szilárd jellemet! Próbáljátok meg néhány mondatban megfogalmazni a gondolataitokat! Az 1. Könyvben idézett szövegrészek, mint például az alábbiak, segítségetekre lesznek:

„A legnagyobb kiteljesedés és a legédesebb állapot nem más, mint az Istennel való társalgás. Lelkiséget, odafigyelést és mennyei érzéseket teremtet, új vonzalmakat sző a Királysághoz, és megnyitja a magasabb értelem fogékonyságát.”¹²

„Úgy zengd, ó, szolgám, az Isten verseit, melyeket kaptál, amint azok zengik, akik közel állnak Hozzá, hogy dallamod édessége lánggra lobbantsa saját lelkedet, és magához vonzza minden ember szívét!”¹³

„A lélek befolyással bír; az imának lelki hatása van.”¹⁴

„Illendő a szolgának, hogy imádkozzék Istenhez és az Ő segítségét keresse, és könyörögjön és esdekелjen a Támogatásáért. Ilyen a szolgaság rangja, és az Úr elrendel, amit csak kíván, az Ő mindent átfogó bölcsessége szerint.”¹⁵

Minden egyes lecke témája a Szentírásokból származó egy-egy idézet köré épül, amelyet a gyermekeknek kívülről meg kell tanulniuk. Meg kell tennetek minden töletek telhetőt, hogy segítsétek szert tenniük egy alapvető megértésre a szöveg jelentését illetően, amely megértés minden esetben döntő fontosságúnak bizonyul a lelki tulajdonságok fejlődéséhez. Ebben a tekintetben megfontolandó kérdés, hogy vajon tudnátok-e Isten Szavának segítségével nélkül érdemben fejleszteni a kívánt tulajdonságokat. Gondolataitok megformálásához emlékezzetek ismét vissza néhány olyan dologra, amit a sorozat korábbi könyveiben vizsgáltatok – például a 2. Könyv első fejezetében az Isteni Szó hatalmát! Hogyan segít e kérdés megválaszolásában kifejezetten az alábbi idézet, melyet valószínűleg már kívülről tudtok?

„Isten Szava egy facsemetéhez hasonlatos, melynek gyökerei az emberek szívébe plántáltattak. Kötelességetek, hogy segítsétek cseperedését a bölcsesség, a megtisztult és szent szavak élő vizével, hogy gyökerei erősen megkapaszkodjanak, ágai pedig az egekig és még magasabbra nyúljanak.”¹⁶

A foglalkozások másik elemét a gyermekeknek elmesélt történetek alkotják. A legtöbbjük ‘Abdu’l-Bahá életéből merít, Aki – mint Atyja tanításainak tökéletes Példaképe – megtestesítette azokat a tulajdonságokat, amelyeket mindannyian erősíteni szeretnénk. A 2. Könyv harmadik fejezetének tanulmányozása révén már tudatában vagytok annak az egyedülálló jótéteménynek, amely ‘Abdu’l-Bahá Személyében az emberiségre ruháztatott. A történetek, amelyekben a gyermekek az Ő életéről tanulnak, különleges szerepet játszanak jellemük fejlődésében, és időről-időre emlékeztetni kell őket ‘Abdu’l-Bahá irántuk érzett hatalmas Szeretetére. Ahogy egyre erősödik ‘Abdu’l-Bahához való kötődésük, biztosíthatjátok őket afelől, hogy valahányszor az Ő példáját igyekeznek követni, örömet szereznek a Szívének. Mit gondoltok, az ‘Abdu’l-Bahá életéről örömmel és tisztelettel elmesélt történetek hogyan járulnak hozzá a gyermekek kíváncsi tulajdonságainak fejlődéséhez?

A közös éneklés megint csak a foglalkozások egyik eleme, mely boldogsággal tölti el a gyermekek szívét és lelkét. ‘Abdu’l-Bahá azt mondja:

„A zene művészete mennyei és hatásos. A lélek és a szellem tápláléka az. A zene ereje és bája felemeli az ember lelkét. Csodás hatalommal és hatással bír a gyermekek szívére, minthogy a szívük tiszta, a dallamok pedig nagy befolyással vannak rájuk. A rejtett képességek, melyekkel ezen gyermekek szíve felruházott, a zene közvetítésével jutnak kifejezésre.”¹⁷

Beszélgjétek meg a csoportokkal, miért fontos, hogy a gyermekek már kiskoruktól kezdve megtanuljanak szép dalokat énekelni!

A játék és a színezés a foglalkozás további két eleme. A játékok kooperatív jellegűek, és az a céljuk, hogy hozzájáruljanak bizonyos vonzó attitűdök és szokások kialakulásához. A leckékhez tartozó kifestők ahhoz a lelki tulajdonsághoz kapcsolódnak, amely az egyes lecek középpontjában áll. A színezés is számos olyan létfontosságú készséget és képességet fejleszt, amelyek a gyermekek számára a növekedés ezen szakaszában szükségesek. E két tevékenység segít megteremteni azt az örömteli légkört, amelynek a gyermekek lelki nevelését célzó foglalkozást fémjeleznie kell. Talán érdemes lenne néhány szót szólni arról, mennyire nélkülözhetetlen az örömteli környezet a lelki tulajdonságok fejlődéséhez.

9. RÉSZ

Az előző néhány részben betekintést nyertetek az első évfolyam leckéinek céljába, és láttátok, hogy az egyes elemek miként járulnak hozzá a jellem finomításához. Most vizsgáljuk meg röviden, milyen jellegű a kapcsolatokat azokkal a gyermekekkel, akiket tanítani fogtok!

Az első és legfontosabb az a szeretet, amelyet a diákjaitok iránt fogtok érezni; egy olyan szeretet, amely Isten szeretetének tükröképeként minden gyermeket átölel, bármiféle háttérből származzék is. A tanítók arra törekszenek, hogy megtanulják, hogyan fejezzék ki ezt a szeretetet úgy, hogy az minden egyes gyermekhez eljusson.

A tanulók iránti tiszta és kivételezéstől mentes szeretetetekkel könnyen felfedezitek majd azokat a felbecsülhetetlen értékű drágaköveket, amelyeket a Mindenható Keze minden egyes gyermek valóságában elhelyezett. Minden tanulóra úgy fogtok tekinteni, mint Isten képmására teremtett nemes lényre. Erről az igazságról tanúskodnak Bahá'u'lláh alábbi szavai is:

„Időtlen lényembe és lényegem ősi örökkévalóságába burkolózva már tudtam, hogy szeretlek; ezért teremtettelek, véstem rád képmásomat, és fedtem föl néked szépségemet.”¹⁸

„A hatalom kezével alkottalak, és az erőnek ujjával teremtettelek, és beléd helyeztem világosságom lényegét.”¹⁹

„Te vagy az Én mécesem, és az Én világosságom benned van. Abból merítsd ragyogásod, és Rajtam kívül ne keress mást! Mert gazdagnak teremtettelek, és bőségesen árasztottam kegyeimet rád.”²⁰

Természetesen tisztában kell lennetek azzal, hogy a szeretet elkerülhetetlenül is próbatételek elé állítódik. A tanítás során minden biztonnal találkozni fogtok a tanulóitokban nemkívánatos jellemvonásokkal. Ilyen esetekben lényeges, hogy elutasítsátok azt a téves elképzelést, miszerint egyes gyermekek javíthatatlanok. Egy bahá'í gyermekfoglalkozás vezetőjének nem lehet kétsége afelől, hogy minden gyermeknek megvan a képessége arra, hogy Istent az Ő megnyilvánulásain keresztül megismerje és engedelmeskedjen a Tanításaiknak. Minden gyermeknek megvan a képessége, hogy lelkileg fejlődjön. A csoportban minden gyermek nemesnek teremtett, és a segítségetekkel meg is tudja mutatni ezt a nemességet.

Ha felidézitek a szeretett Mester által a gyermekek kapcsán használt kifejezéseket, az segíteni fog abban, hogy tisztábban lássátok szellemi mivoltukat Isten teremtményeként. Az alábbiakban ilyen kifejezésekből válogattunk. Olvassátok el őket, és gondolkodjatok el azon, hogyan kellene ezeknek meghatározniuk azokról a becses lényekről alkotott képzeteket, akiket tanítani fogtok!

- e szép gyermekek
- ezen okos, sugárzó gyermekek
- a Királyság e csodás gyermekei
- e facsemeték, melyek a Te vezérleted folyamából hajtottak ki
- az Abhá Paradicsom fiatal fácskái
- a Te gyümölcsösöd fácskái

- zsenge csemeték Isten szeretetének kertjében
- üde facsemeték Isten tudásának mezején
- az Isteni tavaszban virágba boruló facsemeték
- a Te kertet rózsái
- a Te vezérleted kertjének rózsái
- a Te meződ virágai
- az élet fájának rügyei
- a Te tudásod kertjében növekvő ágacskák
- a Te kegyed ligetében rügyező ágak
- a megváltás mezejének madarai
- gyertyák, melyeket az Áldott Tökéletesség ujjai gyújtottak lángra
- a Te hatalmad keze munkái
- a Te nagyságod csodálatos jelei
- ‘Abdu’l-Bahá szerettei

10. RÉSZ

A tanulókkal ápolt kapcsolatot a szeretet mellett az összes többi lelki tulajdonság is jellemezni fogja, amelyekkel az első évfolyam leckéi foglalkoznak. Kétségkívül törekedni fogtok ezeket a tulajdonságokat egyre nagyobb mértékben felmutatni nemcsak a gyermekekkel való foglalkozások során, hanem az életetek minden területén. Bahá’u’lláh azt tanácsolja nekünk:

„Óvakodjatok, ó emberek, nehogy azok közül valók legyetek, akik jó tanácsot adnak másoknak, de maguk megfeledkeznek aszerint cselekedni.”²¹

Különösen fontos a gyermekfoglalkozások vezetőinek, hogy egyre jobban megértsék a leckékben tárgyalt tulajdonságok jelentését és kihatásait, hiszen ez a megértés segíti őket a gondjaikra bízott zsenge csemeték nevelésében és ápolásában. Amint azt már észrevehettétek, az első lecke például a tisztaságra fókuszál. Célszerűnek tűnik, hogy a jellem kérdését tárgyaló foglalkozások a szív tisztaságának feltárásával kezdődjenek. Bahá’u’lláh emlékeztet bennünket, hogy „A mennyben és a földön” Isten mindent nekünk szánt, „kivéve az emberi szívet”, melyet az Ő szépségének és dicsőségének lakhelyévé tett. Az emberi szív tükrének megtisztításával az képessé válik az összes többi olyan tulajdonság visszatükrözésére, amelynek egy emberi lény lelkét kell ékesítenie.

Annak érdekében, hogy a tanítók elgondolkodhassanak az ezen az évfolyamon tárgyalt lelki tulajdonságokon, a második részben az egyes tulajdonságokhoz kapcsolódó idézeteket találunk. Egyelőre csupán arra kérünk benneteket, hogy olvassátok el a tisztasággal kapcsolatos alábbi idézeteket! Ezután a csoportotok többi tagjával vitassátok meg, hogy ez a tulajdonság milyen jelentőséggel bír az ember életében általánosságban, illetve kifejezetten azoknak az

11. RÉSZ

Nos, mint a kisgyermek tanítója, fel kell tennetek magatoknak a kérdést, miként erősíthetitek a gyermekek motivációját, hogy Isten az Ő megnyilvánulásán, Bahá'u'lláh-n keresztül kinyilatkoztatott tanításai szerint cselekedjenek, és hogyan fejleszthetitek ki azokat a tulajdonságokat, amelyeknek Őszerinte a lelküket kell ékesíteniük. Miközben erre a kérdésre keresitek a választ, gondolkodjatok el Bahá'u'lláh következő szavaiban:

„Mindenható dicsőségem mennyországából hatalmam Nyelve ezen szavakkal szólt teremtésemhez: »Tartsátok meg parancsolataimat az Én szépségem szerelméért.« Boldog a szerető, ki belélegezte Legszeretettebbje isteni illatszerét e szavakból, melyekből az elmondhatatlan kegyelem illata árad.”²⁶

„Hadd éghessen ragyogóan az Istenszeretet lángja sugárzó szívetekben! Tápláljátok azt az Isteni útmutatás olajával, és védelmezzétek állhatatosságotok menedékén! Óvjátok a bizalom és az Istenen kívül mindentől való elszakadás burájában, hogy az istentelenek gonosz suttogásai ki ne oltassák fényét!”²⁷

„Ó, Lét Fia! Erős vár az Én szeretetem; aki oda belép, biztonságban van, és aki elfordul tőle, az bizonyosan eltéved és elvész.”²⁸

Egészítsétek ki az alábbi mondatokat az előző idézetek szavaival!

- a. Isten parancsolatait az Ő _____ szerelméért kell megtartanunk.
- b. Az Istenszeretet _____ kell égnie _____ szívünkben.
- c. Az _____ lángját az Isteni _____ kell táplálnunk.
- d. Védelmeznünk kell azt _____.
- e. Az Isten _____ lángját _____ kell a _____ és az _____ burájában az _____ től.
- f. Isten parancsolatait az Ő _____ szerelméért kell megtartanunk. Az Istenszeretet _____ kell égnie _____ szívünkben. Ezt a lángot az _____ útmutatás olajával kell táplálnunk. Védelmeznünk kell _____ menedékében. Óvnunk kell a _____ és az Istenen kívül mindentől való _____ burájában. Táplálnunk kell az Istenszeretet lángját, védelmeznünk és óvnunk kell, hogy az istentelenek gonosz suttogásai ki ne oltassák _____. Aki belép Isten _____ várába, az _____ van.

12. RÉSZ

A gyermekekkel töltött idő alatt arra fogtok törekedni, hogy az „Istenszeretet lángját” fellobbantsátok sugárzó szívükben, és tudatosítsátok bennük az Ő áldásait és azt az örömet, hogy az Ő szavai által növekedhetnek. Természetesen az Isten iránti szeretetünk és az a vágyódás, hogy részesüljünk Adományaiból, együtt jár azzal a félelemmel, hogy valamilyen oknál fogva a Szeretete talán nem ér el hozzánk. Mi van, ha a rossz cselekedeteink olyan akadályként hatnak, amelyek megakadályozzák, hogy részesüljünk az Ő áldásaiból? Isten szeretete létezésünk alapja, és ha meg lennénk fosztva tőle akár csak egy pillanatra is, életünk darabokra hullana. Ez a félelem, hogy ha nem engedelmeskedünk Istennek, talán nem részesülhetünk a Szeretetéből, tart bennünket az egyenes ösvényen, és megvéd minket az egónk sugalmazásaitól, valamint az irigységtől, kapzsiságtól, hiábavaló képzelgésektől és romlott vágyaktól.

Amikor azon igyekeztek, hogy Isten szeretetének magvait elvesseék a gyermekek szívében, gondolnotok kell az istenfélelemre is, hiszen a kettő egymástól elválaszthatatlan. ‘Abdu’l-Bahá így figyelmeztet bennünket:

„Neveljétek a gyermekeket isteni intelmekkel! Gyerekkoruktól kezdve csepegtessétek az Istenszeretet a szívükbe, hogy megnyilvánítsák életükben az Istenfélelmet és legyen bizodalmuk Isten ajándékaiban! Tanítsátok meg őket megszabadulni az emberi tökéletlenségektől és szert tenni az emberi szívben rejtő isteni tökéletességekre!”²⁹

Fontos megjegyezni, hogy az Istenfélelem nem egy olyan fogalom, amit közvetlenül a gyermekekkel kell megbeszélni. Az egyetlen kép, amit magukkal kell vinniük, az a szerető Isten képe, Akinak a jótéteményeiben és ajándékaiban teljes mértékben hinniük és bízniuk kell. Miközben igyekeztek Isten szeretetét táplálni bennük, azt a gondolatot is megemlíthetitek, hogy bizonyos szavak és tettek kedvesek Istennek, mások viszont nem. Időről-időre emlékeztethetitek a gyermekeket arra, hogy mivel szeretik Istent, nyilván a kedvére kívánnak tenni. Beszélhettek nekik például arról, hogy a kedvesen szóló nyelv és a szeretetteli viselkedés egymás iránt olyan tettek, amelyek kedvesek Isten előtt, míg a durva szavak vagy mások bántása Neki nem tetsző dolgok.

A következő idézetek az elmélkedéseket szolgálják:

„Kötelességetek, hogy minden körülmények között felszólítsátok az embereket arra, mi is arra készíti őket, hogy lelki tulajdonságokat és jó cselekedeteket mutassanak fel, hogy mind tudatára ébredjenek annak, ami az emberi felemelkedés oka, és a legnagyobb igyekezettel a legmagasztosabb Állás és Dicsőség Csúcsa felé forduljanak. Az Istenfélelem mindig is a legfőbb eleme volt Teremtésüknek nevelésében. Jó azoknak, akik elérték azt!”³⁰

„Ebben a Kinyilatkoztatásban a seregek, melyek ezt győzelemre vihetik, a dicséretes tettek és becsületes jellem seregei. E seregek vezére és parancsnoka mindenkor az Istenfélelem volt. Ez olyan félelem, mely minden dolgokat magába foglal, és minden dolgok felett uralkodik.”³¹

„A tökéletesség további ismérvei közé tartoznak még Istent félni, Istent szeretni a szolgálói iránt mutatott szereteten keresztül, szelídséget, békétúrést és nyugalmat gyakorolni, őszintének, megközelíthetőnek, irgalmasnak és könyörületesnek lenni; határozottsággal és bátorsággal, megbízhatósággal és erővel rendelkezni,

hogy nincs kegyetlenebb pokol, nincs tüzeesebb mélység, mint ha valaki jelleme gonosz és romlott; nincs sötétebb gödör és undorítóbb kínzatás, mint ha valaki olyan tulajdonságokkal bír, melyek megérdemlik az elítélést.”³³

Ahhoz, hogy a gyermekek megtapasztalhassák a mennyei tulajdonságok visszatükrözéséből származó örömet, bátorítanunk kell őket arra, hogy tisztességes magatartást tanúsítsanak, és vissza kell tartanunk őket a nemkívánatos viselkedéstől. Kerülni kell mind a kemény büntetést, mind a teljes szabadságot, amely lehetővé tenné a gyermekek számára, hogy azt tegyék, amit csak akarnak. Ahogy arra az Igazságosság Egyetemes Háza emlékeztet bennünket: „A szeretet fegyelmet igényel, bátorságot, hogy a gyermekeket hozzászoktassuk a nehézségekhez, nem pedig azt, hogy engedjünk a szeszélyeiknek, vagy hogy teljesen magukra hagyjuk őket.” Ezután azzal folytatja, hogy a gyermekeket „szeretettel, de kitartóan kell vezetni, hogy a bahá’í normáknak megfelelően éljenek” ‘Abdu’l-Bahá pedig elmagyarázza:

„Amikor az anya azt látja, hogy kicsinye helyesen cselekedett, dicsérje meg és örvendeztesse meg gyermeke szívét, ha pedig a legcsekélyebb kellemetlen tulajdonság is felbukkan benne, beszéljen a gyerekkel és büntesse, hasson az eszére, és ha szükséges, szelíden feddje is meg! A gyermeket azonban sem megütni, sem pedig megszégyeníteni nem szabad, mert a gyermek jelleme teljesen el fog torzulni, ha ütik vagy megszégyenítik.”³⁴

Ahhoz, hogy a tanító követhesse ‘Abdu’l-Bahá útmutatását, ki kell gondolnia, hogyan dicsérheti meg a gyermekeket, és hogyan szerezhet örömet a szívüknek, ha jól teljesítenek. Ehhez a tanítónak figyelmesnek kell lennie, és figyelemmel kell kísérnie minden egyes gyermek fejlődését, ügyelve arra, hogy ne mindig ugyanazt a néhány gyermeket dicsérje, míg a többit figyelmen kívül hagyja. Egy olyan gyermek számára tehát, aki hozzászokott ahhoz, hogy szeretetteljes figyelmet kapjon a tanítótól, a fegyelmezetlen viselkedést rosszálló egyszerű gesztus a büntetés finom, mégis hatékony eszköze lehet. Néha szükség lehet arra, hogy továbbmenjünk, és szóbeli rosszállásunkat fejezzük ki a helytelen viselkedés miatt, különösen akkor, ha a gyermek megzavar egy tevékenységet. Mindezt határozott és tiszteletteljes hangnemben kell megtenni, a harag vagy a türelmetlenség legcsekélyebb jele nélkül. Emellett a tanítóknak gyakran időt kell szakítaniuk a foglalkozáson kívül is arra, hogy egyik-másik gyermeknek tanácsot adjanak.

Előfordulhat, hogy még ha a tanító követi is a fenti tanácsokat, egyes gyerekek nem az elvárt módon viselkednek. Ilyen esetekben szükség lehet kisebb és célzott szankciókra. Ilyen szankció lehet például, ha nem engedjük a gyermeket színezni, vagy néhány percre kizárjuk a játékból. Két lényeges gondolatot kell szem előtt tartani ezzel kapcsolatban. Az egyik az, hogy a tanító világosan el kell, hogy magyarázza a gyermeknek, hogy miért is van megbüntetve, mondjuk például így: „Amiért ezt és ezt csináltad, öt percet várnod kell, mielőtt bekapcsolódsz a játékba”. A másik elgondolás az, hogy a büntetést rögtön a helytelen viselkedés után kell alkalmazni; ellenkező esetben a gyermek nem biztos, hogy képes a büntetést a viselkedéshez kapcsolni.

Most vitassátok meg a fenti gondolatokat a csoport többi tagjával! Tudtok-e közösen olyan mondatokat kitalálni, amelyek szerintetek alkalmasak lennének arra, hogy mind egyénileg, mind pedig csoportosan a gyermekek jó viselkedését ösztönözzétek velük, és dicsérjétek a fejlődésüket? Milyen mondatok lennének alkalmasak szükség esetén a helytelen viselkedés elrettentésére?

14. RÉSZ

Ahhoz, hogy segítsünk a gyermekeknek a dicséretreméltó tulajdonságok fejlesztésében, fontos megfelelő légkört teremteni az osztályban, olyan légkört, amelyet a fegyelem és a rend jellemez.

‘Abdu’l-Bahá azt mondja:

„...a gyermekek iskolájának a legnagyobb fegyelem és rend helyének kell lennie, hogy a tanításnak alaposnak kell lennie, és gondoskodni kell a jellem kiigazításáról és finomításáról; hogy így a gyermek legkorábbi éveiben, a gyermek legbensőbb lényében alapoztassék meg az isteni alapzat, és építtessék fel a szentség épülete.”³⁵

A hetente tartott gyermekfoglalkozásokra utalva pedig a következő tanácsokat adja:

„Ezt a szervezett tevékenységet mindenképpen szünet nélkül folytatnod kell, és fontosságot kell tulajdonítanod neki, hogy napról napra növekedjék és megébredtessék a Szentlélek leheletével. Ha ezt a tevékenységet jól szervezed, biztos lehetsz benne, hogy nagyszerű eredményeket fog hozni.”³⁶

A tanítás művészetének nagy része annak ismeretében rejlik, hogyan kell minden egyes gyermeket úgy irányítani, hogy viselkedése hozzájáruljon egy örömteli, de fegyelmezett tanulási légkörhöz. Bár e tekintetben számos ismeretre majd tapasztalatból kell szert tennetek, mi most áttekintünk néhány alapvető gondolatot, hogy már a kezdetektől fogva felkészülhessetek. Mindenekelőtt olvassátok el egy foglalkozás részletének alábbi leírását:

A gyerekek, miután megérkeznek, kapnak néhány percet, hogy elhelyezkedjenek és csendben leüljenek. Amikor minden gyermek elhelyezkedett, kihasználjuk a nyugodt légkört, hogy néhány imával megnyissuk a foglalkozást. A soron következő tevékenység az éneklés, majd bemutatjuk nekik a lecke témáját és segítünk a gyermekeknek kívülről megtanulni egy idézetet. Ezután a várakozás légkörét

megteremtve elmesélünk a gyermekeknek egy történetet. Utána játszanak egy játékot. Ha végeztek, kiosztjuk a kifestőket és a zsírkrétákat vagy színes ceruzákat, és megkérjük őket, hogy szép gondosan színezzék ki a rajzot. A foglalkozás befejezéseként arra bátorítjuk a gyermekeket, hogy üljenek nyugodtan és készüljenek fel a záróimákra, amiket a foglalkozás vezetője és néhány gyermek mond el.

Van-e logika a tevékenységek sorrendjében? Mit gondoltok, miért így vannak elrendezve a tevékenységek?

15. RÉSZ

Ahogy azt már talán a fentiekben is megbeszéltük, a gyermekek nem azért jönnek a foglalkozásra, hogy csendben maradjanak. Nem is lehet az a célotok, hogy csendben üljenek. Meg kell próbálnotok kihasználni természetes energiájukat, és azt a tanulás irányába terelni. Ehhez szükség lesz arra, hogy betervezzetek csendesebb pillanatokat, illetve aktív és spontán időszakokat egyaránt. A szervezés minden esetben alapvető elem. Ha egy foglalkozás jól szervezett, a gyermekek sokkal könnyebben tudnak koncentrálni és tanulni. Érdekes ezzel kapcsolatban legalább a következő három pontot figyelembe venni:

1. A foglalkozás minden szakaszának világosan és következetesen kell kezdődnie, és rendezetten is kell zárulnia.
2. Rendszerességet kell kialakítani. Így a gyerekek apránként megismerik, hogy melyik tevékenység mi után következik, és mi az, amit elvárnak tőlük.
3. Az egyes tevékenységekre szánt időt rugalmasan kell meghatározni, és mindig a gyermekek lelkesedésétől és energiájától kell függővé tenni.

Ahogy az az előző rész leírásában szerepelt, a gyermekek minden foglalkozás alkalmával a következő tevékenységeket végzik:

- a. Imák elmondása és memorizálása
- b. Dalok éneklése
- c. Idézetek tanulása és memorizálása a Bahá'í Írásokból
- d. Történetek meghallgatása
- e. Közös játék
- f. Kifestők színezése
- g. Záróimák elmondása

Ezeknek a tevékenységeknek természetesen eltérő az energiaszintjük és a mozgásigényük; vannak közöttük kifejezetten mozgásosak, mások nyugalmasabbak.

Vajon a fenti hét tevékenység közül melyek járnak a legtöbb mozgással? _____

Melyek a csendesebb tevékenységek? _____

A rendezett légkör fenntartása bizonyos követelményeket támaszt a tanítóval szemben is. Az alábbiak közül melyek járulnak hozzá a kívánt légkörhöz, és melyek akadályozzák azt? Jelöljétek őket ennek megfelelően „H” betűvel (hozzájárul) vagy „A” betűvel (akadályoz)!

- _____ A foglalkozások helyszínének tisztán és rendben tartása
- _____ Nyugodtnak és türelmesnek maradni a körülményektől függetlenül
- _____ Elveszíteni a türelmet, ha a gyermekek nem hallgatnak az utasításokra
- _____ Az egyes tevékenységekhez szükséges anyagok előzetes előkészítése
- _____ Keresgélni az adott tevékenységhez szükséges dolgokat, miközben a gyermekek várakoznak
- _____ Világosan elmagyarázni a gyermekeknek, hogy mit kell csinálniuk az egyes tevékenységek során

- _____ Egyéb tevékenységekkel is készülni olyan gyermekek számára, akik hamarabb befejezik a feladatokat, hogy mindvégig lefoglaljuk őket
- _____ Segíteni a gyermekeket abban, hogy egyik tevékenységről a másikra rendezett módon térjenek át
- _____ Könyvből olvasni fel a gyermekeknek a történetet
- _____ Olyan jól megtanulni a történetet, hogy azt lelkesedéssel és könnyedén el tudjuk mondani a gyermekeknek

16. RÉSZ

A fegyelem és rend légkörének megteremtése érdekében a foglalkozásokon bizonyos viselkedési normákat kell felállítani. Az első néhány hét különösen fontos lesz ebből a szempontból. Amilyen elvárásokat ebben a kezdeti időszakban megfogalmazunk, azok fognak fennmaradni várhatóan az egész év során. Kezdetben a tanítónak érdemes néhány viselkedési normát kiválasztania – egyszerre legfeljebb három-négyet – és egyszerű nyelvezettel elmagyaráznia azokat a gyerekeknek. A túlságosan általános szabályok, mint pl., hogy „Viselkedjünk rendesen”, nem sokat segítenek nekik, azonban az olyanokat, mint pl. „Sorban egymás után beszéljünk”, könnyebb megérteniük. Beszéljétek meg a csoport tagjaival az alábbi mondatokban szereplő normákat, és egészítsétek ki a listát még néhány további példával!

- a. Játék közben segítjük egymást.
- b. Összetartóak leszünk és nem veszekszünk.
- c. Szívesen fogadunk a csoportba új barátokat.
- d. Odafigyelünk egymásra és a tanítóra, amikor beszélnek.
- e. Kedvesen beszélünk egymással.
- f. Kivárjuk a sorunkat, hogy szólhassunk.
- g. Osztozunk egymás között a zsírkretákon.
- h. Igyekszünk befejezni a feladatainkat.
- i. _____
- j. _____
- k. _____
- l. _____

A viselkedéssel kapcsolatos elvárásokat, ha ilyen egyszerű mondatokban vannak megfogalmazva, meg lehet beszélni a gyermekekkel, a felállított szabályokat pedig rendszeresen át lehet velük ismételni. Ily módon a gyermekek magukévá tudják tenni az elvárásokat olyan normákként, amelyekre törekedni igyekeznek, és nem mereven rájuk erőltetett szabályoknak fogják tekinteni azokat. Amikor a gyermekek már megismerkedtek az elvárások egy adott csoportjával, a tanító fokozatosan bevezethet továbbiakat is, ügyelve arra, hogy egyszerre ne legyen belőlük túl sok. Amennyiben a foglalkozás során bármilyen nehézség merülne fel, a gyermekeknek segítséget nyújthatunk olyan egyszerű mondatok megfogalmazásában, amelyek az adott nehézségre irányulnak. Ilyen esetekben a tanítónak határozottnak és következetesnek kell lennie, ugyanakkor barátságosnak és gyengédnek is.

17. RÉSZ

A 8. részben röviden megvizsgáltuk az Első évfolyam leckéit alkotó összetevők jelentőségét, és megvitattuk, miként igyekeznek ezek hozzájárulni a dicséretes jellem kialakításához. Ebben és a következő hét részben megvizsgálunk néhány olyan megközelítést, amellyel a gyermekeket bevonhatjuk a javasolt tevékenységekbe, kezdve a memoriterekkel.

Az imák és az Írásokból származó idézetek memorizálása központi eleme az általatok tartott foglalkozásoknak. Minden foglalkozás alkalmával segítitek majd a diákokat abban, hogy emlékezetből mondjanak imát, és tanuljanak meg egy-egy új idézetet kívülről. Mielőtt megbeszelnénk, miként lehet őket bevonni ebbe a tevékenységbe, néhány szót kell ejtenünk egy gyakori tévhitről, amelyet jobb, ha félreteszünk, ha a fiatalokat a Szent Szó memorizálásában szeretnénk segíteni.

Talán már hallottatok vagy hallani fogtok, amikor majd tanítani kezdtek, olyan megjegyzéseket, mint „a gyerekeknek nem kellene ismételtetniük a dolgokat”, „meg kell tanulniuk kifejezni saját gondolataikat”, „nem szabadna tényeket és információkat szajkózniuk”. Valóban, az úgynevezett magolósos tanulással szembeni kritika olyan átható, hogy egyre jobban elterjed az egész világon. Való igaz, hogy megtanulhatunk kívülről egy matematikai egyenletet, egy fizikai törvény definícióját, vagy egy prózai művet az irodalomban úgy, hogy nem vagy alig értjük. Ám a kérdés, amit fel kell tenni magunknak, a következő: Miért kellene egy mélyértelmű kijelentés memorizálását és jelentésének megértését egymással szembeállítani? A memória épp úgy az emberi elme sajátja, mint a megértés, a gondolkodás és a képzelet képessége. Ezek mind kiegészítik és erősítik egymást. Csak sejtésünk lehet arról, hogy Isten Szavának memorizálása, a maga végtelen lehetőségeivel az emberi szív és elme újratereztetésére, milyen mértékben fogja növelni a gyermekek intelligenciáját és megértését. Később, a növekedés különböző fázisain áthaladva új felismerésekre tesznek szert az emlékezetükbe vésett szövegrészekből, és egész életük során támaszkodhatnak majd Isten Szavának teremtő, megújító és átalakító erejére.

Beszélgétek meg a csoportotok tagjaival, miért fontos, hogy a tanítók meg legyenek győződve arról, hogy az Isteni Szó memorizálása segít a gyermekek elméjében és szívében szilárdan elültetni a szellemi tudás magjait, olyan magvakat, amelyek idővel kifejlődnek, hogy zamatos gyümölcsöket hozzanak!

18. RÉSZ

A fenti gondolatmenetet szem előtt tartva gondolkodjunk el azon, hogyan fogjuk segíteni diákjainkat az Írásokból vett részek memorizálásában! Vegyük példának az 1. leckében szereplő idézetet! Először is nyilvánvalóan segíteni szeretnénk majd nekik abban, hogy valamiféle kiindulási képet kapjanak annak a lelki tulajdonságnak a jelentőségéről, amely az adott lecke középpontjában áll. E célból rendelkezésünkre áll egy rövid bevezető, amelyre támaszkodhatunk. Ezután javasoljuk, hogy segítsetek nekik elsajátítani az idézet első, alapszintű megértését azáltal, hogy kiválasztjátok a benne szereplő nehéz szavakat és olyan szituációkban használjátok azokat, amelyekkel a gyerekek könnyen tudnak azonosulni. Gondoljátok át ezt a megközelítést az 1. leckében leírtak szerint, amely a tisztasággal, mint lelki tulajdonsággal foglalkozik!

A szívünk olyan, mint a tükör. Mindig tisztán kell tartanunk. Ha haragot táplálunk valaki iránt, ha féltékenyek vagyunk valakire vagy bármilyen okból nem vagyunk kedvesek valakivel, ezek mind úgy hatnak, akár a por, amely befedi a szívünk tükrét. Amikor tiszta a szívünk, visszatükrözi Isten fényét és tulajdonságait – olyan tulajdonságokat, mint a kedvesség, a szeretet és a nagylelkűség – és másoknak boldogságot okozunk. Annak érdekében, hogy segítsük megőrizni szívünk tisztaságát, tanuljuk meg Bahá'u'lláh-tól ezt az idézetet:

„Ó, Szellem Fia! Első tanácsom ez: Szíved legyen tiszta, jóságos és sugárzó...”

tanács

1. Egy nap Gerard és Mary éppen rajzokat színezték. Gerardnak szüksége lett volna a sárga ceruzára, de Mary nem akarta neki odaadni. A tanító azt tanácsolta Marynek, hogy használják felváltva a ceruzákat. A tanító tehát jó tanácsot adott Marynek.
2. Patriciának el kellett döntenie, hogy a pénzét süteményre vagy egy mesekönyvre költi-e. A szülei azt tanácsolták, hogy a mesekönyvet vegye meg. A szülei tehát jó tanácsot adtak Patriciának.

tiszta szív

1. Cathy mérges lett, és csúnya szavakkal illette Agotot. Agot szomorú volt, de hamar megbocsátott Cathynek. Agotnak tiszta szíve van.
2. Gustavo szívesen megkínálja a többi gyereket a süteményéből, még Jorge-t is, aki soha semmiből nem ad másoknak. Gustavonak tiszta szíve van.

jóságos szív

1. Amikor Ming Ling szülei meghívják a barátait vendégségbe, ő örömmel szolgálja fel nekik az ételt. Ming Lingnek jóságos a szíve.
2. Robertson úr már nagyon idős, ezért Jimmy segít neki kivinni a piacra a megtermelt gyümölcsöt. Jimmynek jóságos a szíve.

sugárzó szív

1. Amikor szomorú vagyok, az édesanyám mindig felvidít és boldoggá tesz. Az anyukámnak sugárzó a szíve.
2. Obuya beteg lett, és minden idejét az ágyban kellett töltenie. Sok imát mondott, nem szomorodott el, és továbbra is boldogság sugárzott róla. Obuyának sugárzó szíve van.

Nyilvánvalóan a bevezető gondolatot és a magyarázó mondatokat nem egyszerűen a könyvből fogjátok felolvasni, így alaposan fel kell készülnötök előre, hogy természetes könnyedséggel tudjátok azokat bemutatni.

A memorizálandó imák tekintetében javasoljuk, hogy hasonló módon járjatok el, de az rátok van bízva, hogy eldöntsétek, mely szavak és kifejezések szorulhatnak magyarázatra. Ebben a tekintetben érdemes körültekintően eljárni. Olykor elegendő lehet, ha hagyjuk, hogy a gyermekek fokozatosan, magukból az imákból szűrjék le a szavak jelentését. Nézzük meg például az alábbi imát, amelyet a gyermekek az 1. leckében kezdenek el tanulni! Könnyen felismerik majd, hogy mind a „tisza szív”, mind a „gyöngy” valami nagyon becses dolog. Ahhoz azonban, hogy megértsék, hogy a tiszta szívet végső soron Istentől kapjuk, valószínűleg meg kell tanulniuk, mit jelent itt az a kifejezés, hogy „adj nékem”. Milyen mondatokat találnátok ki e célból?

„Ő az Isten! Ó, Isten, én Istenem! Adj nékem olyan tiszta szívet, mint a gyöngyszem.”³⁷

19. RÉSZ

Most pedig lássunk egy olyan módszert, amellyel segíthettek a tanulóknak memorizálni az imákat és idézeteket! Érdemes felosztani a szöveget kisebb részekre, amelyeket egyenként meg tudnak tanulni. Miután az első részt sikerült megjegyezniük, hozzá lehet illeszteni a másodikat, és így tovább, amíg az egész idézetet vagy imát meg nem tanulják kívülről. Megkérhetitek a gyermekeket, hogy ismételjék el a részeket utánatok, olykor egyenként, olykor csoportosan.

Ha például az 1. leckében szereplő idézetet tanítanátok meg a diákjaitoknak, akkor az „Ó, Szellem Fia!” kifejezéssel kezdenétek, és megkérnétek őket, hogy mondják utánatok. Majd összekapcsolnátok az „Ó, Szellem Fia!” kifejezést azzal, hogy „Első tanácsom ez”, és megkérnétek őket, hogy ismételjék el a két kifejezést együtt. Végül hozzátennétek azt a mondatot, hogy „szíved legyen tiszta, jóságos és sugárzó”. Miután a csoport ily módon megtanulta az idézetet, néhány gyermek a segítségetekkel elmondhatja azt fejből. Természetesen arra ügyelni kell, hogy ez a gyakorlat vidám formában történjen, a gyermekek figyelmét megőrizzük és az örömteli hangulat is fennmaradjon. A későbbiekben, a készségeik fokozatos fejlődésével, képesek lesznek majd hosszabb imarészeket, sőt, teljes idézeteket is megtanulni egyszerre.

A foglalkozásnak ebben a részében adódhatnak bizonyos előre nem látható helyzetek, amelyeknek a kezelését saját tapasztalatotokon keresztül kell majd megtanulnotok. Van azonban néhány olyan helyzet, amelyet érdemes előre átgondolni már a felkészülés során. Beszéljétek meg a következő kérdéseket a csoportotok többi tagjával:

- Ha sok gyerek van a csoportban, hogyan próbáltok segíteni nekik memorizálni az idézetet?
- Mit csináltok majd, ha néhány gyerek gyorsabban tanul a többiekénél?
- Mit csináltok, ha egy vagy több gyereknek nehézsége van a memorizálással?
- Hogyan gondoskodtok arról, hogy egy gyereknek akkor is sikerélménye legyen, ha nem képes egy teljes idézet egészében megtanulni egyetlen foglalkozás alkalmával?

20. RÉSZ

A gyermekek szeretnek énekelni, és ez a tevékenység, amely megelőzi az idézetek memorizálását, az egyik legörömtelibb. A siker kulcsa a gyakorlás. A dalokat ti magatoknak kell elénekelnetek olyasvalakivel együtt, aki ismeri azokat, különös figyelmet fordítva a ritmusra és a dallamra. Ha lehetőségetek van meghallgatni a dalokat felvételtől, még gyorsabban megtanuljátok őket. A dalokat újra és újra el kell énekelnetek a gyerekekkel együtt, amíg jól meg nem tanulják azokat. A dalok szövegét hasonló módon lehet memorizálni, mint az idézetekét, csak most a szavakat dallammal együtt ismétlitek. A tanulók képességétől függően előfordulhat, hogy egyes dalokat túlságosan nehéz lesz elénekelniük. Ilyen esetekben az is lehetséges, hogy ti éneklitek a versszakokat, a tanulók pedig becsatlakoznak a refrénbe.

21. RÉSZ

A következő tevékenység, amit megvizsgálunk, a történetmesélés. Mint azt már korábban említettük, az első évfolyam legtöbb története 'Abdu'l-Bahá életéből merít. Ezek a történetek egy egészen különleges célt szolgálnak. Segítenek a gyermekeknek meglátni, hogy azok a lelki tulajdonságok, amelyekre ők maguk is igyekeznek szert tenni, milyen maradéktalanul öltöttek testet a tökéletes Példaképben e földi létben töltött Napjai során. A tanító által e történetek elbeszélésekor tanúsított tisztelet mennyei érzelmeket ébreszt a gyermekek zsenge szívében és feléleszti lelki fogékonyságukat.

Bár az 'Abdu'l-Baháról szóló történetek, amiket majd elmeséltek a gyermekeknek, rövidek, a bennük rejlő lelki meglátások rendkívül mélyrehatóak. Ennélfogva a diákokat a leírt eseményeken túlra is szeretnétek majd elvezetni, hogy segítsetek nekik bepillantani a lelki világ valóságába. Vizsgáljuk meg az 1. lecke történetét ennek fényében!

‘Abdu’l-Bahá mindig meg tudta mondani, mi rejlik egy ember szívében, és nagyon szerette azokat az embereket, akiknek a szíve tiszta és sugárzó. Volt egy hölgy, akit az a megtiszteltetés ért, hogy ‘Abdu’l-Bahá vendége lehetett egy vacsorán. Miközben ott ült és hallgatta ‘Abdu’l-Bahá bölcs szavait, ránézett az előtte álló pohár vízre, és arra gondolt: „Ó! Bárcsak ‘Abdu’l-Bahá megfogná a szívemet, kiürítené minden földi vágytól, majd újratöltené isteni szeretettel és megértéssel, ahogy azt az ember ezzel a pohár vízzel tenné!”

Ez a gondolat gyorsan suhant át az agyán, és nem is szólt róla, de hamarosan történt valami, ami rádöbbsentette, hogy ‘Abdu’l-Bahá pontosan tudta, mi jár a fejében. A Mester éppen a beszéde közepén tartott, amikor egyszer csak megállt, odahívta az egyik szolgát, és halkán váltott vele néhány szót. A szolgáló csendben odament a hölgy asztalához, fogta a poharát, kiürítette, és visszatette a hölgy elé.

Nem sokkal ezután ‘Abdu’l-Bahá, miközben tovább beszélt, felkapott egy kancsó vizet az asztalról, és a lehető legnagyobb természetességgel, szép lassan újratöltötte a hölgy üres poharát. Senki sem vette észre, hogy mi történt, de a hölgy tudta, hogy ‘Abdu’l-Bahá az ő szíve vágyát teljesítette. Boldogság töltötte el. Most már tudta, hogy a szívek és a gondolatok olyanok ‘Abdu’l-Bahá számára, mint a nyitott könyvek, aki azokat nagy szeretettel és jószívvel olvassa.

Nyilvánvalóan a tisztaság az a lelki tulajdonság, amire a történet – és valójában az egész lecke – fókuszál. A következő kérdések segítenek átgondolni, hogy vajon a történet elmesélése mennyiben fogja elmélyíteni a tanulóknak ennek a tulajdonságnak a megértését, és azt, hogy mit is jelent az erre való törekvés.

1. Fontos lesz majd, hogy a gyermekek felismerjék, hogy ‘Abdu’l-Bahá vendége vágyódott arra, hogy tiszta legyen a szíve. Mi a kapcsolat a történetben e vágyakozás és a vendég előtt álló pohár víz között?
2. Ahhoz, hogy megtisztuljunk – csakúgy, mint ahogyan egy poharat kiürítünk és újra töltünk – meg kell szabadulnunk a nem méltó gondolatoktól és érzésektől, hogy Isten beragyoghassa a szívünket olyan tulajdonságokkal, mint a szeretet, nagylelkűség és kedvesség. Tudjuk természetesen azt is, hogy semmit sem lehet elrejteni Isten szeme elől. Hogyan segít minket ez a megértés a tisztaságra való törekvésünkben?

Miután megbeszéltétek ezeket a kérdéseket a csoport többi tagjával, írtátok le ide néhány gondolatotokat!

Van néhány történet ezen az évfolyamon, amely bár nem kapcsolódik ‘Abdu’l-Bahá életéhez, mégis jól példázza a lelki tulajdonságok jelentőségét. A gyermekek láthatják bennük, milyen jutalom jár azért, ha felmutatják ezeket a tulajdonságokat, és milyen következményekkel jár, ha elhanyagolják őket. Például a 4. leckében a farkast kiáltó pásztor története, amely számos kultúrában jól ismert, bemutatja a hazugság következményeit, és így módon rávilágít az igazmondás fontosságára. A gyermekeknek nagy hasznára válnak az e történetekben közvetített üzenetek, amelyek értékesek lesznek számukra jellemük formálódásában.

22. RÉSZ

A történetmesélés művészet. Ahhoz, hogy valaki hatásosan meséljen el egy történetet, alaposan kell ismernie azt. Ebben a részben részletesebben tanulmányozzuk az 1. lecke történetét, hogy lássuk, miként is kell a tanítónak elmesélnie azt a gyerekeknek.

Megállapítottuk, hogy a történet központi témája a szív tisztasága, amely a pohár példáján keresztül tárul fel. Az első kérdés, amit fel kell tennetek magatoknak, az, hogy vajon a történet mely részei kapcsolódnak közvetlenül ehhez a fő témához. Az egyik lényeges mozzanat, hogy ‘Abdu’l-Bahá bölcs szavai hatására a hölgy elgondolkodik azon, hogy az előtte álló pohárhoz hasonlatosan, mennyire szeretné megtisztítani szívét a földi vágyaktól. A másik az, amikor ‘Abdu’l-Bahá utasítást ad a szolgálónak, hogy öntse ki a vizet a pohárból, amelyet aztán ‘Abdu’l-Bahá később újra megtölt. Mi lenne, ha nem említenének meg például, hogy ‘Abdu’l-Bahá megkérte a szolgát, hogy ürítse ki a hölgy poharát?

Bár a történet lényeges részeit már meghatároztuk, a többi részletről sem szabad megfeledkezni. Vajon az is történet lenne-e, ha egyszerűen csak annyit mondanál, hogy ‘Abdu’l-Bahá egyik vendége, miközben vacsorázott, azt kívánta, hogy a szíve ugyanúgy megtisztuljon, mint ahogyan az ember kiürít egy poharat? Egy történetben mindig vannak olyan részletek, amelyek érzékletesebbé és magával ragadóbbá teszik a történetet. Melyek ezek?

- Az üres pohár gondolata felmerül a vendégben a vacsora alatt, miközben ‘Abdu’l-Bahá bölcsességét hallgatja, de egy szóval sem említi ezt senkinek.
- Bár ‘Abdu’l-Bahá a vacsoránál összegyűltekhöz beszél, szünetet tart, hogy a nő kimondatlan gondolatával foglalkozzon.
- Senki más nem veszi észre, hogy mi történt.
- A vendég végtelen örömet érez, tudván, hogy ‘Abdu’l-Bahá felismerte szíve vágyát.

Itt kell megjegyezni, hogy minden tanítónak ügyelnie kell arra, hogy az 1. évfolyamon ne díszítse ki a történeteket további részletekkel és egyéb olyan elemekkel, amelyek elterelhetik a gyermekek figyelmét azokról a lelki igazságokról, amelyeket a történetek közvetíteni hivatottak.

Az elbeszélés során tehát érdemes szem előtt tartani, hogy a történetmesélés célja az, hogy valami fontosat tanítson a gyermekeknek. Ha örömmel és érzéssel mesélitek azt el, jobban meg fogják érteni. A gyermekeket nem fogja érdekelni egy monoton hangon elmesélt történet. Meg kell tanulnotok a hangotokon, arckifejezéseiken és gesztusaitokon keresztül olyan érzelmeket közvetíteni, mint a boldogság, bánat, csalódottság, félelem és bátorság. A hangszíneknek és a hangerőknek a történet menetének megfelelően kell változnia, a gesztusaitoknak pedig, bármilyen egyszerűek is legyenek, illeszkedniük kell az egyes részekhez. Gondolnotok kell a mesélés ütemére és sebességére is. Ha túl lassan beszéltek, a gyermekek unatkozni fognak. Ha pedig túl gyorsan beszéltek, nem tudják majd követni a történetet. Mindenekelőtt arról sem szabad megfeledkezni, hogy itt most nem színészkedésről van szó, ezért az érzéseiteknek őszintének kell lenniük. A gyermekek hamar észreveszik az őszinteség hiányát. A cél az, hogy kapcsolatot teremtsünk a gyermekek szívével, és folytassuk a mesélés régi hagyományát, amelyen keresztül évezredek óta az emberiség által megszerzett bölcsesség tárháza öröklődik nemzedékről nemzedékre.

23. RÉSZ

Most pedig vizsgáljuk meg azt a két tevékenységet, ami a történet elmesélése után következik – a játékot és a színezt! Ebben a részben azt fogjuk megvitatni, milyen megközelítést használjunk a játéknak szentelt időszakhoz, a színezéssel pedig majd a következő részben foglalkozunk.

Ahogy azt már korábban említettük, az 1. évfolyamon a játékok kooperatív jellegűek. Sokan viszont úgy gondolják, hogy a játékoknak kihívást kell jelenteniük, azaz a gyermekeknek versenyezniük kell. Tisztában kell lennünk azzal, hogy amikor a gyermekeket olyan helyzetek elé állítják, amelyekben versenyezniük kell egymással, bizonyos nemkívánatos magatartásformák és szokások alakulnak ki bennük, amelyek jóval a játék időtartama után is megmaradnak. Létezik továbbá az a felfogás, hogy a kiválóság csakis versenyen keresztül érhető el. Alaposan meg kell vizsgálni ennek az elgondolásnak a valóságtartalmát. Valóban igaz, hogy nem lehet kiválóságot elérni együttműködéssel? A versenyben egyesek nyernek, míg mások veszítenek; az együttműködésben viszont mindenkinek sikerélménye van.

Az első évfolyamon a játékok célja, hogy a fejlesszék gyermekeknél az utasításokra való odafigyelés és az utasítások követésének készségét. A gyerekek azt is látni fogják, hogy minden egyes játék egy közös célt tűz ki az egész csoport számára, és hogy az erőfeszítések összehangolásával mindenkinek megvan a maga szerepe a cél elérésében. Mindenekelőtt azt várjuk tőlük, hogy növeljék az egymás iránt tanúsított törődés mértékét, megtanulják a kitartást, és erősítsék az őket összekötő baráti kötelékeket. Ne feledjük továbbá, hogy nem kell tökéletesen játszaniuk egy játékot ahhoz, hogy sikerélményük legyen! Nézzük meg például az 1. leckében javasolt játékot! Hogyan járul ez hozzá a kívánt célok eléréséhez?

A következő gyakorlathoz helyezzünk egy autógumit a földre, majd kérjük meg a gyermekeket, hogy próbálják ki, hányan tudnak egyszerre beleállni! Ha esetleg nem áll rendelkezésre autógumi, helyette egy szőnyeget, törölközőt vagy más hasonló tárgyat is elhelyezhetünk a földön. Bármilyen tárgyat is választunk erre a célra, fontos, hogy elég kicsi legyen ahhoz, hogy a játék kihívást jelentsen a csoportban lévő gyermekek létszámához képest.

Az, ahogyan a tanár bemutatja a játékot, befolyásolja majd, miként játsszák azt a gyerekek. Világosan el kell magyarázni nekik a célját. Továbbá, amikor a tanító útmutatásokat ad a gyerekeknek, gyakran be is kell mutatnia, hogy hogyan kell azt játszani, illetve gyakorolnia kell velük.

24. RÉSZ

A művészeti tevékenységek fontos szerepet játszanak a gyermekek kreativitásának és szellemi képességeinek fejlesztésében, és kiskoruktól kezdve lehetőséget kell adni nekik arra, hogy használják képzelőerejüket a szabadkézi rajzolás és a művészi kifejezés egyéb formái révén. A világ számos részén azonban a gyermekeknek öt-hat éves koruk előtt még rajzolni is alig van lehetőségük, nemhogy zsírkrétához jutni. Számukra az első évfolyam leckéihez mellékelt képek színezése a foglalkozás egyik legizgalmasabb részét jelenti, és megteremti bennük azt a magabiztosságot, ami szükséges ahhoz, hogy továbbléphessenek a felsőbb évfolyamok komplexebb művészi tevékenységei felé. Ez egyben a kéz ügyességük és a fegyelmezettségük fejlesztésének eszköze is. Vajon miként fejleszti a színezés az alábbi képességeket, készségeket és attitűdöket a gyermekekben?

- A rend és a szépség megbecsülése
- A részletekre való odafigyelés
- Az adott feladatra történő összpontosítás
- Az eszközök közös használata
- A mások iránti tisztelet

A foglalkozásnak a színezéssel töltött része bizonyos készségek és attitűdök kialakításán túlmenően egy újabb lehetőséget kínál a tanítónak arra, hogy beszélgessen a gyermekekkel az 1. évfolyam foglalkozásain tárgyalt tulajdonságokról. Azáltal, hogy a tanítók kérdéseket tesznek fel a csoportnak a rajzokon látható ábrákkal kapcsolatban, alkalmat adhatnak a gyermekeknek arra, hogy – a képen történetek elmesélése közben – megfogalmazzák gondolataikat és összefüggésekre bukkanjanak. Nézzétek meg az első leckéhez tartozó kifestőt és vitassátok meg a csoportotokkal, hogyan vezetnétek azt fel a gyerekeknek! Írjátok le gondolataitokat az üres vonalakra!

A tanítónak megfelelően fel kell készülnie erre a tevékenységre. A gyermekekben mindig nagy a színezés utáni vágy; ugyanakkor a foglalkozásnak ez a része kaotikussá is válhat, ha nincs rendesen megszervezve. Ki kell jelölni a gyerekeknek azt a helyet, ahol színezhettek, és minden foglalkozásra előre el kell készíteni a megfelelő számú másolatot a kifestőkből. Különösen az első néhány órán a tanítónak szükséges lehet felállítania szabályokat arra vonatkozóan, hogyan bánjanak a gyerekek a zsírkrétákkal, illetve meg kell teremtenie velük a fegyelem és együttműködés érzését. Kezdetben meg lehet kérni a gyermekeket, hogy válasszanak egy-egy zsírkrétát a tanító kezében tartott dobozból. Ha másik színt szeretnének használni, visszaadhatják a zsírkrétát és kicserélhetik egy másikra. Néhány foglalkozás elteltével, ha már megszokták, hogy egyszerre csak egy szín van náluk, a zsírkrétás dobozt ott is hagyhatjuk az asztal közepén, ahol mindenki eléri.

Most pedig vizsgáljuk meg az alábbi példákat! Az egyes párok közül melyik helyzet növeli a tevékenység hatékonyságát?

- _____ A tanár megengedi egy gyereknek, hogy színezés közben olykor kimenjen a vonalból mindaddig, amíg igyekszik szépen színezni.
- _____ Minden gyerektől azt kéri, hogy színezés közben szigorúan a vonalakon belül maradjon.
- _____ Miközben a gyerekek színeznek, a tanár közöttük járkal, segítve és bátorítva őket.
- _____ Miközben a gyerekek színeznek, a tanár ül és saját munkáját végzi.
- _____ A színezésre szánt idő alatt a gyerekek az adott feladatra összpontosítanak.
- _____ A színezésre szánt idő alatt a gyerekek elvonják egymás figyelmét.
- _____ Színezés közben a gyerekek teljesen csendben maradnak.
- _____ Színezés közben a gyerekek örömmel működnek együtt és bátorítják egymást.

25. RÉSZ

Sok tanító hasznosnak tartja, ha vezet egy olyan jegyzetfüzetet, amelyben rögzít néhány alapvető információt saját gyermekcsoportjáról. Ehhez két táblázat nyújthat segítséget: az egyikben a tanulók neve és életkora szerepel, hogy rögzíteni lehessen a foglalkozásokon való részvételüket, a másikban pedig az idézetek memorizálásában elért fejlődésüket lehet nyomon követni. Ez utóbbi táblázatban például a bal oldali oszlopban a gyerekek neve, a felső sorban pedig a leckék sorszámai szerepelhetnek. A tanító ezután a megfelelő mezőkben bejelölheti, melyik gyermek melyik idézetet tanulta már meg kívülről.

A jegyzetfüzetnek lehet egy olyan része is, amely magukat a leckéket tartalmazza, ahol a tanítók feljegyezhetik az egyes leckék elemzését, a tanítással kapcsolatos gondolataikat, és később az értékelésüket is arról, miként alakultak a foglalkozások a gyerekekkel.

Egy másik részben a tanító feljegyezheti az egyes gyermekek fejlődését, valamint minden olyan különleges anekdotát, amelyet megoszthat a szülőkkel. Egyes tanítók hasznosnak találják azt is, ha ebbe a részbe bekerül a gyermek szüleinek és testvéreinek a neve, valamint az otthonukban tett látogatások során tárgyalt témák rövid összefoglalása.

26. RÉSZ

A gyermekfoglalkozások vezetőjeként szoros és szeretetteljes kapcsolatot kell kialakítanotok minden egyes gyermek szüleivel, rendszeresen találkoznotok kell velük, hogy megbeszéljétek gyermekük lelki növekedését és fejlődését, és kérnetek kell a támogatásukat. Lehet, hogy a 2. Könyv tanulmányozása után már meglátogattátok néhány olyan gyermek családját, akik gyermekfoglalkozáson vesznek részt a közösségben. Emlékeztetek felfrissítéséhez érdemes lenne megnézni a 2. Könyv harmadik fejezetének 15. részét. Abban a részben láthatjuk, hogyan gyűjti össze Maribel, a gyermekfoglalkozás vezetője a gondolatait arról, mit fog mondani Emma édesanyjának az otthonukban tett második látogatása alkalmával. Elhatározza, hogy mindenképp elmondja neki, milyen nagy öröm a szívének Emma jelenléte a foglalkozásokon, és megemlíti azokat csodálatos tulajdonságokat, amelyeket a kislányában felfedezett. Vajon mennyire fontos, hogy a szülők lássák azt az örömet és lelkesedést, amellyel egy tanító a közösség gyermekeit szolgálja? Melyek azok a tulajdonságok, amelyek vonzzák a szülők szívét, és kialakítják a bizalmi kötelékeket velük?

Miért fontos, hogy egy tanító felhívja a szülők figyelmét azokra a lelki tulajdonságokra, amelyeknek a fejlődésére gyermeküknél felfigyelt?

Maribel azt is elhatározza, hogy megosztja Emma édesanyjával azt az idézetet, amelyet ennek a fejezetnek a 3. részében tanultatok, és megvizsgálja vele együtt annak a gyermeknevelésre gyakorolt hatásait. A szülőkkel folytatott megannyi beszélgetések során lehetőségetek lesz elmagyarázni azokat a nevelési elgondolásokat, amelyek a gyermekfoglalkozás programját formálják. Az alábbiakban bemutatunk néhányat azok közül a fogalmak közül, amelyeket ebben a fejezetben vizsgáltatok. Mit fogtok mondani a szülőknek ezekről a gyermekeik lelki nevelését illetően? Vannak-e olyan részletek az Írásokból, amelyek egyik vagy másik fogalomhoz kapcsolódnak, és amelyeket szívesen megosztanátok majd a szülőkkel folytatott beszélgetések során?

A dicséretreméltó jellem fejlesztése: _____

Lelki tulajdonságok megszerzése: _____

Az ima hatása a gyermekek szívére: _____

Az Isteni Szó memorizálásának fontossága: _____

Az 'Abdu'l-Bahá életéből vett történetek építő hatása a gyermekekre: _____

Az istenszeretet és az istenfélelem: _____

Fegyelem és szabadság: _____

Maribel úgy dönt, hogy a fenti elgondolások ismertetése során szünetet tart, és megkéri Emma édesanyját, hogy fejtse ki gondolatait. Várhatóan idővel mély beszélgetés alakul majd ki a tanítók és a gyermekek szülei között. Miért fontos, hogy már az első találkozásuktól kezdve a tanítók arra ösztönözzék a szülőket, hogy a felmerülő témákkal kapcsolatban megosszák észrevételeiket, gondolataikat és meglátásaikat?

Amellett, hogy a szülőkkel a lelki tulajdonságok fogalmáról általánosságban beszélgetünk, az év során minden kínálkozó alkalmat meg kell ragadnunk arra, hogy megvitassuk velük azokat a sajátos tulajdonságokat is, amelyeket a leckék igyekeznek kialakítani gyermekeikben. Figyelembe véve az 1. leckében a szív tisztaságával kapcsolatban szerzett ismereteket, vizsgáljátok meg a tanulócsoporthoz tagjaival, hogyan lehetne egy ilyen beszélgetést megvalósítani!

Maribel tisztában van azzal, hogy kölcsönös megértésre és támogatásra van szükség közte és Emma édesanyja között ahhoz, hogy a kislány teljes mértékben részesüljön a foglalkozás nyújtotta előnyökből. A foglalkozásokon tanult imákat és idézeteket például otthon is el lehet mondani a szülők segítségével. Ily módon a gyermekek könnyebben magukévá tudják tenni az Isteni Szót, amely behatol a szívükbe, lelkükbe, s ezáltal formálja jellemüket. Beszéljétek meg a csoportotok tagjaival, milyen módon erősíthetik és támogathatják a szülők a tanárok erőfeszítéseit!

A szív és az elme kíváncsi tulajdonságait csak hosszú időn át tartó megfelelő neveléssel lehet a gyermekekben kialakítani. Mostanra már világos, hogy a szülőkkel való rendszeres találkozásokon a gyermekek által elért haladást kell hangsúlyozni, legyen az bármilyen csekély is. A beszélgetés során a szülőkkel együtt megvizsgálhatjátok, hogyan lehet ezekre az eredményekre építeni. Miután kialakult egy ilyen pozitív kommunikáció, a tanító – nagy körültekintéssel – megoszthatja a szülőkkel azokat a nehézségeket is, amelyeket a gyermekeiknél megfigyelt. A cél egy olyan fajta együttműködés megtalálása kell, hogy legyen, amely segít a gyermeknek túljutnia ezeken a nehézségeken. Vitassátok meg a csoportotokban a szülőkkel való építő jellegű kommunikáció kialakításának fontosságát!

27. RÉSZ

Ahogy azt már a fejezet elején említettük, e tanfolyam nem minden résztvevője vállalkozik arra, hogy gyermekfoglalkozást indítson. Azok közül, akik ezt megteszik, néhányan lehet, hogy úgy döntenek, csupán egy ideig tartanak gyermekfoglalkozásokat, mielőtt a szolgálat más területére lépnének. Mások viszont ennek a szolgálatnak szentelik magukat, és hosszú időn keresztül vezetik a foglalkozásokat, melyek a gyermekeket Isten szeretetében táplálják. Ám függetlenül attól, hogy a résztvevők melyik utat választják, mindenkinek lesz alkalma kapcsolatba lépni közössége fiatalabb tagjaival, akár a szomszédok meglátogatásakor, akár akkor, amikor találkozásokon, összejöveteleken vesz részt, akár testvérként és szülőként. Bármilyenek is legyenek a körülmények, az ebben a fejezetben vizsgált fogalmak és gondolatok betekintést nyújtanak a résztvevőknek abba, mekkora a közösségük felelőssége,

hogy gondoskodjon – ahogyan az Igazságosság Egyetemes Háza fogalmaz – „legdrágább kincséről”. Mindannyian, akik várakozó szemmel tekintünk az emberiség fényes jövője felé, merítsünk ihletet és lelkerőt az alábbi idézetekből:

„Előírjuk Mi minden embernek azt, mi is az Isten Szavának felmagasztalásához vezet szolgálói között, és hasonlóképpen, a létezés világának fejlődéséhez és a lelkek felemeléséhez. Ezen célból a legnagyobb eszköz a gyermek nevelése.”³⁸

„A gyermekek nevelése és képzése az emberiség legdicséretreméltóbb cselekedetei közé tartozik, és a Mindenek Felett Kegyelmes kegyelmét és kegyét vonzza magához, mert a nevelés minden emberi kiválóság nélkülözhetetlen alapja, és ez teszi lehetővé az ember számára, hogy felhághasson az örök dicsőség magaslataira. Ha a gyermeket csecsemőkorától kezdve képzik, akkor a Szent Kertész szerető gondoskodásán keresztül a szellem és a tudás kristályvizét fogja magába szívni, miként fiatal fa a csörgedező patakok között. És bizonyosan magába fogadja majd az Igazság Napjának fényes sugarait, és fénye és melege által mindig frissen és szépen fog növekedni az élet kertjében...

Ha ebben a nagy jelentőségű feladatban hatalmas erőfeszítést teszünk, az emberiség világa más díszekben fog tündökölni, és a legszebb fényben fog felragyogni. Akkor ez a sötét hely világosságba borul, és ezen földi lakhely Mennyszággá változik...”³⁹

Az idézetek forrásainak jegyzéke

1. Egy 2000. április 21-i üzenetből, mely megjelent a *Messages from the Universal House of Justice, 1986–2001: The Fourth Epoch of the Formative Age* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2010), 331.26 sz., 727. oldal.
2. Idézet Bahá'u'lláh-tól az "A Compilation on Bahá'í Education" c. műből, melyet az Igazságosság Egyetemes Házának Kutatási Osztálya állított össze, és amely megjelent a *The Compilation of Compilations* c. kiadványban (Maryborough: Bahá'í Publications Australia, 1991), 1. kötet, 576. sz., 251. oldal.
3. 'Abdu'l-Bahá, *Válogatás 'Abdu'l-Bahá Írásaiból* (Budapest, 2022) 106:1.
4. Idézet 'Abdu'l-Bahá-tól az "A Compilation on Bahá'í Education" c. műből, amely megjelent a *The Compilation of Compilations* c. kiadványban, 1. kötet, 614. sz., 273-274. oldal.
5. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, (Budapest, 2014), 122:1, 152. old.
6. 'Abdu'l-Bahá, *Válogatás 'Abdu'l-Bahá Írásaiból*, 108:1
7. Uo., 110:2
8. Uo., 100:2
9. Uo., 99:1
10. Uo., 103:5
11. Uo., 122:1
12. 'Abdu'l-Bahá, *Words of 'Abdu'l-Bahá*, id. in *Star of the West*, 8. kötet, 4 (1917. május 17.), 41. old.
13. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 136:2, 172. old.
14. 'Abdu'l-Bahá egy 1912. augusztus 5-i beszédéből, mely megjelent a *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* c. kiadványban (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), 6. bek., 345. oldal.
15. Idézet 'Abdu'l-Bahá-tól, a *Prayer and Devotional Life: A Compilation of Extracts from the Writings of Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá and the Letters of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice* c. kiadványból, melyet Igazságosság Egyetemes Házának Kutatási Osztálya állított össze (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2019), 24. sz., 7. oldal.
16. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 43:9, 58. old.
17. 'Abdu'l-Bahá egy 1912. április 12-i beszédéből, mely megjelent a *The Promulgation of Universal Peace* c. kiadványban, 1. bek., 71. oldal.

18. Bahá'u'lláh, *Rejtett szavak* (Magyarországi Bahá'í Közösség Országos Szellemi Tanácsa, Harmadik kiadás, 2011-2018) Arab 3, 4. old.
19. Uo., Arab 12, 8. old.
20. Uo., Arab 11, 6. old.
21. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 128:6, 162. old.
22. Bahá'u'lláh, *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2018), 2.43, 31. old.
23. Bahá'u'lláh, *Rejtett szavak*, Arab 59, 26. old.
24. 'Abdu'l-Bahá egy 1912. május 26-i beszédéből, mely megjelent a *The Promulgation of Universal Peace* c. kiadványban, 1. bek., 204. oldal.
25. 'Abdu'l-Bahá, *Válogatás 'Abdu'l-Bahá Írásaiból*, 129:2.
26. Bahá'u'lláh, *Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*, 155:4, 193. old.
27. Uo., 153:5, 189. old.
28. Bahá'u'lláh, *Rejtett szavak*, Arab 9, 11. old.
29. 'Abdu'l-Bahá egy 1912. április 24-i beszédéből, mely megjelent a *The Promulgation of Universal Peace* c. kiadványban, 4. bek., 73. oldal.
30. Bahá'u'lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1988, 2016 nyomtatásban), 27. old.
31. Bahá'u'lláh, Bahá'u'lláh Táblái melyeket a Kitáb-i-Aqdas után nyilatkoztatott ki (Budapest, 2013), 8:53, 76. old.
32. 'Abdu'l-Bahá, *Az Isteni Civilizáció Titka*, (Budapest, 2018), 74, 38. old.
33. 'Abdu'l-Bahá, *Válogatás 'Abdu'l-Bahá Írásaiból*, 111:1.
34. Uo., 95:2
35. Uo., 111:4
36. Uo., 124:1
37. 'Abdu'l-Bahá, a *Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá* c. kötetből (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002, 2017 nyomtatásban), 29. old.
38. Bahá'u'lláh táblája, mely megjelent a *Social Action: A Compilation Prepared by the Research Department of the Universal House of Justice* c. kiadványban (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2020), 178. sz., 107. old.
39. 'Abdu'l-Bahá, *Válogatás 'Abdu'l-Bahá Írásaiból*, 103:1-3.

Tananyag gyermekfoglalkozásokhoz 1. évfolyam

Cél

Az öt-hat éves gyermekek számára szervezett, a jellem finomítását célzó imák és idézetek, valamint énekek, történetek memorizálásából, játékokból és színezésből álló foglalkozások vezetésére való felkészülés.

1. RÉSZ

Az előző fejezetben elgondolkoztatok az első évfolyam tanításának jellegéről és megvizsgáltátok, milyen elemekből épül fel egy foglalkozás. Ez a második fejezet magát a huszonnégy leckét tartalmazza, amelyek, mint tudjátok, a lelki tulajdonságok fejlesztése köré épülnek. Ezekben az bevezető részekben lehetőségetek lesz megismerni a leckék tartalmával, és gyakorolhatjátok a foglalkozások vezetését. Egyszerre négy lecke fogunk megvizsgálni, és elgondolkodunk az egyes lecekben tárgyalt lelki tulajdonságokon. Majd arra kérünk benneteket, hogy a többi résztvevővel együtt részletesen nézzétek át a leckeiket, felváltva végezzétek el a különböző gyakorlatokat, és csak ezután lépjétek tovább a következő négy leckére.

2. RÉSZ

Az 1. évfolyamon minden foglalkozást a tanító által elmondott nyitó imával kell kezdeni. Segítségképpen négy foglalkozásonként egy-egy új imát ajánlunk elmondásra, ami összesen hat imát jelent. Ha meg tudnátok tanulni ezeket kívülről, az nagyban bátorítaná a gyermekeket, hogy ők maguk is törekedjenek a memorizálásra. Az 1-4. leckéhez a következő imát javasoljuk:

„Ó, Isten! Te légy e gyermekek nevelője. A Te gyümölcsösöd fácskái ők, a Te meződ virágai, a Te kerted rózsái. Hullasd rájuk esőt, és engedd, hogy szereteted fényével a Valóság Napja süssön rájuk. Üdítsd fel őket szellőddel, hogy tanulhassanak, növekedjenek és fejlődjenek, és tündöklő szépségben tűnhessenek elő. Te vagy, Ki ad. Te vagy a Könyörületos.”¹

Miután felajánlottátok a fenti imát, bátorítsátok a gyermekeket, hogy mondjanak el ők is egyet, amit tudnak kívülről! Előfordulhat, hogy az elején nem minden kisgyermek tud majd hozzájárulni a foglalkozásnak ehhez a részéhez. Fokozatosan azonban egyre többen lesznek képesek erre, ahogy megtanulják kívülről a foglalkozások során tanult imákat. Az előző fejezet tanulmányozásából már ismerhetitek az alábbi imát, amelyre az első néhány foglalkozás épül:

„Ő az Isten! Ó, Isten, én Istenem! Adj nékem olyan tiszta szívet, mint a gyöngyszem.”²

A nyitó imáknak szentelt idő döntő fontosságú; olyan Isten iránti áhítatos légkört teremt, amely elősegíti a tanulást. 'Abdu'l-Bahá szerint, amikor összehívjuk a gyermekeket és imákat tanítunk nekik, az „örömet hoz” a szívükbe. Az Istennel való társalgás „megnyitja a magasabb értelem fogékonyságát”.

A gyermekeket segíteni kell abban, hogy mély tiszteletet alakítsanak ki Isten iránt, és hogy ennek megfelelően viselkedjenek, amikor imádkoznak. Lehet, hogy segíteni kell nekik abban, hogy szívüket és elméjüket a Szent Szóra összpontosítsák, akár maguk imádkoznak, akár egy másik gyermek által elmondott imát hallgatnak. A tanár megkérdezheti a gyermekeket, hogyan tudnak tiszteletet mutatni – például hogyan üljenek, mit tegyenek a kezükkel, hogy ne terelje el a figyelmüket, illetve mit tehetnek a szemükkel, ha netán elkalandozna a tekintetük. A tanító meg is kérheti őket, mutassák be, hogyan készülnek fel az imádkozáshoz. Ne

feledjétek, mindig jobb, ha csak három-négy gyermek imádkozik szellemi légkörben, mint ha minden egyes gyermek mond egy imát, de közben zaj és mozgolódás van. Tanácsos tehát előre kiválasztani azokat a gyermekeket, akik az egyes foglalkozások elején imát mondanak. Ügyelni kell arra is, hogy minden gyermeknek legalább három-négy foglalkozásonként lehetősége legyen imát mondani.

Az egész év folyamán fontos, hogy időről-időre beszélgetsek a tanulóikkal az ima természetéről és arról, hogy miért imádkozunk. Írjátok le az alábbi helyre, mit mondanátok nekik az első hetekben!

3. RÉSZ

Most a csoport többi tagjával együtt olvassátok el figyelmesen az első négy leckét egyenként! Fordítsatok különös figyelmet a bevezető magyarázatokra és az idézetekre, amiket majd a tanulók megtanulnak kívülről! Azt már persze tudjátok, hogy az első lecke a tisztaság témájával foglalkozik. Írjátok le azokat a lelki tulajdonságokat, amelyekre a következő három lecke épül!

1. lecke: Tisztaság

2. lecke: _____

3. lecke: _____

4. lecke: _____

Miközben felkészültök a foglalkozásokra, szánjatok egy kis időt arra, hogy elgondolkoztok azokon a tulajdonságokon, amelyeket az egyes leckék tárgyalnak, ahogyan azt a szív tisztaságával kapcsolatosan az első fejezetben is tettétek! Az alábbiakban néhány idézetet olvashattok az Írásokból a másik három tulajdonsággal kapcsolatban. Javasoljuk, hogy mindegyik összeállítást többször olvassátok el a csoporttal, és közösen beszéljétek meg az egyes szövegrészeket, különös tekintettel arra az idézetre, amelyet a tanulók majd kívülről

megtanulnak. Ezután íratok le néhány gondolatot arról, milyen jelentőséggel bír az adott tulajdonság az egyén életében általánosságban, de mindenekelőtt a tanítói tevékenységekben! Ne feledjétek, hogy ezek az idézetek nem a foglalkozásaitokra járó gyermekeknek szólnak, hanem saját elmélkedéseketek segítik!

Az igazságosságot illetően ezt olvashatjuk:

„Az emberek fénye az igazságosság. Ne oltsátok ki az elnyomás és zsarnokság ellenkező szeleivel. Az igazságosság célja, hogy megjelenjen az egység az emberek között.”³

„Semmilyen ragyogás nem ér fel az igazságosságéval. A világ szerveződése és az emberiség nyugalma függ tőle.”⁴

„Az Igazságosság az, ami a világot neveli, mert azt két pillér tartja, a jutalom és a büntetés. E két pillér az élet forrása a világ számára.”⁵

„Ó, Szellem Fia! Az Én szememben az Igazságosság a legszeretettebb minden dolgok közül; hát el ne fordulj tőle, ha Utánam vágyódsz, és ne hanyagold el azt, hogy bízhasak benned! Ez segít majd, hogy saját szemeddel láthass, ne másokéval, önnön tudásodból meríts, ne felebarátodéból. Mérlegeld szívedben: milyennek illendő lenned! Valóban, az igazságosság az Én ajándékom néked, és szerető kedvességem jele. Tartsd hát ezt szem előtt!”⁶

A szeretetről, mint lelki tulajdonságról ezt mondják az Írások:

„Az ember számára a szeretet lényege az, hogy szívét az Imádott felé fordítsa, Rajta kívül minden mástól elszakadjon, és ne kíváncsion semmi mást, csak azt, ami az Ura kívánsága.”⁷

„E napon Isten Ügyét szolgálni annyit tesz, mint szeretetet és barátságot teremteni az Ő barátai között.”⁸

„A szent Megnyilvánulások megjelenésének célja mindig is a barátság és szeretet megteremtése volt az emberiség világában.”⁹

„Tudd bizonyosan, hogy a szeretet Isten szent Törvénykorszakának a titka, a Mindenek Felett Irgalmas megnyilvánulása, a szellemi kiáradások forrása. A szeretet a menny barátságos fénye, a Szentlélek örök lehelete, mely megéleszti az emberi lelket.”¹⁰

Az igazmondás kapcsán pedig ezt a tanácsot kapjuk:

„Legyen a ti ékességeitek az őszinteség és udvariasság.”¹¹

„Isten összes világában lehetetlen, hogy igazmondás nélkül bármely lélek is előrehaladjon és sikert érjen el.”¹²

„Az igazmondás a tulajdonságok legjobbika, mivel magába öleli az összes többi erényt. Az igazmondó ember megvédi minden erkölcsi nyomorúságtól, elfordul minden gonosz cselekedettől, és őrizkedik minden gyűlöletes tettől, minthogy az összes vétek és bűn az igazmondás szöges ellentéte, és az igazmondó ember a legnagyobb utálattal fog azokra tekinteni.”¹³

Amellett, hogy ti is memorizáljátok azokat az idézeteket, amelyeket a gyermekek majd ezekben a leckékben kívülről megtanulnak, érdemes lenne még megtanulni legalább egyet-egyet minden idézetsokorból.

4. RÉSZ

A fenti gondolatokat felidézve olvassátok el újra a történeteket, amelyeket majd az első négy foglalkozáson meséltek el a gyermekeknek! Mint látjátok, a négyből három a legmagasabb emberi eszmények megtestesítője, ‘Abdu’l-Bahá életéből merít. Elképzelhető, hogy néhány gyermek, akiket az 1. évfolyamon tanítotok, még nem ismeri ‘Abdu’l-Bahá személyét, ezért röviden be kell mutatnotok Őt nekik. Mindaz, amit a 2. Könyv 3. fejezetében tanultatok, nyilvánvalóan elmélyítette a tudásotokat az Ő különleges állásáról, és ahogy haladtok előre e sorozat kurzusainak tanulmányozásában, Isten iránti hálátok egyre csak növekedni fog azért a becses ajándékért, melyet ‘Abdu’l-Bahá alakjában Ő az emberiségre ruházott. Mit meséltek majd a gyermekeknek Róla, amikor elkezdik az 1. évfolyam első foglalkozását?

Az első fejezet tanulmányozásából már világossá vált számotokra az a cél, hogy a történetek mesélésekor a gyermekek a cselekményen túl a lelki valóságba is bepillantást nyerjenek. Arra is volt már lehetőségetek, hogy átgondoljátok, vajon ‘Abdu’l-Bahá vendégének az 1. leckében leírt története hogyan segít a tanulóknak megérteni a tisztaság, mint tulajdonság jelentőségét, és hogy mit jelent az erre való törekvés. Vizsgáljuk meg hasonló módon a következő három leckében szereplő történeteket!

Ahogy azt látni fogjátok, a 2. leckében egy olyan történetet meséltek majd el, amely ‘Abdu’l-Bahá igazságossággal való törődését szemlélteti, ami ennek a leckének a témája. Egy olyan esetet ír le, amely ‘Abdu’l-Bahá Akkóból Haifába történő utazása során történt. Van néhány részlet, amit a gyermekeknek meg kell érteniük ahhoz, hogy követni tudják a történetet – például, hogy mi a különbség a menetrend szerinti lovaskocsin és a magánkocsin lévő ülőhely között. Ez segít nekik meglátni, hogy ‘Abdu’l-Bahá hajlandó volt feladni személyes kényelmét annak érdekében, hogy lelki és anyagi táplálékot adhasson a rászorulóknak. Hogyan tudjátok biztosítani, hogy a tanulóitok biztosan megértsék, hogy ‘Abdu’l-Bahá életmódjában – abban, hogy nem költött feleslegesen Magára, és gondoskodott a szükségét szenvedőkről – az igazságosság lelki tulajdonsága nyilvánult meg? Melyek azok a részletek, amelyeknek világosnak kell lenniük a fejetekben, mielőtt elmondjátok a történetet?

A 3. lecke témája a szeretet, így itt egy Akkóban élő férfiről fogtok mesélni a gyermekeknek, aki bár mindig tiszteletlen volt ‘Abdu’l-Bahával szemben, mégis hosszú éveken keresztül részesült az Ő szerető kedvességében. Természetesen könnyű szeretetet táplálni a szívünkben azok iránt, akik kedvesek hozzánk. Ám ‘Abdu’l-Bahá szeretete nem ismert határokat és nem volt feltételhez kötve. Miként tudjátok elérni azzal, ahogyan elmesélték a történetet, hogy nyilvánvalóvá váljon a gyermekek számára ‘Abdu’l-Bahá szeretetének e jellegzetessége? Hogyan segíthettek nekik megérteni, hogy a szeretet ereje képes átalakítani egy olyan ember szívét, aki tudatlanságból viselkedik rosszul? Melyek azok a részletek, amelyek, ha kimaradnának, megnehezítenék a gyermekek számára, hogy követni tudják a történetet és szert tegyenek erre a felismerésre?

A 4. lecke, amely az igazmondás tulajdonságára fókuszál, a farkast kiáltó juhász közismert történetét írja le. A történet az ifjú juhász hazugságainak következményeit példázza, amit a gyermekek könnyen megértenek. Ti azonban nyilván azt szeretnétek majd, hogy ezen túllépjenek, és felismerjék az igazmondás jutalmát. Mi ez a jutalom, és miként érhetitek el, hogy a gyermekek leszűrjék ezt a történetből?

5. RÉSZ

Az előző részekben elgondolkodtatok azokról a lelki tulajdonságokról, amelyekkel az 1. évfolyam első négy leckéje foglalkozik, elmélyítve saját megértéseket azokról a tulajdonságokról, amelyekben remélték, hogy a tanulóik ezen az évfolyamon majd továbbfejlődnek.

Mielőtt továbblépnének a következő négy leckére, szánjatok egy kis időt arra, hogy a kurzuson résztvevő társaitokkal együtt felkészültek az első négy foglalkozás megtartására! Az előző fejezetben tárgyalt megközelítésekre támaszkodva felváltva bevezethetitek a memorizálandó imát és bemutathatjátok az egyes lecekben tárgyalt lelki tulajdonságot a megtanulandó idézettel együtt. Meséljétek el a történeteket egymásnak, játsszátok el a játékokat, és énekeljétek el együtt a dalokat, amíg kellő magabiztossággal nem tudjátok tanítani őket! Gondoljátok át előre azt is, hogyan fogjátok bevezetni a kifestőket! Mielőtt belevágtok ebbe a feladatba, hasznos lehet áttekinteni az első fejezet 17-24. részeit. Miután a különböző modulokat a javasolt módon begyakoroltátok, felkérhetitek a csoport minden egyes tagját, hogy tartson meg egy vagy akár több foglalkozást, a többiek pedig ezalatt a tanulók szerepét töltik be. A körülményektől függően akár az is elképzelhető, hogy három-négy gyermeket összehívtok, és velük együtt veszitek át a leckéket.

A fenti gyakorlat végrehajtása során minden bizonnyal szívesen készítetek majd jegyzeteket az egyes foglalkozásokról, és leírástok a foglalkozások vezetésével kapcsolatos gondolataitokat. Emellett néhány játék esetében szükség lehet arra, hogy az óra előtt előkészítetek bizonyos eszközöket. Sok tanító van, aki az első fejezetben említett jegyzetfüzet egy részét az ilyen jellegű előkészületeknek szenteli.

Ne feledjétek, hogy bár biztosan magatokkal viszitek ezt a könyvet és a jegyzetfüzetet a gyermekfoglalkozásokra, bizonyára nem akartok azokból csak egyszerűen felolvasni. Amennyire könnyedén és lelkesen tudjátok bemutatni a témát, olyan mértékben lesznek hajlandóak a diákok résztvenni a tevékenységekben. A gyakorlás és a felkészülés tehát elengedhetetlenül fontos.

6. RÉSZ

Az 5-8. leckéhez az alábbi ima kívülről történő elmondását javasoljuk minden foglalkozás kezdetén:

„Ó, kegyes Urunk! E szép gyermekek a Te hatalmad kezemunkái és a Te nagyságod csodálatos jelei. Ó, Isten! Védelmezd e gyermekeket, segítsd őket kegyesen, hogy tanulhassanak és szolgálhassák az emberi világot. Ó, Isten! Gyöngyszemek e gyermekek, hadd növekedjenek szerető kedvességed kagylójában.

Te vagy a Nagylelkű, a Mindeneket Szerető.”¹⁴

Talán érdemes egy pillanatra elgondolkodni ezeken a szavakon a tanítási tevékenységek fényében. Milyen hatással lesznek ezek arra a megközelítésre, ahogyan az egyes foglalkozásokra tekintetek? Hogyan fogják e szavak erősíteni Isten szeretetét a gyermekek zsenge szívében?

Ezen a foglalkozásokon az alábbi ima megtanulásában fogtok segíteni a tanulóitoknak, amit, mint ismeretes, könnyebbnek találnak majd, ha valamelyest megértik a jelentőségét. Az erre vonatkozó gondolataitokat leírhatjátok a rendelkezésre álló helyre. Szerintetek mely szavak lehetnek újak vagy ismeretlenek a gyermekek számára, és hogyan magyaráznátok el nekik azokat olyan helyzeteken keresztül, amelyekkel könnyen tudnak azonosulni? Az ilyen szavakon kívül szükséges lehet még, hogy segítsetek nekik megérteni azt is, hogy a lámpa és a csillag egyaránt fényt bocsát ki, és hogy fény nélkül sötétség van, nem látunk, így el is tévedhetünk. Az imában tehát arra kérjük Istent, hogy ragyogjon fel bennünk a lélek fénye, és tanúságot teszünk az Ő hatalmáról és erejéről, hogy azt tegye, amit csak kíván.

„Ó, Istenem, vezess és oltalmaz engem, tégy sugárzó lámpássá és ragyogó csillaggá. Te vagy a Hatalmas és Erős.”¹⁵

7. RÉSZ

Most olvassátok át egyenként az 5-8. leckét, különös figyelmet szentelve a bevezető gondolatoknak, amelyeket majd megosztotok a tanulókkal, illetve az idézeteknek, melyeket majd kívülről megtanulnak! Írjátok le ide az egyes leckékben tárgyalt lelki tulajdonságokat:

5. lecke: _____

6. lecke: _____

7. lecke: _____

8. lecke: _____

Az alábbiakban néhány idézet olvashattok az Írásokból, amelyek segítségével betekintést nyerhetünk ebbe a négy tulajdonságba. Elmélkedjete el az egyes idézetcsoportokon, és írjátok le a gondolataitokat a rendelkezésre álló helyre!

A nagylelkűségről, mint lelki tulajdonságról ezt olvashatjuk:

„Legyetek adakozók a bőség napjaiban, és türelmesek a veszteség óráiban.”¹⁶

„A nagylelkűség ott kezdődik, amikor az ember a javait saját magára, családjára és szegény hittársaira költi.”¹⁷

„Minél több ellenségeskedéssel találkoznak, annál inkább mutassanak jóhiszeműséget; minél több gyötrelemmel és csapással kell szembenéznük, annál bőkezűbben kínálják körbe a bőség poharát. Íme a szellem, amely illendő lesz a világ életéhez, íme a világosság, amely szétárad a szívében...”¹⁸

„Legyetek a nagylelkűség pirkadatai, a létezés misztériumainak hajnalpontjai, helyek, melyekből ihlet kél, a tündöklő ragyogás hajnalhelyei, olyan lelkek, kiket a Szentlélek tart meg, az Úr szerelmesei, akik semmihez sem ragaszkodnak Rajta kívül, megszenteltek az emberiség jellemvonásaitól, a menny angyalainak tulajdonságaiba öltözöttek, hogy megnyerjétek magatoknak minden adományok legmagasabbikát ezen új időben, eme csodálatos korban.”¹⁹

Az önzetlenséget illetően ezt az intelmet kapjuk:

„... végtelen szeretettel kell legyetek egymás iránt, mindőtök jobban szeretve a másikat magánál.”²⁰

„Uram! Adj innom az önzetlenség kelyhéből, ruházz fel köpönyegével, és meríts meg óceánjában! Tégy olyanná, mint a por azok ösvényén, kiket szeretsz, és add, hogy felajánlhassam lelkem azért a földért, melyet utadon a Te választottaid lába megszentelt, ó, Legdicsőbb Dicsőség Ura!”²¹

„Ember az, aki megfelelkezik önös érdekeiről mások kedvéért. Feladja saját kényelmét mindenek jólétéért. Sőt, mi több, saját életét hajlandó feladni az emberiség életéért. Az ilyen ember az emberek világának büszkesége. Az ilyen ember az emberiség világának dicsősége. Az ilyen ember az, aki örök üdvösséget nyer. Az ilyen ember közel van Isten küszöbéhez. Az ilyen ember maga az örök boldogság megnyilvánulása.”²²

A következő idézetekben az örömteliség dinamikájába nyerhetünk bepillantást:

„Szárnyaljatok fel az öröm szárnyain az Istenszeretet egébe.”²³

„Minden öröm azoknak, kik elérték az Ő jelenlétét, tekintetüket Szépségére emelték, meghallották Dallamát, és megébresztettek Szava által, mely a megszentelt és magasztos, dicsőséges és sugárzó Ajkairól fakadt!”²⁴

„Az öröm szárnyakat ad! Az öröm idején erőnk léttel telibb, értelmünk élesebb, és megértésünk kevésbé homályos.”²⁵

„Amennyire csak tudjátok, gyűjtsátok meg a szeretet gyertyáját minden összejövetelen, és gyengédséggel örvendeztetsetek meg és vidítsatok fel minden szívet.”²⁶

Az alábbi részletek az őszinteségről szólnak:

„Mondd: Az őszinte lélek vágyódik az Istenhez való közelségre, miként a csecsemő vágyik anyja melle után, sőt még hőbb ez a vágyódás, ha tudnátok. És ismét: vágyódása olyan, mint a szomjazó áhítozása a kegyelem élővize, vagy a bűnösé a megbocsátás és irgalom után”²⁷

„Manapság az igazmondás és őszinteség fájdalmasan senyved a hamisság szorításában, és az igazságot az igazságtalanság ostorozza.”²⁸

„Mindenkihez az illendő, hogy az élet eme rövid útját őszintén és tisztességgel járja végig.”²⁹

„Szívetek tiszta kell legyen, szándékotok pedig őszinte, hogy a mennyei ajándékokban részesüljete.”³⁰

Próbáljátok meg legalább egy-egy részletet megtanulni a fenti idézetsokrokból!

8. RÉSZ

Tekintsük most át az 5-8. leckében szereplő történeteket, és gondolkodjunk el azon, hogyan segítik ezek a gyermekeket abban, hogy mélyebb megértésre tegyenek szert az általuk vizsgált lelki tulajdonságokkal kapcsolatban! Miután újra elolvastuk az egyes történeteket, gondoljuk át az alábbi kérdéseket!

A nagylelkűség a fő témája az 5. leckében található történetnek, amely egy ‘Abdu’l-Bahá gyermekkorában történt esetet ír le és Atyja juhnyájáról szól. A történet mely részei kapcsolódnak a fő témához? Melyek azok a részletek, amelyek kihagyása megnehezítené a gyermekek számára a történet követését? A legfontosabb természetesen az öröm, amelyet

Bahá'u'lláh mutatott, amikor megtudta, hogy Fia milyen nagylelkű volt a pásztorokkal. Megjegyzése megjövendölte, hogy 'Abdu'l-Bahá felnövekedve mindenét, amije csak van, odaadja az emberiség jólétéért; nemcsak az anyagi javakat, de az Ő egész Lényét. Hogyan tudjátok majd elérni, hogy a gyermekek felismerjék 'Abdu'l-Bahá határtalan nagylelkűségének mértékét?

A 6. lecke története révén a gyermekek bepillantást nyerhetnek az önzetlenség formáiba. 'Abdu'l-Bahá azzal, hogy visszautasította a drága a kabátot, megmutatta, hogy másokat Maga elé helyez. Hogyan tudtok gondoskodni arról, hogy a gyermekek ugyanezt szűrjék le az elbeszélésekből? Melyek azok a részletek, amelyeknek világosnak kell lenniük számotokra, mielőtt elmeséletek a történetet?

A 7. lecke témája az örömteliség. Itt Leroy Ioasról fogtok elmondani egy történetet, aki kisgyermekként találkozott 'Abdu'l-Bahával, és később életét Isten Ügye terjesztésének szentelte. A történetben Leroy úgy dönt, hogy nem adja át 'Abdu'l-Bahának a virágcsokrot, amit neki vásárolt; helyette inkább a szívét szeretné felajánlani neki. Ahhoz, hogy a gyermekek megértsék, miért tette ezt Leroy, fontos tudatosítani bennük, hogy az emberi szív sokkal értékesebb minden anyagi dolognál. Elegendő az, ha mesélés közben a hangotokkal nyomatékosítjátok a történetnek ezt a részét? Vajon milyen részleteket kell hangsúlyoznotok az elbeszéléseketben, hogy a gyermekek követni tudják a gondolatsort, és felismerjék, miért okozott akkora örömet a fiúnak 'Abdu'l-Bahá gesztusa, amikor odaadta Leroy-nak a kabátjáról levett piros rózsát?

'Abdu'l-Bahá egész életében örömet hozott mindazoknak, akik találkoztak Vele. Ebben a történetben láthatjuk, hogy Leroy semmi mást nem akart jobban, mint felvidítani 'Abdu'l-Bahá szívét. Miért elengedhetetlen a gyermekeknek megérteni, hogy az öröm egyik legfőbb forrása a másoknak való örömszerzés?

A 8. lecke középpontjában az őszinteség áll. A történet bemutatásakor érdemes elmagyarázni a gyermekeknek, hogy néha jobban megérthetjük, mit jelent egy tulajdonsággal rendelkezni, ha meghallgatunk egy olyan történetet, amely rámutat az adott tulajdonság hiányára. Jó példa erre annak az embernek a története, aki meggyőzi a szomszédját, hogy vágja ki a fáját. Hogyan segítetek majd a gyermekeknek megérteni, mit jelent az, hogy a látszat néha csalóka lehet? A történet elmesélése során ügyelnetek kell arra, nehogy a gyermekek úgy menjenek haza, hogy azt higgyék, az álnok szomszéd valójában jutalmat kapott. Mit fogtok mondani nekik, hogy megérthessék az álnokság negatív hatásait?

9. RÉSZ

Most, hogy némi képet kaptatok a 5-8. leckékben tárgyalt lelki tulajdonságokról, érdemes lenne megállni itt egy kicsit, hogy gyakorolhassátok a többi résztvevővel együtt a foglalkozások vezetését és az egyes elemek végrehajtását, ahogyan azt első négy leckénél is tettétek. Ne feledjétek, hogy a jegyzetfüzetetekbe leírhatjátok azokat a pontokat, amelyeket szeretnétek rögzíteni az egyes leckékkel kapcsolatban, és feljegyezhetitek a gondolataitokat arról, hogyan is érdemes tanítani azokat!

10. RÉSZ

Javasoljuk, hogy a 9-12. lecke esetében minden foglalkozást a következő ima elmondásával kezdjük, amelyet érdemes kívülről is megtanulni:

„Ó, Uram! Engedd, hogy a Te szépséged legyen a táplálékom, a Te jelenléted oltsa szomjamat, a Te jóindulatod legyen a reménységem, a Te dicsőítésed a cselekvésem, a Rólad való emlékezés az útítársam, a Te uralmad hatalma az oltalmazóm. Engedd, hogy a Te lakhelyed legyen az én otthonom, és a hajlékom az a hely, amelyet Te megszenteltél a korlátozások feloldásával, melyeknek a Tőled mintegy fátyollal elzártak vannak alávetve.

Valóban, Te vagy a Mindenható, a Mindenek Felett Dicső, a Leghatalmasabb.”³¹

Ezen a négy foglalkozáson az alábbi ima megtanulásában fogtok a segíteni a tanulóknak. Mely szavakat és kifejezéseket kell majd elmagyaráznotok a gyermekeknek, hogy megértsék az ima jelentőségét?

„Áldott az a pont, az a ház, az a hely, és a város, és a szív, és a hegy is, és a szárnyék, és a lak, és a völgy, és a táj, és a víz, és a sziget és a rét is, hol Isten nevét említék, és zengék dicséretét.”³²

11. RÉSZ

Ahogy az előzőekben is tettétek, olvassátok át egyenként a 9-12. leckéket, különös figyelmet szentelve a bevezető gondolatoknak, amelyeket majd megosztotok a tanulókkal, illetve az idézeteknek, melyeket majd kívülről megtanulnak! Írjátok le ide az egyes leckékben tárgyalt lelki tulajdonságokat.

9. lecke: _____

10. lecke: _____

11. lecke: _____

12. lecke: _____

Ahhoz, hogy elmélyítsétek saját megértéseketek a fenti négy tulajdonság jelentőségét illetően, gondolkodjatok el az egyes tulajdonságokhoz válogatott idézeteken! Mindeközben tartsátok észben azt a részletet, amit a tanulóitok tanulnak majd meg kívülről! Ezután írjátok le gondolataitokat arról, hogy milyen fontossággal bír az adott tulajdonság az egyén és a kisgyermek tanítójának életében!

Ami az alázatot, mint jellemvonást illeti, az Írások a következőket mondják:

„Az alázat felmagasztalja az embert a dicsőség és erő egébe, míg a büszkeség lealacsonyítja a boldogtalanság és hitványság mélységeibe.”³³

„Minden lélek, mely e Napon alázatosan Istenével jár és ragaszkodik Hozzá, minden jó nevek és állapotok méltóságában és dicsőségében fogja találni magát.”³⁴

„Bárhon jöjjenek össze és bárkivel is találkozzanak Isten szerettei, olyan alázatosságot és engedelmességet kell tanúsítaniuk, amikor Isten felé fordulnak és Őt dicsőítik, hogy odaadásuk mélységét a lábukkal tiport por minden atomja bizonyíthassa.”³⁵

„Nyilvánvaló, hogy az ember legnagyobb megkülönböztető jegye az, hogy alázatos és engedelmes lehet Istene előtt...”³⁶

A háládatosság fontosságáról ezt olvashatjuk:

„Tudjad, hogy feléd tereltem a szentség minden illatát, teljes egészében kinyilatkoztattam számodra ígémet, általad tettem tökéletessé bőkezűségemet, és azt kívántam neked, amit Önmagamnak. Légy hát elégedett az Én tetszésemmel, és hálás Nékem!”³⁷

„Legyen Isten elegendő számodra! Társalogj bensőségesen az Ő Lelkével, és légy hálás!”³⁸

„Ezért légy hálás Istennek, hogy megerősített téged Ügyének segítségére, hogy a tudás és megértés virágait nyitotta ki szíved kertjében! Az Ő kegyelme így vesz körül téged és az egész teremtetést.”³⁹

„Az igazság az, hogy Isten erényekkel, erővel és eszményi képességekkel ruházta fel az embert, melyektől a természet teljesen meg van fosztva, és amelyek által az ember felemelkedik, kitűnik és magasabb rendű. Hálát kell adnunk Istennek ezekért az adományokért, ezen erőkért, amelyeket nekünk adott, ezen koronáért, amelyet a fejünkre helyezett.”⁴⁰

Az alábbi idézetek a megbocsátásról szólnak:

„Bocsásson meg a bűnösnek, és soha ne vesse meg annak alantas sorát, mert senki sem ismeri a saját végét.”⁴¹

„Minden dolgok legbensőbb lényege minden dolgokban e bizonyosságot hallatja: »E Napon minden megbocsátás Istentől fakad, Tőle, Kihez senki nem mérhető, Ki mellé társ nem állítható, Ki minden ember legfőbb Védelmezője, és bűneik Elrejtője!«”⁴²

„Ezért ne nézzétek senkinek se a hibáit; a tökéletlen szem tökéletlenséget lát. Azon szem, mely elfedi a hibákat, a lelkek Teremtője felé tekint.”⁴³

„Ne legyen szívedben harag senki iránt! Ha valaki hibázik és rosszat tesz neked, azonnal meg kell bocsátanod neki.”⁴⁴

Az alábbi idézetek pedig az őszinteség azon fokát írják le, amelyre mindnyájan törekszünk:

„Mondd: Őszinteség, erény, bölcsesség és tiszta jellem az ember felemelkedését segíti, míg becstelenség, csalás, tudatlanság és képmutatás alantassághoz vezetnek.”⁴⁵

„Ó, ti Isten barátai az Ő városaiban és Szerettei az Ő országaiban! Ezen Bántalmazott megparancsolja néktek az őszinteséget és az áhítatosságot. Áldott az a város, mely ezek fényétől ragyog. Általuk az ember felemelkedik, és a biztonság ajtaja feltárul minden teremtés arca előtt. Boldog az az ember, ki is szilárdan ragaszkodik azokhoz és felismeri értéküket, és jaj annak, ki elutasítja magas állásukat.”⁴⁶

„A megbízhatóság, a bölcsesség és az őszinteség valóban Isten szépséges díszai az Ő teremtményei számára. Ezen szép ruhák illő öltözéke minden templomnak.”⁴⁷

Próbáljátok meg legalább egy-egy részletet megtanulni a fenti idézetcsokrokból!

12. RÉSZ

Most pedig vizsgáljuk meg, hogyan segítik az előző négy leckében olvasható történetek a gyermekeket abban, hogy mélyebb megértésre tegyenek szert a fenti lelki tulajdonságokkal kapcsolatban!

A 9. lecke története egy olyan esetet ír le, amikor ‘Abdu’l-Bahá tehetős látogatókat fogadott. A gyermekek számára ez a történet az Ő teljes alázatosságát fogja szemléltetni. A központi gondolat az, hogy ‘Abdu’l-Bahá nem akarta, hogy pompával és fényűzéssel fogadják. Vajon miként mutatja ez az Ő alázatosságát? Természetesen a fényűzés e különleges formája – a tál, a víz és az illatosított törülköző – csupán egy érdekes részlet, és nem szabad, hogy elvonja a figyelmet a központi témáról a történet mesélése során. Ehelyett inkább a tanulságot kell hangsúlyozni. Vajon ez miként növeli majd tovább a gyermekek megértését ‘Abdu’l-Bahá alázatosságáról és a mások szolgálatára való törekvéséről?

A 10. lecke témája a háládatosság. A gyermekek egy olyan hölgy történetét fogják meghallgatni, aki meglátogatja ‘Abdu’l-Bahát és elkezd megosztani Vele minden baját és bánatát. Később ‘Abdu’l-Bahá bemutatja őt Mírzá Haydar-‘Alínak, aki annak ellenére, hogy az életben nagy nehézségek érték, soha nem szűnt meg hálásnak lenni mindazokért az áldásokért, amelyeket Istentől kapott. A történet elmesélésekor arra kell majd törekednetek, hogy a tanulóitok számára világossá váljon, hogy ‘Abdu’l-Bahá nem véletlenül mutatta be Mírzá Haydar-‘Alit a hölgynek. Szerintetek mit tanult a hölgy a vele való találkozásból? Hogyan próbálja a történet közvetíteni ezt a tanulságot?

A 11. lecke témája a megbocsátás. Itt olyan történetet fogtok elmesélni a tanulóitoknak ‘Abdu’l-Baháról, amely megmutatja a megbocsátás hatását azokra, akiknek megbocsátunk. A történetnek számos olyan részlete van, amelyet világosan kell elmesélni ahhoz, hogy a gyermekek követni tudják a gondolatmenetet. A történetben szerepel egy akkói kormányzó, aki arra készül, súlyosan ártsen ‘Abdu’l-Bahának és a városban élő társainak. A történetben ‘Abdu’l-Bahá nemcsak hogy megbocsát a kormányzónak a tetteiért; de kifejezetten kedvesen is bánik a mindenét elvesztő kormányzóval, és segít neki a nyomorúságos időkben. Reménykednünk kell abban, hogy a gyermekek megértik a történetből, hogy a megbocsátás, miként az ‘Abdu’l-Bahá példájából is kitűnik, túlmutat azon, hogy ne tápláljunk rossz érzéseket azok iránt, akik rosszat tesznek velünk. Honnan fogjátok majd tudni, hogy megértették-e ezt a gondolatot?

A 12. lecke történetében a gyermekek látni fogják, hogyan válaszol ‘Abdu’l-Bahá egy sofőrnek, aki tisztességtelen árat követel a kocsiótért. Bár ‘Abdu’l-Bahá a kedvesség és udvariasság megtestesülése volt, soha nem engedte meg az embereknek, hogy tisztességtelenül vagy csalárdul járjanak el Vele vagy másokkal. Szerintetek mit tanult a sofőr ‘Abdu’l-Bahá válaszából? Hogyan segítetek majd a gyermekeknek megérteni, hogy amit valójában veszítünk azzal, ha tisztességtelenek vagyunk, az sokkal nagyobb, mint bármilyen anyagi dolog, mint például a tekintélyes borra való, amit a sofőr veszített el?

13. RÉSZ

Miután a 9-12. leckében szereplő tevékenységeket a csoportotok többi résztvevőjével együtt begyakoroltátok, továbbléphettek a következő négyre. Javasoljuk, hogy 13-16. leckék esetében minden foglalkozást a következő ima emlékezetből történő elmondásával kezdjétek:

„Ó, könyörületes Úr! Ez itt egy jácint, mely jótetszésed kertjében növekedett, és egy gally, mely az igaz tudás gyümölcsösében bukkant elő. Tedd lehetővé, ó kegyelem Ura, hogy mindvégig és minden időben életadó szellőid felfrissítsék, és add, hogy zöldellő, üde és virágzó legyen kegyed felhőiből alápatakzó esőid által, ó Te kedves Úr!

Valóban, Te vagy a Mindenek felett Dicsőséges.”⁴⁸

Az alábbiakban azt az imát olvashatjuk, amelyet a tanulók a 13-16. lecke során majd kívülről fognak megtanulni. Annak érdekében, hogy a gyermekek könnyebben megértsék a jelentését, előre meg kell határoznotok azokat a szavakat ill. kifejezéseket, amelyek újak vagy ismeretlenek lehetnek a számukra, és megfelelő mondatokat kell alkotnotok a magyarázatukhoz. Természetesen könnyen meg fogják érteni az imában lévő hasonlatot, amely összecseng azzal, amit majd ti fogtok elmondani emlékezetből ezeken a foglalkozásokon.

„Ó, Uram! Ültesd ezt a zsenge csemetét bőséges ajándékaid kertjébe, öntözd őt szerető kedvességed forrásaiból, és add, hogy a Te jóindulatod és kegyelmed kiáradása által egészséges növénné fejlődjön.

Te vagy a hatalmas és erős.”⁴⁹

14. RÉSZ

Írjátok le a 13-16. leckékben szereplő lelki tulajdonságokat, miután a szokásos módon végigolvastátok mindegyiket csoporttársaitokkal!

13. lecke: _____

14. lecke: _____

15. lecke: _____

16. lecke: _____

A következő idézetek lehetőséget kínálnak arra, hogy – az előzőkhez hasonlóan – tovább elmélkedjete azokon a lelki tulajdonságokon, amelyeket ezek a leckék tárgyalnak.

A könyörületesség tanúsításának fontosságáról ezt olvashatjuk:

„Sugározzátok szét a könyörületesség fénysugarait, hogy a szívek megtisztuljanak és tisztává váljanak, s hogy kivegyék részüket és részesüljenek a Te megerősítéseidből.”⁵⁰

„Legyetek könyörületesek, hogy cselekedeteitek a lámpásból kiáradó fényhez hasonlatosan ragyogjanak.”⁵¹

„Ti egy fa gyümölcsei és egy ág levelei vagytok, legyetek hát könyörületesek és kedvesek az egész emberi faj iránt.”⁵²

„Isten szerelmeseinek most neki kell látniuk, hogy az utasításait megvalósítsák: legyenek kedves apja az emberi faj gyermekeinek, megértő testvére a fiataloknak, és önzetlen utód azok irányában, kiknek hátát meggörbítette már a kor.”⁵³

Az anyagi dolgoktól való elszakadás képességével, mint lelki tulajdonsággal kapcsolatban ezt a tanácsot kapjuk:

„Szabaduljatok meg mindentől Rajtam kívül, és fordítsátok arcotokat az Én orcám felé, mert jobb az néktek, mint minden tulajdonotok.”⁵⁴

„Ne a világ dolgaiban és hiú díszeiben leljétek örömtöket, és ne azokban reménykedjete. Az Istenről való megemlékezésben bízzatok, Ki a Legmagasztosabb, a Legnagyobb.”⁵⁵

„Az ember mindentől való elszakadásának lényege, hogy az Úr udvara felé forduljon, Színe elé lépjen, megpillantsa az Ó Orcáját, és tanúként álljon Előtte.”⁵⁶

„A mindentől való elszakadás olyan, mint a nap; bármilyen szívben ragyogjék, kioltja az én és a kapzsiság tüzeit. Az, kinek látását a megértés fénye ragyogja be, bizonyosan elszakítja magát a világtól és annak hiúságaitól... Ne bánkódj a világ és annak aljassága miatt. Boldog, kit is nem tölt el a gazdagság göggel, sem a szegénység szomorúsággal.”⁵⁷

A következő részletek a megelégedettségről, mint lelki tulajdonságról szólnak:

„Ó, Ember Fia! Száguldj bár határtalan tereken át, járjad bár be a menny végtelenjét, nyugalomra mégsem lelhetsz, csak akkor, ha aláveted magad parancsunknak, és alázattal hajolsz meg Arcunk előtt.”⁵⁸

„Ó, Szenvedély Leglényege! Tégy félre minden mohóságot, és keresd a megelégedettséget; mert a mohó mindig nélkülöz, míg a megelégedett mindig szeretetben és dicséretben részesül.”⁵⁹

„Lépkedj ezért hát a belenyugvás és a lemondás ösvényén! Ne szomorítsa el szívedet a nehézség, s ne helyezd reményedet világi ajándékokba! Légy boldog és megelégedett azzal, mit is Isten kíván, hogy szíved és lelked nyugalmat leljen, s benső lényed és elméd igaz örömet tapasztaljon meg!”⁶⁰

Az alábbi részletek a kedvességről való megértésünket világítják meg:

„Szeretnénk látni titeket, amint mindenkor szeretetben és összhangban érintkeztek Jókedvem paradicsomában, és szeretném tetteitekből a barátság és az egység, a szerető kedvesség és a testvériség illatát belélegezni.”⁶¹

„Legyetek őszintén kedvesek, ne csak mutassátok azt! Isten szereteteinek mindegyike figyelmezzon arra, hogy az Úr irgalma legyen az embernek, és az Ő kegyelme! Tegyen valami jót mindenkivel, akivel találkozik, és legyen hasznára!”⁶²

„...miért kell, hogy az emberek igazságtalanok és barátságtalanok legyenek egymáshoz, azt mutatva, mi is ellentétben áll Istennel? Mivel Ő szeret minket, miért kell ellenségeskedést és gyűlöletet táplálnunk? Ha Isten nem szeretne mindeneket, nem teremtett, nevelt és istápolta volna mindenkit. Az isteni vezérlő elv a szerető kedvesség.”⁶³

„Ne elégedjete meg azzal, hogy pusztán szavakban mutattok barátságot, izzék szívetek szerető kedvességben mindenki iránt, aki utatokat keresztezi!”⁶⁴

Próbáljátok meg legalább egy-egy részletet megtanulni a fenti idézetcsokrokból!

15. RÉSZ

Miután elmélyítettétek megértéseket a 13-16. leckékben tárgyalt lelki tulajdonságokat illetően, olvassátok el ismét a négy történetet és beszéljétek meg az alábbi kérdéseket a csoportotokkal!

A 13. lecke témája a könyörületesség. A történet, amelyet elmeséltek, egy asszonyról szól, aki, amikor megtudta, hogy ‘Abdu’l-Bahá épp az egyik háznál tartózkodik, bekopogtatott, remélve, hogy találkozik Vele. A ház lakói azonban elzavarták. A történet mely része bizonyítja ‘Abdu’l-Bahának az asszony iránti könyörületességét? Mely részletek segítenek majd a gyermekeknek, hogy követni tudják a történetet és megértsék, hogy a könyörületes szív, bár mindenkivel egyformán törődik, különösen érzékeny azok iránt, akiket nehézség, gyötrelem vagy fájdalom sújt?

A 14. lecke az anyagi dolgoktól való elszakadás lelki tulajdonságára összpontosít. A történetben két barát szerepel, akik elhatározzák, hogy elutaznak a Szentföldre. Az egyikük gazdag, a másik kevésbé. Természetesen ahhoz, hogy a gyermekek képet kapjanak az anyagi dolgoktól való elszakadás tulajdonságáról, fel kell ismerniük, hogy a Szentföldre való utazás az Istenhez történő közeledést szimbolizálja. Amit mindenképpen fontos lenne a gyermekeknek megérteni, az az, hogy az anyagi dolgoktól való elszakadás képessége nem attól függ, milyen sokat vagy milyen keveset birtokolunk, hanem attól, vajon hagyjuk-e, hogy a vagyonunk megakadályozza az Istenhez való közeledésünket. Vajon hogyan fog segíteni a történet ennek megértésében?

A 15. lecke története révén a gyermekek megismerhetik a megelégedettség fogalmát, amely a lecke fő témája. ‘Abdu’l-Bahá arról mesél a társaságában lévőknek, milyen boldog volt, amikor Akkó erődvárosában raboskodott, hiszen azokat a napokat a szolgálat ösvényén töltötte. Vajon hogyan befolyásolja ez a kijelentés a gyermekek megértését a megelégedettséget illetően? Hogyan értik meg majd azt, hogy a fizikai bebörtönzéssel ‘Abdu’l-Bahá szellemét nem lehetett bezárni?

A 16. lecke történetének elmesélésekor – amely egy Akkóban élő férfiről szól, akit felemésztett a harag és a gyűlölet – bizonyos részleteket ki kell majd emelnetek, különben a gyermekek nem biztos, hogy megértik, miként kapcsolódik az a kedvesség fő témájához. Melyek ezek a részletek? Mit tanít meg ‘Abdu’l-Bahá annak az embernek, aki oly sokáig ragaszkodott a haragjához és gyűlöletéhez?

16. RÉSZ

Reméljük, hogy a 13-16. lecke elemzése eredményes volt, és csoporttársaitokkal együtt élveztetek a foglalkozások elemeinek közös gyakorlását. Ami a 17-20. leckét illeti, a következő imát mondhatnátok el kívülről minden foglalkozás kezdetekor:

„Ó, Istenem! Ó, Istenem! E Szolgád közeledik Feléd, szenvedélyesen vándorol Szereteted sivatagában, Szolgálatod ösvényén haladva, Kegyeidet várva, reménykedve a Te jótéteményedben, bízva Királyságodban, és Ajándékod borától megrészegülve. Ó, Istenem! Erősítsd buzgalmát az Irántad való ragaszkodásban, állhatatosságát a Te dicséretedben és az Irántad érzett szeretete hevét.

Valóban, Te vagy a Legnagyilelkűbb, a bőséges kegyelem Ura. Nincs más Isten, csak Te, a Megbocsátó, az Irgalmas.”⁶⁵

Ezek a foglalkozások a gyermekek arra fognak összpontosítani, hogy megtanulják kívülről elmondani az alábbi imát. Ti pedig az előzőekhez hasonlóan jegyezzétek fel, hogyan fogjátok biztosítani, hogy a gyermekek meg is értsék azokat a szavakat, amelyeket emlékeztükbe vésnek! Ez az ima valamelyest hosszabb az előzőeknél, és ha a gyermekek ezt vagy akármelyik másikat nehéznek találják a rendelkezésre álló négy foglalkozás alatt kívülről megtanulni, akkor tegyetek meg minden szükségesnek vélt módosítást!

„A Te neved az én gyógyulásom, ó, Istenem, és a Rád való emlékezés az én orvosságom. A Hozzád való közelség az én reménységem, és Irántad érzett szeretetem az én kísérőm. A Te velem szembeni irgalmad a felépülésem és segítőm mind ebben, mind pedig az eljövendő világban. Valóban, Te vagy a Legbőkezűbb, a Mindenek Tudója, a Mindenek Felett Bölcs.”⁶⁶

17. RÉSZ

A 17–20. leckék áttekintéséhez olvassátok át egyenként azokat a szokásos módon, és írjátok le azokat a lelki tulajdonságokat, amelyeket majd megvizsgáltok a gyermekekkel!

17. lecke: _____

18. lecke: _____

19. lecke: _____

20. lecke: _____

Az alábbiakban néhány idézetet olvashattok, amelyek segítenek nektek és társaitoknak, hogy jobban megértsétek a fenti tulajdonságok jelentőségét. Ügyeljetek arra, hogy ne csak az egyén életének szemszögéből vitassátok meg őket; gondoljatok arra is, hogy mit jelentenek egy olyan kisgyermeknek tanító pedagógus számára, mint amilyenek ti vagytok!

Ami a bátorságot, mint tulajdonságot illeti, a következőkre buzdítanak bennünket:

„Törekedj teljes erődből egészen a Királyság felé fordulni, hogy belső bátorságot és eszményi erőt nyerhess.”⁶⁷

„Legyetek a vigasz forrásai a megtört szívűeknek. Legyetek menedék a vándornak. Legyetek a bátorság forrása a megrémülteknek. Így Isten kegyelme és segítsége által emeltessék magasra az emberiség boldogságának lobogója a világ közepén és bontassék ki az egyetemes egyetértés zászlaja.”⁶⁸

A reményteliség fontosságát illetően ezt olvashatjuk:

„Helyezd minden reményedet Istenbe és kapaszkodj kitartóan csálhatatlan Irgalmába. Rajta kívül ki más tehetné gazdaggá a nélkülözőt, és ki szabadíthatná meg kínjától az elesettet?”⁶⁹

„Ó, Mozgó Poralak! Közösséget kívánok véled, de te nem bízol Bennem. Lázasod kardja kivágta reményed fáját. Én mindig közel vagyok hozzád, de te mindig messze vagy Tőlem. Hervadhatatlan dicsőséget szántam néked, de te a vég nélküli szégyent választottad. Fordulj vissza, míg nem késő, el ne szalaszd szerencsédet!”⁷⁰

„Az ember minden körülmények között Isten áldásainak tengerébe merítkezik. Ezért ne veszítsd el a reményt semmilyen körülmények között sem, hanem légy szilárd a reménységdben.”⁷¹

„Ha a szív elfordul azoktól az áldásoktól, melyeket Isten ajándékoz neki, hogyan reménykedhet a boldogságban? Ha nem helyezi reményét és bizalmát Isten Irgalmasságába, akkor hol találhat megnyugásra? Ó, bízzatok Istenben, mert az Ő Kegyelme örökkévaló, és bízzatok az Ő Adományaiban, mert fenségesek azok!”⁷²

A megbízhatóság tekintetében pedig ezt mondják nekünk az Írások:

„Ó, emberek! Isten szemében ezen a napon a legjobb öltözet a megbízhatóság. Minden jótétemény és megtiszteltetés azon léleknek jut, ki felruházta magát e legnagyobb dísszel.”⁷³

„A megbízhatóság olyan, mint az erős vár az emberek városának, és a szem az emberi testnek. Bárki, aki attól megfosztva marad, az Ő trónusa előtt úgy számíttatik, mint aki látás híján van.”⁷⁴

„Legyetek minden országban a megbízhatóság isteni megnyilvánulásai. Oly tökéletesen kell e tulajdonságot visszatükröznötök, hogy ha még egy halom arannyal teli városon utaznátok keresztül is, tekinteteket még egy pillanatra se csábítsa el annak vonzereje.”⁷⁵

Az alábbi szavak pedig a lángra gyúlt szívről szólnak:

„Ó, barátok! Olyannyira lángolnotok kell ezen a napon Isten szeretete tüzétől, hogy annak forrósága megnyilvánuljon ereitekben, tagjaitokban és testrészeitekben, és a világ népei lángra lobbanjanak e forróságtól, s a Szeretett látóhatára felé forduljanak.”⁷⁶

„Izzon lelketek eme olthatatlan Tűz lángjával, mely a világ legbensőbb szívében oly erővel ég, hogy a világegyetem összes vize le nem hűtheti hevét!”⁷⁷

„Izzék fényesen benned ezen halhatatlan Tűznek lángja, melyet a Mindenek Felett Könyörületes lobbantott fel a teremtés legbenső szívében, hogy Szeretetének heve általad lángra lobbanhasson Kedveltjeinek szívében! Járj az Én utamon és ragadd magával az emberek szívét a Rólam, a Hatalmasról, a Legmagasztosabbról való megemlékezéssel!”⁷⁸

„Lobbantsd fel a szeretet tüzét és égess el mindent, majd lépj be a szerelmesek földjére!”⁷⁹

Próbáljátok meg legalább egy-egy részletet megtanulni a fenti idézetcsokrokból!

18. RÉSZ

Most pedig térjünk rá a 17-20. leckében található történetekre! Miután újra elolvastátok őket, a csoport többi tagjával együtt gondoljátok át az alábbi kérdéseket!

A 17. leckében 'Alí-'Askar történetét fogjátok elmesélni, akit még akkor sem lehetett rávenni a hazugságra és a csalásra, amikor egy korrump hivatalnok megfenyegette őt. A gyermekek már jól tudják, hogy a hazugság nem kedves Isten szemében. A történet segíteni fog nekik megérteni, hogy az Isten tanításainak való engedelmesség a bátorság forrása, ami egyébként a lecke fő témája. A történet mely részei segítenek majd nekik felismerni ezt az összefüggést? Mely részleteket lesz fontos kiemelni az események mesélése során, hogy a gyermekek követni tudják a történetet és megértsék ezt a fontos gondolatot?

A 18. lecke a reményteliség, mint tulajdonság köré épül. Egy olyan csüggedt férfi történetét mesélitek majd el, akinek 'Abdu'l-Bahá adja vissza a reményét. Kedvességgel veszi őt körül és emlékezteti, hogy ő Isten Királyságában gazdagnak számít. Isten Királyságában gazdagnak lenni nem azt jelenti, hogy nagy anyagi javakkal rendelkezünk. De vajon mit jelent? Azzal, hogy 'Abdu'l-Bahá felhívja a figyelmét e gazdagságra, vajon hogyan növekszik a férfi bizalma Isten jótéteményeiben? Hogyan segítetek a gyermekeknek felismerni, hogy Istenbe vetett bizalom nélkül nehéz reménytelinek maradni?

A 19. lecke témája a megbízhatóság. E tulajdonság fontosságának szemléltetésére Muhammad-Taquí történetét fogjátok majd elmesélni a tanulóknak, akit 'Abdu'l-Bahá azzal bízott meg, hogy a Szentföldön fogadja, illetve postázza a leveleket. A történet mesélése közben számos apró részletet kell észben tartanotok, hogy a gyermekek megértsék a fő gondolatot. Vajon melyek ezek? Muhammad-Taquí jellemzése során használni fogjátok a „megbízható” és „bizalomra méltó” szavakat. Szerintetek lehetséges-e egyszerre nemtörődömnnek és megbízhatónak lenni?

Thomas Breakwell alakja áll a 20. lecke történetének középpontjában, mely a lángra gyúlt szívvel foglalkozik. A meggyújtott gyertya, a ragyogó láng, az izzó tűz metaforáját gyakran használják az Írások, hogy segítsenek megértenünk a lángra gyúlt szív tulajdonságát – a szeretet intenzitását, amit szívünkben érzünk Isten iránt. Biztosak lehetnek benne, hogy ennek a metaforának a segítségével a tanulóitoknak lesz némi fogalmuk arról, hogy mit jelent a lángra gyúlt szív. Az absztrakt gondolkodás képessége már kisgyermekkorától kezdve megvan a gyermekekben és a nyelvi készségeik növekedésével együtt fejlődik. Ezen gondolatokat szem előtt tartva határozzátok meg a történet azon részeit, amelyek azt mutatják, hogy Thomas Breakwell lángra gyúlt Isten szeretetének tüztétől! Melyek azok a részletek, amelyek lebilincselővé teszik a történetet?

19. RÉSZ

Minden bizonnyal csoporttársaitokkal együtt rengeteg inspirációt merítettek a 17–20. lecke elemeinek gyakorlásából, és most már készen álltok arra, hogy áttérjete az első évfolyam utolsó négy, 21–24. leckéjére. Érdeemes lenne elmondani ezt az imát emlékezetből minden foglalkozás elején:

„Tiszta szívet teremts bennem, ó, Istenem, és adj nékem ismét nyugodt lelkiismeretet, ó, Reménységem! Az erő szellemével szilárdíts meg engem Ügyedben, ó, Szerettem, és dicsőséged fényével tárd fel ösvényedet előttem, ó, Te, vágyaim Célja! Földöntúli hatalmad erejével emelj fel engem szentséged egébe, ó, létemnek Forrása, és örvendeztess meg örökkévalóságod szellőivel, ó, Te, Ki az én Istenem vagy! Örök dallamaid leheljenek nyugalmat belém, ó, Kísérőm, és ősi orcád gazdagsága szabadítson meg mindentől Rajtad kívül, ó, Mesterem! Halhatatlan Lényeged kinyilatkoztatásának hírével szerezz nékem örömet, ó, Te, Ki a Legnyilvánvalóbb vagy a nyilvánvalók, és a Legrejtettebb az elrejtettek között!”⁸⁰

Az alábbiakban az utolsó ima olvasható, amelyet a gyermekek ezen az évfolyamon kívülről megtanulnak. Bár a jelentése nagy részét könnyen meg fogják érteni, előre ki kell gondolnotok, hogyan magyarázzátok el azokat a szavakat vagy kifejezéseket, amelyeket esetleg újnak vagy ismeretlennek találnak.

„Ó, Te kedves Úr! Kisgyermek vagyok, emelj fel engem azáltal, hogy beléphetek a királyságba. Evilági vagyok, tégy engem mennyeivé; a lenti világból származom, hadd tartozzam a fenti birodalomhoz; sötétben vagyok, engedd, hogy sugárzó legyek; anyagi vagyok, tégy szellemivé, és add, hogy felmutathassam végtelen adományaidat.

Te vagy az Erős, a Mindeneket Szerető.”⁸¹

20. RÉSZ

Olvassátok el az utolsó négy leckét, melyek alapján majd az utolsó négy foglalkozást fogjátok megtartani az első évfolyamon! Szokás szerint szenteljetez különös figyelmet azoknak a gondolatoknak, amelyeket majd megosztotok a tanulóitokkal, hogy bemutassátok nekik a kívülről megtanulandó idézeteket! Írjátok le azokat a tulajdonságokat, amelyekre az egyes leckék épülnek!

21. lecke: _____

22. lecke: _____

23. lecke: _____

24. lecke: _____

A következő idézetek lehetőséget biztosítanak a csoportotok tagjainak, hogy közösen elgondolkozzatok a fenti leckékben tárgyalt tulajdonságokon, mint ahogyan azt az előzőekben is tettétek.

A ragyogás jelentőségéről az Írások ezt mondják:

„Ó, Isten szeretetének lángja! A fénysugárnak fényt kell árasztania és a napnak fel kell kelnie; a teliholdnak ragyognia, a csillagnak pedig tündökölnie kell. Mivel te is fénysugár vagy, könyörögj az Úrhoz, hogy képessé tegyen téged arra, hogy világosságot és megvilágosodást adj, hogy felragyogtasd a horizontokat és Isten szeretetének tűzével eleméssz a világot.”⁸²

„Éljetek egymással ragyogón és örömben, ó, emberek.”⁸³

„A Mindeneket Szerető Isten azért teremtette az embert, hogy az Isteni fényt sugározza, és hogy beragyogja a világot szavaival, tetteivel és életével.”⁸⁴

„Az emberiség szolgálata Isten szolgálata. A Királyság szeretete és fénye sugározzon rólatok, míg csak mindenkit, ki rátok pillant, be nem ragyog annak visszfénye. Legyetek olyanok, mint a csillagok, sugárzók és ragyogók mennyei állásuk magasztosságában.”⁸⁵

A következő idézetekből képet kaphatunk a hűség lelki tulajdonságáról:

„Isten dicsősége nyugodjék rajtad, minden állhatatos és rendíthetetlen szíven, s minden kitartó és hűséges lelken.”⁸⁶

„Add át az Irgalmas szolgálóleányainak az üzenetet, hogy amikor egy próbatétel hevessé válik, rendületlenül kell állniuk, és hűnek kell maradniuk a Bahá iránti szeretetükben. Télen jönnek a viharok és zúgnak a fagyos szelek, de aztán megérkezik a tavasz a maga teljes szépségében, felékesíti a domboldalt és a síkságot illatos növényekkel és vörös szellőrózsákkal – öröm látni őket.”⁸⁷

„Ma az a kedves az Úr Küszöbe előtt, aki a hűség poharát kínálja körül; aki még az ellenségeire is a nagylelkűség drágaköveit szórja, és bukott zsarnokának is segédkezet nyújt; aki még legádázabb ellenségének is szerető barátja lesz.”⁸⁸

Az alábbi idézetek a türelemről szólnak:

„Ó, Ember Fia! Mindennek megvan a maga jele. A szeretet jele az állhatatosság az Én rendelkezésemben, és a türelem a rád mért próbatételeimben.”⁸⁹

„Áldottak az állhatatosan tűrők, azok, akik türelmesek a csapások és nehézségek idején, akik nem panaszkodnak balsorsukról, és akik a megnyugvás ösvényét járják.”⁹⁰

„Légy elégedett azzal, mi is visszavonhatatlanul elrendeltetett, és légy azok közül való, ki türelemmel tűr.”⁹¹

„Mindenkinek, aki arcát a Legmagasztosabb Látóhatár felé fordította, kötelessége, hogy kitartóan kapaszkodjék a türelem kötelébe, és helyezze bizalmát Istenbe, a Veszélyben Oltalmazóba, a Korlátozatlanba.”⁹²

Az állhatatossággal kapcsolatosan pedig a következőket olvashatjuk:

„Annak felismerése mellett, Ki az Örök Igazság, az ember számára előírt első és legfőbb kötelesség az állhatatosság az Ő Ügyében.”⁹³

„Oly szilárdan kell állnod Isten Ügyében, hogy semmilyen földi dolog ne téríthessen el kötelességedtől.”⁹⁴

„Járj szilárdan Isten szeretetében, tarts ki az Ő Hitében és segítsd Őt szavaid erejével.”⁹⁵

„Így biztos léptekkel járhatjuk a bizonyosság Ösvényét, hogy a szellő, mely Isten tetszésének mezei felől fúj, tán felénk sodorhassa az isteni elfogadás édes illatait, és odahasson, hogy mi tünékeny halandók, akik vagyunk, beléphessünk az örök dicsőség Királyságába.”⁹⁶

„Legyetek bizonyosak és állhatatosak; a szolgálatokat megerősítik a menny erői, minthogy szándékokot magasztos, célotok tiszta és méltó.”⁹⁷

Próbáljátok meg legalább egy-egy részletet megtanulni a fenti idézetcsokrokból!

21. RÉSZ

Most pedig tekintsük át az utolsó négy történetet, amelyet elmeséltek majd a tanulóknak, akikkel oly sok csodálatos órát töltöttetek már együtt, és igyekeztetek táplálni bennük azokat a lelki tulajdonságokat, amelyekről tanultak. Miután újra elolvastátok az egyes történeteket, vitassátok meg az alábbi kérdéseket a csoportotokkal!

A 21. leckében a gyerekek Dorothy Bakerről fognak hallani egy történetet, aki még fiatal lány volt, amikor először találkozott ‘Abdu’l-Bahával. Látni fogják, hogy a történet során mennyire elbűvöli a kislányt az Ő ragyogása, ami a lecke fő témája. Vajon milyen hatással van ‘Abdu’l-Bahá ragyogása Dorothy-ra? Reményeitek szerint hogyan fogja növelni a történet a gyermekek kötődését ‘Abdu’l-Bahához?

A 22. lecke témája a hűség, amelyet Isfandíyár története szemléltet. A történet mely részei kapcsolódnak legközvetlenebbül ehhez a témához? Milyen egyéb lelki tulajdonságokat mutat fel Isfandíyár, amelyek segítik őt, hogy hűséges maradjon? Mely részleteket fogjátok biztosan belevenni a mesélésetekbe?

A 23. lecke a türelemre, mint lelki tulajdonságra fókuszál. A történetben Li Xin valódi türelemről tesz tanúbizonyságot, miközben a barackfáját gondozza, amely a növekedés különböző szakaszain megy keresztül – a kis magból végül gyümölcsöt hozó fává fejlődik. A történet hangsúlyozza azt a türelem adta örömet, amelyet a hosszú időn át tartó fáradozás során gyakorlunk, és bemutatja, hogy gyakran milyen nagy erőfeszítéseket kell tennünk, mielőtt meglátnánk munkánk gyümölcsét. Miért fontos, hogy a gyermekek ily módon tekintsenek a türelemre, mint lelki tulajdonságra? Mely részleteket szeretnétek tisztázni magatokban, amikor elmeséletek a történetet a gyermekeknek?

A 24. leckében 'Abdu'l-Bahá húga, Bahíyyih Khánum életéről fogtok elmesélni egy történetet a gyermekeknek. A történet jól példázza majd, hogy Bahíyyih Khánum még a megpróbáltatások ellenére is micsoda állhatatosságról tett tanúbizonyságot. Azonban nyilvánvalóan azt is szeretnétek, ha megértenék, hogy az Isten szeretetében való állhatatosság többet jelent annál, mint túljutni egy bizonyos válságon vagy nehézségen. Vajon hogyan fog az ő élettörténete bepillantást nyújtani abba az erőbe és kitartásba, melyet az Isten Ügyében való szilárdság igényel?

22. RÉSZ

Ebben a fejezetben végiggondoltátok azokat a lelki tulajdonságokat, amelyeket megvizsgáltok majd az első évfolyamos gyermekekkel, illetve gyakoroltátok annak a huszonnégy leckének a különböző elemeit, amelyeket a foglalkozások keretében fogtok tanítani nekik abban a reményben, hogy ezzel hozzájárultok majd jellemük fejlődéséhez. Szánjatok egy pillanatot most arra, hogy gondolatban felidézitek mindazokat a lelki tulajdonságokat, amelyeknek a fejlesztésében segíthettek tanulóitoknak az első évfolyamon! Célszerűnek tűnik, hogy ezek közül az Isten szeretetében való állhatatosság legyen az a téma, amellyel a foglalkozások sorát lezárják, mint ahogy az is fontos lesz számukra, hogy a korábban tárgyaltak szerint a foglalkozásokat a szív tisztaságára koncentrálni kezdjék. Amikor belevágtok az első tanítási tevékenységekbe, érdemes gyakran elgondolkodnotok azon, hogy az Ő szeretetében való állhatatosság hogyan fogja segíteni a gondjaitokra bízott diákokat abban, hogy kitartóan törekedjenek a bennük rejlő valamennyi drágakőhöz hasonlatos tulajdonság megjelenítésére.

24 lecke gyermekfoglalkozásokhoz

1. LECKE

A. Nyitóimák elmondása és megtanulása

Az isteni áldások vonzásához és a szellemi légkör megteremtéséhez kezdjétek a foglalkozást egy olyan ima elmondásával, amit fejből tudtok, például a 2. részben javasolt imával! Ezután megkérdezhetitek a gyermekeket, tud-e valaki közülük egy olyan imát kívülről, amit el tudna mondani a csoportnak. Ezt követően megtanulják kívülről az alábbi imát. Hogy könnyebben megértsék a jelentését, válasszátok ki azokat a szavakat, amelyeket szerintetek konkrét példákkal el kell majd nekik magyarázni! Várhatóan a legtöbb gyermek könnyen megtanulja majd ezt az imát, de a következő három foglalkozás elején érdemes átismételni velük, hogy mire az 5. leckében új imát kezdenek majd tanulni, ez az ima már a szívükbe és az emlékezetükbe vésődjön.

„Ő az Isten! Ó, Istenem, én Istenem! Ajándékozz nékem tiszta szívet, mely olyan, akár az igazgyöngy!”⁹⁸

Mivel az ima, amelyet a gyermekek az első néhány leckében megtanulnak, rövid, több alkalom is lesz arra, hogy beszélgetsetek velük a 2. részben említett gondolatokról, a tiszteletről és az ima természetéről.

B. Dalok

Az imáknak szentelt rész után a gyermekek megtanulhatják a következő dalt, amely azt az idézetet zenésíti meg, amelyet később a lecke témájához, a szív tisztaságához kapcsolódóan fognak memorizálni. Mivel a gyermekek számára néhány szó nehéznek tűnhet, segíthettek nekik a tanulásban úgy, hogy eleinte csak az első négy sort éneklék el, ti pedig hozzáéneklitek a többi.

Első Tanácsom

INTRO:

G C D C

G C D C

Ó, Szellem Fia!

G C D C

Első tanácsom ez:

G C D C

Ó, Szellem Fia!

G C D C

Első tanácsom ez:

G D Em⁷ Am D^{sus4} D

Legyen szíved tiszta, jóságos és sugárzó,

(folytatódik a következő oldalon)

G D Em⁷ Am D^{sus4} D
 Legyen szíved tiszta, jóságos és sugárzó,
 G D Em⁷ Am D^{sus4} D
 hogy ősi uralmad soha el ne múljon,
 Am D^{sus4} D
 s mindörökké tartson.

INTRO

C. Idézetek memorizálása

A foglalkozás következő részeként a gyermekek egy idézetet fognak megtanulni a Bahá'í Írásokból. A foglalkozás témáját és a memorizálandó idézetet a következőképpen vezethetitek be:

A szívünk olyan, mint a tükör. Mindig tisztán kell tartanunk. Ha haragot táplálunk valaki iránt, ha féltékenyek vagyunk valakire vagy bármilyen okból nem vagyunk kedvesek valakivel, ezek mind úgy hatnak, akár a por, amely befedi a szívünk tükrét. Amikor tiszta a szívünk, visszatükrözi Isten fényét és tulajdonságait – olyan tulajdonságokat, mint a kedvesség, a szeretet és a nagylelkűség – és másoknak boldogságot okozunk. Annak érdekében, hogy segítsük megőrizni szívünk tisztaságát, tanuljuk meg Bahá'u'lláh-tól ezt az idézetet:

„Ó, Szellem Fia! Első tanácsom ez: Szíved legyen tiszta, jóságos és sugárzó. . .”

A gyermekek könnyebben megjegyzik az idézetet, ha pontosan értik azt. Ezért érdemes egy kis időt azzal tölteni, hogy megbeszéljük velük a szavak és mondatok jelentését. Íme néhány mondat, amely segítségekre lehet:

tanács

1. Egy nap Gerard és Mary éppen rajzokat színezték. Gerardnak szüksége lett volna a sárga ceruzára, de Mary nem akarta neki odaadni. A tanító azt tanácsolta Marynek, hogy használják felváltva a ceruzákat. A tanító tehát jó tanácsot adott Marynek.
2. Patriciának el kellett döntenie, hogy a pénzét süteményre vagy egy mesekönyvre költi-e. A szülei azt tanácsolták, hogy a mesekönyvet vegye meg. A szülei tehát jó tanácsot adtak Patriciának.

tiszta szív

1. Cathy mérges lett, és csúnya szavakkal illette Agotot. Agot szomorú volt, de hamar megbocsátott Cathynek. Agotnak tiszta szíve van.
2. Gustavo szívesen megkínálja a többi gyereket a süteményéből, még Jorge-t is, aki soha semmiből nem ad másoknak. Gustavonak tiszta szíve van.

jóságos szív

1. Amikor Ming Ling szülei meghívják a barátait vendégségbe, ő örömmel szolgálja fel nekik az ételt. Ming Lingnek jóságos a szíve.
2. Robertson úr már nagyon idős, ezért Jimmy segít neki kivinni a piacra a megtermelt gyümölcsöt. Jimmynek jóságos a szíve.

sugárzó szív

1. Amikor szomorú vagyok, az édesanyám mindig felvidít és boldoggá tesz. Az anyukámnak sugárzó a szíve.
2. Obuya beteg lett, és minden idejét az ágyban kellett töltenie. Sok imát mondott, nem szomorodott el, és továbbra is boldogság sugárzott róla. Obuyának sugárzó szíve van.

D. Történet

Miután a gyermekek megtanulták kívülről az idézetet, elmesélhetitek nekik az alábbi történetet 'Abdu'l-Baháról, amely még jobban érzékelteti velük a szív tisztaságának fontosságát. Ne felejtsetek el felkészülni arra, hogy ha a gyermekek közül esetleg néhányan nem ismerik 'Abdu'l-Bahát, mielőtt a történetmesélésbe kezdtek, mondjatok Róla néhány szót!

'Abdu'l-Bahá mindig meg tudta mondani, mi rejlik egy ember szívében, és nagyon szerette azokat az embereket, akiknek a szíve tiszta és sugárzó. Volt egy hölgy, akit az a megtiszteltetés ért, hogy 'Abdu'l-Bahá vendége lehetett egy vacsorán. Miközben ott ült és hallgatta 'Abdu'l-Bahá bölcs szavait, ránézett az előtte álló pohár vízre, és arra gondolt: „Ó! Bárcsak 'Abdu'l-Bahá megfogná a szívemet, kiürítené minden földi vágytól, majd újratöltené isteni szeretettel és megértéssel, ahogy azt az ember ezzel a pohár vízzel tenné!”

Ez a gondolat gyorsan suhant át az agyán, és nem is szólt róla, de hamarosan történt valami, ami rádöbbsentette, hogy 'Abdu'l-Bahá pontosan tudta, mi jár a fejében. A Mester éppen a beszéde közepén tartott, amikor egyszer csak megállt, odahívta az egyik szolgát, és halkán váltott vele néhány szót. A szolgát csendben odament a hölgy asztalához, fogta a poharát, kiürítette, és visszatette a hölgy elé.

Nem sokkal ezután 'Abdu'l-Bahá, miközben tovább beszélt, felkapott egy kancsó vizet az asztalról, és a lehető legnagyobb természetességgel, szép lassan újratöltötte a hölgy üres poharát. Senki sem vette észre, hogy mi történt, de a hölgy tudta, hogy 'Abdu'l-Bahá az ő szíve vágyát teljesítette. Boldogság töltötte el. Most már tudta, hogy a szívek és a gondolatok olyanok 'Abdu'l-Bahá számára, mint a nyitott könyvek, aki azokat nagy szeretettel és jószívvel olvassa.

E. Játék: „Sok jó ember kis helyen is elfér”

A következő gyakorlathoz helyezzünk egy autógumit a földre, majd kérjük meg a gyerekeket, hogy próbálják ki, hányan tudnak egyszerre beleállni! Ha esetleg nem áll rendelkezésre autógumi, helyette szőnyeget, törölközőt vagy más hasonló tárgyat is elhelyezhetünk a földön. Bármilyen tárgyat is választunk erre a célra, fontos, hogy elég kicsi legyen ahhoz, hogy a játék kihívást jelentsen a csoportban lévő gyermekek létszámához képest.

F. Színezés: 1. rajz

A játék után tereljétek össze a gyerekeket, és mindegyiküknek adjatok egy-egy példányt az 1. rajzból, hogy színezzék ki! Magyarázzátok el nekik, hogy a lap alján szerepel az az idézet, amit megtanultak, illetve mondjatok néhány szót arról, miként kapcsolódik a kép a foglalkozás témájához! Erre érdemes már előzetesen felkészülni!

G. Záróimák

A foglalkozás végén meg lehet kérni két-három gyereket, hogy mondjanak el kívülről egy olyan imát, amit tudnak, vagy azt az idézetet, amit tanultak. Végül ti is mondjatok el egy imát!

2. LECKE

A. Nyitóimák elmondása és megtanulása

Javasoljuk, hogy ezt, illetve a következő két foglalkozást azzal az imával nyissátok, amit az első foglalkozás elején mondtatok. Ezt követően megkérhetitek néhány előre kiválasztott gyermeket, hogy mondjanak el egy-egy általuk ismert imát. Ezután segítsétek a tanulóknak az előző foglalkozás során tanult ima további memorizálásában!

B. Dalok

A következő tevékenység során a gyermekek két dalt is elénekelhetnek – az előző foglalkozáson tanultat, illetve az alábbiakban található új dalt, amely a foglalkozás témájához, az igazságossághoz kapcsolódik.

Az igazságosság a nemessé válás útja

(akkord)

Az igazságosság a nemessé válás útja,

(akkord)

Az igazságosság az élet édesvizű kútja.

(akkord)

Az élet vizét ontja a szomjas mezőre,

(akkord)

S biztonságban lépdelhatsz rajta előre.

(akkord)

‘Abdu’l-Bahá, a szeretet példaképe,

(akkord)

Mindig adott, s másokért dobbant szívverése.

(akkord)

Lemondása árán nyújtott másnak segítséget,

(akkord)

Önfeláldozása beragyogja az emberiséget.

(akkord)

Az igazságos embernek adakoznia kell,

(akkord)

A szív jácintja a lemondás talaján zöldell.

(akkord)

Adjunk hát bőséggel szeretetet másoknak,

(akkord)

Mígnem a szívek a vonzalom tüzével lángolnak.

(akkord)

Így lesz a világ napról-napra jobb,

(akkord)

A béke szilárd ügye erősebb és nagyobb.

(akkord)

Az igazságosság a nemessé válás útja,

(akkord)

Az igazságosság az élet édesvizű kútja.

C. Idézetek memorizálása

A két dalt követően arra bátorítjátok majd a gyerekeket, hogy tanuljanak meg egy idézetet Bahá’u’lláh Írásaiból. Íme, néhány gondolat, amivel bevezethetitek a foglalkozás témáját és a javasolt idézetet:

Isten szereti az igazságosságot. Ahol igazságosság van, mindenki élvezi az élet adta jó dolgokat. Minden gyermek járhat iskolába, minden családnak van kényelmes otthona, és azok, akik többel rendelkeznek, boldogan adakoznak az Istentől kapott ajándékokból mások javára. Isten elégedetten tekint ránk, amikor egymással becsületesen és igazságosan bánunk. Ha látjuk, hogy valakivel rosszul bánnak, ki kell állnunk érte és segítenünk kell neki. Nem szabad elvennünk a barátainktól vagy a szomszédainktól azt, ami az övék. Ha valamin osztoznunk kell, ügyelnünk kell arra, hogy senki se maradjon ki, és mindenki méltányosan részesüljön belőle. Annak érdekében, hogy mindig igazságosak legyünk, tanuljuk meg Bahá'u'lláh-tól ezt az idézetet:

„Járjátok az igazságosság ösvényét, mert ez valóban az egyenes út.”¹⁰⁰

Fontos odafigyelni arra, hogy a gyermekek alapjaiban megértsék a fenti idézetet, még mielőtt elkezdenék azt megtanulni. Az alábbi mondatok segítenek elmagyarázni azoknak a szavaknak a jelentését, amelyek esetleg újak lehetnek számukra:

jár

1. Az erdőben sok levél lehullott a fákról, és beborítja az ösvényt. Amikor Fumiko keresztülsétál az erdőn, a falevél borította ösvényen jár.
2. Pedro szívesen segít a barátainak, hogy boldogan játszassanak együtt. Pedro és a barátai nagy egységben élnek. Pedro tehát az egység útját járja.

ösvény

1. Luisnak van egy számara. Elvitte legelni egy rétre, és magára hagyta. A szamár azonban magától megtalálta a hazafelé vezető ösvényt.
2. Két úton lehet eljutni az iskolába. Millie mindig azt az ösvényt szereti választani, amelyik a nagymamája házánál halad el.

igazságosság

1. Carlosnak odaadták a zsírkrétákat, hogy ossza ki őket az órán. Tíz zsírkréta volt és öt gyerek. Carlos minden gyereknek két zsírkrétát adott. Carlos tehát igazságosan járt el a zsírkréták kiosztásánál.
2. Az Anna udvarában levő kútban rengeteg víz van, a szomszédjának a kútja azonban olykor-olykor kiszárad. Anna sosem hagyja, hogy a szomszédja hiányt szenvedjen, és mindig szívesen látja, ha vizet szeretne venni. Anna szereti az igazságosságot.

D. Történet

Miután a gyermekek megtanulták kívülről az idézetet, elmesélhetitek nekik az alábbi történetet ‘Abdu’l-Baháról, amely jól példázza, mennyire igazságos volt.

Egy napon 'Abdu'l-Bahá szeretett volna eljutni Akkóból Haifába. Egy menetrend szerinti, olcsó lovaskocsin kívánt helyet foglalni, ami általában zsúfolásig tele volt emberekkel. A kocsis meglepődött, és bizonyára eltöprengett rajta, hogy lehet 'Abdu'l-Bahá ennyire szerény, hogy ilyen olcsó kocsin utazik.

– Méltóságod bizonyára szívesebben utazna magánkocsival! – mondta neki.

– Nem – felelte a Mester, és a menetrend szerinti lovaskocsin utazott egészen Haifáig.

Ahogy Haifában leszállt a kocsiról, egy csüggedt tekintetű halászasszony lépett oda Hozzá, és a segítségét kérte. Egész nap nem fogott semmit, és szégyellt visszatérni az éhes családjához. 'Abdu'l-Bahá egy tekintélyes pénzösszeget adott neki, majd odafordult a kocsihoz és így szólt:

– Miért kellene nekem luxusban utaznom, amikor oly sokan éheznek?

E. Játék: „Égető szomjúság”

A történetmesélésnek szentelt rész után a gyerekek alig várják majd, hogy játszassanak. Ehhez a gyakorlathoz erősítsetek botokat a gyerekek karjára úgy, hogy ne tudják behajlítani a könyöküket! Ezután kérjétek meg őket, hogy játsszák azt, hogy a sivatagban vándorolnak és nagyon-nagyon szomjasak! Amikor végre eljutnak egy oázishoz, azaz rábukkannak a poharakban lévő vízre, amit előzőleg odakészítettetek nekik, meg kell találniuk a módját, hogy inni tudjanak. Előbb-utóbb rá fognak jönni, hogy az egyetlen mód az, ha segítenek egymásnak, persze vigyázva, nehogy leöntsék egymást vízzel.

F. Színezés: 1. rajz

A következő gyakorlathoz adjatok minden gyereknek egy-egy példányt a 2. rajzból, amit kiszínezhettek! Emlékeztessétek őket, hogy a lap alján szerepel az az idézet, amit megtanultak, illetve mondjatok néhány szót arról, miként kapcsolódik a kép a foglalkozás témájához!

G. Záróimák

A foglalkozás végén meg lehet kérni két-három gyereket, hogy mondjanak el kívülről egy olyan imát, amit tudnak, vagy azt az idézetet, amit tanultak. Végül ti is mondjatok el egy imát!

3. LECKE

A. Nyitóimák elmondása és megtanulása

A foglalkozás megnyitásaként mondjatok el egy imát kívülről, és kérjétek meg néhány előre kiválasztott gyermeket, hogy ők is mondjanak el egyet-egyét! Ezután szánhattok egy kis időt arra, hogy a tanulókkal átismétlítek azt az imát, amelyet az 1. leckében kezdtek el tanulni.

B. Dalok

Kezdjétek a következő tevékenységet azzal, hogy a gyerekekkel elénekeltetitek az előző foglalkozásokon tanult két dalt! Ezután tanítsátok meg nekik az alábbi éneket, ami a lecke témájához, a szeretethez kapcsolódik!

Szeretet, love, Liebe

(akkord)

Szeretet, love, Liebe, amor,

(akkord)

Szeretet, ài, il lamore,

(akkord)

Szeretet, ljubov, ai, L'amour,

(akkord)

A szívben a szeretet lángja gyúl.

(akkord)

Szeresd te is az összes embert,

(akkord)

A szeretet egy illatos rózsakert.

(akkord)

A világ a szeretet lángjából született,

(akkord)

Isten a világba szeretetet ültetett.

Ő teremtette a földkerekséget,

Szülőt, testvért, rétet, folyót és bércet.

Isten szeretete teremtett téged is,

Szeresd te is Őt, s Felé vezesd lépteid!

(folytatódik a következő oldalon)

Arra lettünk teremtvé, hogy szeressük Őt,
Az idegent, a barátot, testvért és szülőt.
Az egész teremtetést, az egész világot,
Mezőt, rétet, fát, s a színes virágot.

Csak a jót lásd minden emberben,
Az egység óceánját a gyöngé cseppekben,
Fénylő csillagokat a végtelen égbolton,
Mely égbolt számukra egy közös otthon.

Szeresd a Teremtőt, szeresd a világot,
Ne legyen szívedben egyéb vágyálmod,
Mint a:

Szeretet, love, Liebe, amor,
Szeretet, ài, il lamore,
Szeretet, ljubov, ai, L'amour,
A szívben a szeretet lángja gyúl.

C. Idézetek memorizálása

A megtanulásra javasolt idézet bevezetéseképpen a lecke témájához kapcsolódó alábbi gondolatokat oszthatjátok meg tanulóitokkal:

Isten szeretete napsugárként ragyogja be az emberiséget. A napsugarak egyaránt érik a száraz sivatagokat és a zöldellő kerteket is. A Nap melege által a termékeny talajba ültetett magvak kihajtanak és értékes gyümölcsöket teremnek. Így kell nekünk is elültetnünk szívünk tiszta talajába az Istenszeretet magvait, melyek szerető Gondoskodása melegében növekedni és virágozni fognak. Ezáltal áramlik majd szét a szeretetünk, és szeretettel leszünk mindenki iránt, még azok iránt is, akik olykor nem igazán kedvesek hozzánk. Tanuljuk meg ezt az idézetet Bahá'u'lláh-tól, mely segítségünkre lesz abban, hogy szeretni tudjuk az egész emberiséget:

„Ó, barát! Szíved kertjébe ne ültess mást, csakis a szeretet rózsáját.”¹⁰¹

Ebben az idézetben az egyedüli szó, ami magyarázatra szorulhat, az a „csakis”, ami azt jelenti, hogy „semmi mást”.

1. Dineo szeret a napról és a virágokról énekelni, de semmi másról nem énekel. Dineo csakis a napfényről és a virágokról énekel.
2. Ta Jen szeretett volna lemenni a folyóhoz játszani, csak hogy még nem végezte el a ráeső házimunkát. Apukája azt mondta neki, hogy addig nem mehet el, amíg be nem fejezi a munkáját, mire Ta Jen dühös lett. A nagymamája így szólt hozzá: ”Kedveském, a terveidet csakis akkor tudod megvalósítani, ha szót fogadsz édesapádnak.”

D. Történet

Az idézettanulásnak szentelt szakasz után a következő történetet mesélhetitek el a tanulóknak:

Azokban a napokban, amikor ‘Abdu’l-Bahá Akkó börtönvárosában élt, volt egy ember, aki mindig szörnyen viselkedett Vele. Azt gondolta, hogy ‘Abdu’l-Bahá nem jó ember, és Isten nem törődik azzal, hogy mennyire rosszul bánnak a bahá’i-okkal. Valójában azt hitte, hogy a bahá’i-okkal szembeni gyűlöletével Isten iránti szeretetét mutatja ki. Teljes szívéből gyűlölte ‘Abdu’l-Bahát. Ez a gyűlölet egyre növekedett és annyira felgyülemlett benne, hogy olykor kibuggyant belőle, mint ahogy egy törött korsóból is kilocsan a víz. A mecsetben, amikor az emberek imára jöttek, ez az ember ‘Abdu’l-Bahá ellen kiáltozott, és szörnyű dolgokat mondott róla. És amikor elhaladt ‘Abdu’l-Bahá mellett az utcán, a köntösével eltakarta az arcát, hogy ne is lássa Őt.

Nos, kis idő elteltével ez az ember nagyon elszegényedett, és nem volt sem elég betevő falatja, sem elegendő meleg ruhája. Mit gondoltok, mit tett ‘Abdu’l-Bahá? Kedves volt hozzá, ételt és ruhát küldött neki, valamint gondoskodott róla, hogy megfelelő törődésben részesüljön. Egyszer például, amikor ez az ember súlyosan megbetegedett, ‘Abdu’l-Bahá orvost küldött hozzá, kifizette a gyógyszerét és az ételét, sőt, még pénzt is adott neki. Az ember ugyan elfogadta ‘Abdu’l-Bahától az ajándékokat, de nem köszönte meg Neki. Sőt, mi több, az egyik karját odatartotta az orvosnak, hogy megmérje a pulzusát, a másikkal pedig eltakarta az arcát, hogy ne kelljen ‘Abdu’l-Bahá tekintetét látnia. És ez így ment hosszú-hosszú éveken át. Aztán egy napon az ember szíve végül megváltozott. Felkereste ‘Abdu’l-Bahát az otthonában, leborult a Lábai elé, és fájdalmasan nehéz szívvel zokogta, miközben arcán könnyek patakzottak:

– Bocsáss meg, Uram! Huszonnégy éven át gonoszul viselkedtem Veled. Te pedig huszonnégy éven át csakis jóságot mutattál irántam. Most már tudom, hogy rosszul cselekedtem. Kérlek, bocsáss meg!

Így aratott győzelmet ‘Abdu’l-Bahá nagy szeretete a gyűlölet felett.

E. Játék: „A híd”

A következő gyakorlathoz használhattok padokat, deszkákat, téglákat vagy cserepeket, amelyekből egy sávot kell kialakítanotok a földön. Ez lesz a „híd”. Alakítsatok ki két csoportot a gyermekekből, majd mondjátok el nekik a feladatot: mindkét csoportnak egyszerre kell átkelnie a hídon ellentétes irányba haladva anélkül, hogy bárkit is hagynának leesni a hídról. A gyermekek előbb-utóbb rájönnek, hogy ahhoz, hogy ez sikerüljön, segíteniük kell egymásnak helyet cserélni, egyenként elhaladva egymás mellett.

Segítségükre lehet, ha finoman odavezetitek őket a kezdőpontjukhoz és segítetek nekik végigjárni a lépéseket. Ahelyett, hogy az összes gyerkőc a hídon állna egyidőben, gyakorolhattok egyszerre csak néhányukkal, mondjuk kettesével is. Miután egy párszor bemutattátok a feladatot, fokozatosan növelni lehet a hídon álló gyerekek számát, amíg mindenki részt nem vesz benne.

F. Színezés: 3. rajz

A játékot követően adjatok minden gyermeknek egy-egy példányt a 3. rajzból, amit a foglalkozás utolsó részeként kiszínezhettek! Ne felejtsetek el néhány szót szólni arról, miként kapcsolódik a kép a foglalkozás témájához!

G. Záróimák

A foglalkozás végén kérjétek meg a tanulókat, hogy csendben ülve hallgassák végig, ahogy ketten-hárman közülük elmondanak egy-egy megtanult imát vagy idézetet! Ezután egy gyermek vagy ti elmondhattok egy záróimát.

4. LECKE

A. Nyitóimák elmondása és megtanulása

A nyitó imát követően ismételjétek át a gyerekekkel azt az imát, amelyet az elmúlt foglalkozásokon tanultatok!

B. Dalok

A foglalkozás következő részében énekeljék el a gyerekek az előző foglalkozásokon tanult dalokat, majd tanítsátok meg nekik az alábbi új éneket, mely az igazmondás témájához kapcsolódik!

Igazmondás

C *G*
A tükörben, mely piszkos és belepte a por,
G *C*
A ragyogó Nap fénye szürke és komor.
C *G*
Egy madár, melynek szárnya csupa-csupa sár
G *C*
Nem repülhet többé, csak a földön jár.

REFRÉN:

C *F*
Ám, ha a valót mondjuk, és minden szavunk igaz,
G *C*
Fejlődni tud lelkünk, mert az igaz szó oltalmaz.
C *F*
Az igazmondás minden emberi erény alapja,
F *C* *G* *C*
Oly nagy szükség van rá, mint egy kenyérfalatra.

Szakadt vitorlába nem kap bele a szél,
S a hajó számára sem elérhető a cél.
A szem sem lesz képes tisztánlátásra,
Ha a fény útja megakad a köd fátylába.

REFRÉN (utolsó sort ismételve)

C. Idézetek memorizálása

A megtanulásra javasolt idézetet és a lecke témáját az alábbi módon vezethetitek be a tanulóknak:

Az igazmondás az egyik legfontosabb lelki tulajdonság, amellyel minden embernek rendelkeznie kell. Kerülnünk kell még a legapróbb hazugságot is, még ha soha nem is lepleződik le. Az emberek néha azért hazudnak, mert félnek elmondani az igazságot. Mi azonban tisztában vagyunk vele, hogy Isten minden cselekedetünkről tud, és semmit sem titkolhatunk el Előle. Szeretnünk kell az igazságot. Ha nem mondunk igazat, akkor nagyon nehéz lesz más erényeinket – például az igazságosságot, szeretetet vagy a kedvességet – fejlesztenünk, és Isten közelségébe kerülnünk. Tanuljuk meg az alábbi idézetet ‘Abdu’l-Bahától:

„Az igazmondás minden emberi erény alapja.”¹⁰²

Az alábbi mondatok segítségével könnyebben elmagyarázhatjuk azoknak a fenti idézetben szereplő szavaknak a jelentését, amelyeket a gyerekek esetleg bonyolultabbnak találnak.

igazmondás

1. Sanjay elejtett egy poharat és összetörte. Amikor az anyukája megkérdezte, mi történt, megmondta az igazat és nem hazudott. Sanjay az igazmondás erényét mutatta fel.
2. Gita egyik este olyan sok időt töltött játékkal, hogy nem tudta befejezni a házi feladatát, amit másnap kellett volna beadni az iskolában. Úgy döntött, el kell mondania az igazságot a tanárnak még úgy is, hogy tudta, nem fog örülni neki. Gita az igazmondás erényét mutatta fel.

alap

1. Alok apukája házat épített. A falak felhúzása előtt köveket és cementet rakott a leendő falak alá. A kövek és a cement alkotják a ház alapját. Ez tartja biztos lábakon a házat.
2. Mielőtt megtanultok írni és olvasni, ismernetek kell a betűket és azok hangzását. A betűk hangzásának a megtanulása az alapja az írás-olvasás elsajátításának.

erény

1. Aurora barátságos, udvarias és kedves. A barátságosság, az udvariasság és a kedvesség csak néhány a sok erénye közül.
2. Patel asszony igazságosságra, nagylelkűségre, alázatra és őszinteségre tanítja a gyerekeket. Ezek azok a fontos erények, amelyekkel mindenkinek rendelkeznie kell.

D. Történet

A foglalkozás következő részeként elmesélhetitek a gyerekeknek az alábbi történetet, melynek segítségével elgondolkozhatnak az igazmondás erényéről.

Valamikor réges-régen egy távoli vidéken élt egy fiatal pásztorlegény, akinek az volt a feladata, hogy vigyázzon a család juhaira, amíg az apja a földeken dolgozik, anyja pedig a ház körüli munkákat látja el. Egy nap elunta magát a fiú és elhatározta, hogy megtréfálja a szomszédait. Hirtelen kiabálni kezdett:

– Farkas! Farkas! A farkas eszi a juhokat!

Minden barátja sietve szaladt, hogy segítsen elűzni a farkast. Amikor azonban odaértek, látták, hogy a pásztorfiú csak nevet rajtuk, mert annyira megijedtek, pedig valójában nem is volt farkas sehol. A barátok visszamentek dolgozni, és egyre csak bosszankodtak, hogy milyen csúnyán viselkedett a fiú.

Másnap a fiú megismételte a bolondozását:

– Farkas! Farkas! Segítség! Segítség! – kiáltozta.

A szomszédok közül néhányan ismét odarohantak, hogy segítsenek, de a pásztorfiú csak nevetett rajtuk, hiszen ezúttal is hazugság volt, hogy farkas van a közelben. Harmadnap aztán, amikor meghallották a fiú kiáltását, hogy »Farkas! Farkas! A farkas eszi a juhokat! Kérlek, gyertek segíteni!«, senki sem figyelt rá, mivel azt gondolták, hogy ez is csak egy újabb hazugság. Csakhogy aznap valóban jött a farkas és meg is ette a juhokat. A fiatal pásztorlegény nagyon szomorú volt, azonban tanult a leckéből. Ha sokat hazudozunk, előbb-utóbb eljön az a nap, amikor már sem a szüleink, sem a testvéreink, sem pedig a barátaink nem fogják elhinni, amit mondunk, még akkor sem, ha az az igazság!

E. Játék: „Hátfirka”

A fenti történet elmesélése után játszhattok egyet a gyerekekkel. Kérjétek meg őket, hogy álljanak sorba egymás mögé! Mindannyian ugyanabba az irányba nézzenek, a sor elején álló gyerek pedig arccal egy falra vagy fára felakasztott papírlap, vagy ha van, tábla felé nézzen. Kell majd neki valamilyen íróeszköz is. Ha sok gyerek van, akkor egynél több sort is kialakíthattok.

Ha mindenki beállt a sorba, az egyik ujjatokkal rajzoljatok valamit a leghátsó gyerek hátára, aki aztán ugyanazt rárajzolja majd az előtte álló gyerek hátára. Ezután a második gyerek rajzol a harmadik hátára, és így tovább egészen addig, amíg a rajz elér az utolsó – legelől álló – gyereket, aki felrajzolja az ábrát a papírra vagy a táblára. Ezt követően rajzoljátok mellé azt, amit a leghátsó gyerek hátára rajzoltatok az ujjatokkal! Ügyeljetek rá, hogy a rajzotok egyszerű legyen, hogy minden gyerek könnyen le tudja másolni!

F. Színezés: 4. rajz

A játékot követően szokás szerint osszatok szét minden gyereknek egy-egy példányt a 4. rajzból, amit kiszínezhettek!

G. Záróimák

A foglalkozás végén kérjétek meg a gyerekeket, hogy csendben ülve hallgassák végig az imákat és idézeteket!

5. LECKE

A. Nyitóimák elmondása és megtanulása

Ezt és a következő három foglalkozást egy másik olyan ima elmondásával kezdjétek, amit már kívülről tudtok, és amelyet a 6. részben javasolnak erre a célra! Miután néhány gyermek is csatlakozott hozzátok a nyitóima elmondásában, felolvashatjátok az alábbi imát, amit majd kívülről kell megtanulniuk. Várhatóan az ima egy részét meg fogják tudni tanulni a mai foglalkozáson, és mire a 8. leckéhez érnek, már az egészet el fogják tudni mondani emlékezetből.

„Ó, Istenem, vezess és oltalmaz engem, tégy sugárzó lámpássá és ragyogó csillaggá! Te vagy a Hatalmas és Erős.”¹⁰³

B. Dalok

A mai foglalkozáson az alábbi dal megtanulása mellett elénekelhettek a gyerekekkel néhány másikat is, amit már ismernek.

Nagylelkűség

C *Dm*
Légy forrásból feltörő tiszta víz,
G *C*
Keserűt elűző édes íz,
C *Dm*
Mindig adj, csak adj valami jót,
G *C*
Egy ölelést, mosolyt, egy kedves szót.
C *F*
Kutass a szívedben minden nap,
G *C*
Mit adhatnál a világnak!

Adni a legnagyobb öröm,
Még ha nem is mondják, hogy 'köszönöm',
Szívedet boldogság tölti el,
Közeledtél Istenhez egy picivel.
Legyen ez életed célja:
Szeretben élenjáró példa!

C. Idézetek memorizálása

A megtanulásra javasolt idézet és a lecke témájának bevezetéséhez segítségetekre lesznek az alábbi gondolatok:

Isten igazán nagylelkű az Ő teremtményeivel. Esővel öntözi meg a növényeket, élelmet és táplálékot biztosít az állatoknak és az embereknek. Mindannyiunkról gondoskodik. Számos ajándékot adott nekünk: szemet, amivel láthatjuk a hegyeket, a folyókat, a csillagokat és a körülöttünk lévő összes szépséget; fület, amivel hallgathatjuk a dallamos énekeket, a madarak csicsergését, a szüleink tanácsait és Isten Szavát. Értelmet adott nekünk, amellyel tanulhatunk a világegyetem rejtelméről, de mindenekelőtt lelki képességeket, amelyekkel megismerhetjük és szerethetjük Őt. Ahogyan Isten nagylelkű velünk, nekünk is nagylelkűnek kell lennünk másokkal. Adnunk kell abból, ami nekünk van – az ételünkből, az anyagi javainkból, az időnkből, a tudásunkból, hogy mások is megkapják azt, amire szükségük van. Meg kell osztanunk a szeretetünket, az örömünket és mindazokat a jó dolgokat, melyeket otthon és az iskolában tanulunk. Segítségünkre lehet a nagylelkűségre való törekvésünkben, ha megtanuljuk ezt az idézetet Bahá'u'lláh-tól, mely Isten nagylelkűségére emlékeztet:

„Adni és nagylelkűnek lenni az Én tulajdonságaim; jó annak, aki az Én erényeimmel ékesíti magát.”¹⁰⁴

nagylelkű

1. Ram és Rajish összepórolt egy kis pénzt. Elhatározták, hogy vesznek néhány könyvet a kisebb testvéreiknek. Ram és Rajish nagylelkűek.
2. Murphy asszony egész reggel tortákat sütött. Mielőtt bement volna a városba, hogy eladja őket, két nagy tortát a szomszédoknak adott. Murphy asszony nagylelkű volt.

tulajdonság

1. A kő nagyon kemény. A keménység a kövek tulajdonsága.
2. „Az egyik tulajdonságod az, hogy szorgalmas vagy” – mondta Charlene-nek a tanár.

ékesít

1. Ma este imatálalkozót tartanak a közösség központjában. A gyerekek virágokat szedtek, hogy elhelyezzék őket a teremben. A gyerekek virágokkal ékesítették a termet.
2. Li Fengnek szép mosolya van. Legtöbbször mosoly ékesíti az arcát.

D. Történet

Ebben a leckében a következő történetet lehet elmesélni a gyerekeknek, amely segít nekik elgondolkodni a nagylelkűség fogalmán:

Egy napon 'Abdu'l-Bahá meghívta az az ember, aki az Atyja juhaiért volt felelős, hogy töltsön egy napot vidéken a pásztorokkal. Mindez akkor történt, amikor 'Abdu'l-Bahá még kisgyermek volt, jóval azelőtt, hogy Bahá'u'lláh-t és a családját szeretett szülőföldjük elhagyására kényszerítették volna. Bahá'u'lláh akkor még jókora földterülettel rendelkezett a hegyekben, és hatalmas juhnyájak voltak a birtokában.

Édesanyja beleegyezésével 'Abdu'l-Bahá csatlakozott a pásztorokhoz, és egy csodálatos napot töltött a társaságukban. Közben énekeltek, táncoltak és pompás lakomát készítettek. Amikor a nap a végéhez közeledett és 'Abdu'l-Bahá indulni készült, a juhászok mind köré gyűltek és búcsúbeszédet mondtak. A férfi, aki 'Abdu'l-Bahát elkísérte, elmagyarázta neki, hogy a föld- és juhnyáj-birtokosoknál szokás, hogy búcsúajándékot adnak a pásztoroknak. 'Abdu'l-Bahá hallgatott egy darabig. Semmije sem volt, amit odaadhatott volna nekik. Az ember viszont csak erősködött, hogy a juhászok bizony várnak tőle valamit. 'Abdu'l-Bahának ekkor támadt egy ötlete: odaad a juhászoknak néhány juhot abból a nyájból, amit őriztek. Bahá'u'lláh nagyon megörült, amikor hallotta, milyen nagylelkűen viselkedett 'Abdu'l-Bahá a pásztorokkal szemben. Humorosan megjegyezte, hogy jobb, ha mindenki vigyáz 'Abdu'l-Bahára, mert még egy napon saját magát fogja odaadni ajándékba. Természetesen 'Abdu'l-Bahá pontosan ezt tette élete egész hátralévő részében. Mindent, amije volt, életének minden egyes pillanatát az emberiségnek adta, hogy egyesítsen minket, és elhozza nekünk az igazi boldogságot.

E. Játék: „Sziámi ikrek”

A mesemondás után a gyerekek, mint mindig, most is játszhatnak egyet. Rendezzük őket párokba! Igyekezzünk minél inkább arra törekedni, hogy azonos magasságú gyerekek dolgozzanak együtt! Álljanak háttal egymásnak a párok, és guggoljanak le! Ezután kérjük meg őket, hogy akasszák össze a könyököket, és próbáljanak meg felállni. Ha ez sikerült nekik, akkor most álljanak három-négy fős csoportokba, és próbálják meg így is ugyanezt a műveletet!

F. Színezés: 5. rajz

A foglalkozás utolsó részeként osszatok minden gyereknek egy-egy példányt az 5. rajzból, hogy kiszínezhessék!

G. Záróimák

A foglalkozás a szokásos módon zárulhat: az áttalatok és a gyermekek által elmondott imákkal és idézetekkel.

6. LECKE

A. Nyitóimák elmondása és megtanulása

Miután néhány tanulóval együtt elmondtátok a nyitóimákat, segíthettek a gyerekeknek tovább tanulni az 5. leckében megismert imát.

B. Dalok

A foglalkozás következő részeként tanítsátok meg a gyerekeknek az alábbi dalt, amely egyben már utal a lecke témájára is! Ezután elénekelhetnek néhány másikat is a kedvenceik közül.

Szeresd jobban a testvéredet

(akkord)

Szomjas vagyok, szomjas vagyok,

(akkord)

Inni mégis másnak adok.

(akkord)

Húgomnak adom a pohár vizem,

(akkord)

Szomjas ő is, odaviszem.

REFRÉN:

(akkord)

Aki ad, sosem lesz szegény,

(akkord)

Áldás terem az adomány helyén.

(akkord)

Aki ad, sosem lesz szegény,

(akkord)

Hisz' önzetlenség a legfőbb erény.

Éhes vagyok, Éhes vagyok,
De enni előbb másnak adok.
Öcsémnek adom a kenyereimet,
S megízlelheti szeretetemet.

REFRÉN

C. Idézetek memorizálása

A mai foglalkozáson a gyerekek Bahá'u'lláh Írásaiból egy olyan idézetet fognak megtanulni, amely önzetlenségre szólít bennünket:

Isten szeret mindegyikünket, és azért teremtette az emberi szívet, hogy megismerje és szeresse Őt. Ha tiszta a szívünk, képesek vagyunk meglátni Isten jeleinek visszatükröződését a teremtett világban. Látjuk a Nagylelkűségét, Kedvességét, Könyörületét. Isten iránti szeretetünkől örömet és boldogságot akarunk adni mindazoknak, akiket magunk körül látunk – a szüleinknek, testvéreinknek, barátainknak és szomszédainknak. Oly nagymértékű a szeretetünk, hogy a legjobban az örvendeztet meg bennünket, ha örömet adhatunk másoknak és az ő kényelmüket a saját kényelmünk elé helyezzük. Ezért van az, hogy először embertársainkra gondolunk, és csak azután önmagunkra. Tanuljuk meg a következő idézetet Bahá'u'lláh-tól:

„Áldott az, aki jobban szereti felebarátját, mint önmagát.”¹⁰⁵

áldott

1. Améliát elküldte az édesanyja a boltba, hogy vásároljon öt dolgot. Nem írt listát, de mindegyikre emlékezett és egyet sem felejtett el megvenni. Améliát Isten jó emlékezettel áldotta meg.
2. Viktor családja minden reggel együtt imádkozik otthon. Viktor családjának otthona áldott, mert rendszeresen megemlékeznek Istenről.

jobban szeret

1. Anoushka nagymamája a menta és a citrom teát is szereti, de ha van választási lehetősége, akkor inkább a menta teát választja. Anoushka jobban szereti a menta teát.
2. Veasna nem tudta, hogy kimenjen-e játszani, vagy segítsen az apukájának a kertben. Úgy döntött, hogy inkább az apukájának segít a kertben. Veasna tehát jobban szeret az apukájának segíteni.

D. Történet

Az alábbi történet azt szemlélteti, hogy 'Abdu'l-Bahá a szavai és a tettei révén egyaránt megmutatta nekünk az önzetlenség különböző formáit.

'Abdu'l-Bahá mindig szívesebben viselt olcsó ruhákat. Sokkal fontosabb volt Számára az, hogy makulátlanul tiszta legyen. Ha volt felesleges ruhája, azt mindig elajándékozta másoknak. Egy napon Akkó kormányzóját készült vendégül látni. A felesége úgy gondolta, hogy 'Abdu'l-Bahá kaftánja nem igazán megfelelő erre a különleges alkalomra. Így hát jó előre elment a szabóhoz, és rendelt egy szép kaftánt 'Abdu'l-Bahának. Amikor elérkezett a kormányzó látogatásának napja, az új kaftánját készítették ki Neki. 'Abdu'l-Bahá azonban egyre csak a régit kereste. Hogyan is lehetne

az övé egy ilyen drága kaftán, ami oda van készítve!? Hiszen ennek az árán öt közönséges kaftánt is lehetne csináltatni!

– Látod – mondta a feleségének –, akkor nem csak egy új kabátom lenne, hanem négy másik is, amelyet mind elajándékozhatnék másoknak!

E. Játék: „A csiga”

A következő gyakorlathoz mondjátok el a gyerekeknek, hogy egy csigát fognak alkotni közösen! Ehhez sorba kell állniuk, fogniuk egymás kezét és azt nem szabad elengedniük. A sor egyik végén álló gyerek lesz a csiga közepe. Neki egyhelyben kell maradnia. A másik végén lévő gyerekek a többiek a középen lévő gyerek köré kell tekernie. Spirál alakban szép lassan össze kell csavarodniuk, egy csigát alkotva.

A fenti játék másik változatában megkérhetitek a gyerekeket, hogy ismét álljanak sorba és fogják meg egymás kezét. Ezután kérjétek meg a sor egyik végén álló gyereket, hogy kezdjen el körbe forogni, lassan maga köré csavarva a többieket! Gondoskodjatok róla, hogy figyeljenek egymásra, legyenek óvatosak és ne lépjenek egymás lábára játék közben!

Ha az idő engedi, akkor miután a gyerekek csigát alkottak, kérjétek meg a csiga középpontjában lévő gyereket, hogy bújjon át egy mellette lévő gyerek karja alatt, tovább haladva a többiek karja alatt, amíg elő nem bukkan a csigából! A sor közepén állók pedig továbbra is egymás kezét fogva kövessék őt a többiek karja alatt átbújva egészen addig, amíg mindannyian elő nem bukkannak a csigából, és ismét sort nem alkotnak. Nyilvánvaló, hogy ahhoz, hogy ez a játék működjön, elegendő számú gyerekek kell lennie a csoportban.

F. Színezés: 6. rajz

G. Záróimák

7. LECKE

A. Nyitóimák elmondása és megtanulása

Miután néhány gyerekkel együtt elmondtátok a nyitóimákat, ismételjétek át tanulóitokkal azt az imát, amelyet még az 5. leckében kezdtetek el tanulni!

B. Dalok (beleértve az előző dalok átismétlését)

Szárnyalj az öröm szárnyán

D *A* *D*
Szárnyalj az öröm szárnyán, az öröm szárnyakat ad!

D *A* *D*
Szárnyalj az öröm szárnyán, az öröm szárnyakat ad!

D *A* *G* *D*
Ha boldog a szíved, erősebb vagy,

D *A* *G* *D*
Ha boldog a szív, élesebb az agy,

D *A* *D*
S az értelméd cserben nem hagy.

D *A* *D*
Szárnyalj az öröm szárnyán, az öröm szárnyakat ad!

D *A* *D*
Szárnyalj az öröm szárnyán, az öröm szárnyakat ad!

G *D* *A* *D*
Ám ha bánat tölti el szívedet, bánat tölti el szívedet,

G *D*
Erőd elhagy, mint szellő elröppen,

*Em*⁷ *A*^{sus} *A*
Az ész eltompul megtörtén.

Ezért hát...

D *A* *D*
Szárnyalj az öröm szárnyán, az öröm szárnyakat ad!

D *A* *D*
Szárnyalj az öröm szárnyán, az öröm szárnyakat ad!

D *A* *G* *D*
Ha boldog vagy, erősebb leszel,

D *A* *G* *D*
Ha boldog vagy, élesebb az eszed,

D *A* *G* *D*
S a lábaidat is fürgébben szeded.

D *A* *D*
Szárnyalj az öröm szárnyán, az öröm szárnyakat ad!

D *A* *D*
Szárnyalj az öröm szárnyán, az öröm szárnyakat ad!

C. Idézetek memorizálása

Az alábbi gondolatok segítségetekre lesznek a megtanulásra javasolt idézet és a lecke témájának bevezetéséhez, melynek középpontjában az örömteliség áll:

‘Abdu’l-Bahá azt mondja, hogy az öröm szárnyakat ad nekünk, hogy amikor örülünk, akkor erősebbek vagyunk, és amikor boldogok vagyunk, akkor gyorsabban értünk meg dolgokat. Az örömteliség az emberi szív tulajdonsága. Amikor a szívünk örömmel van tele, mindenütt meglátjuk Isten áldásait körülöttünk – a szerető szülők áldását, a barátság áldását, és mindenek felett annak az áldását, hogy ismerjük és szeretjük Őt. Minden körülmények között boldognak és örömtelinek kell lennünk, és a tőlünk telhető legtöbbet megtennünk, hogy másoknak is örömet szerezzünk. ‘Abdu’l-Bahá azt szeretné, ha minden gyermek sugárzó lámpásként ragyogna, szétszórva mindenhol az öröm fényét. Annak érdekében, hogy sose feledkezzünk meg arról, hogy mindig örömtelinek kell lennünk, tanuljuk meg kívülről az alábbi idézetet:

„Ó, Ember Fia! Örülj szíved vidámságának, hogy érdemes légy a Vélem való találkozásra és szépségem visszatükrözésére.”¹⁰⁶

örül

1. Ronald távol él a nagyszüleitől. Amikor meghallotta, hogy az iskolai szünetben ellátogathat hozzájuk, nagyon boldog volt. Örült a szíve.
2. Mouzhgan segített az édesanyjának és az édesapjának elvetni az uborkamagokat a kertben. Örült a szíve, amikor az első kis uborkák kezdtek megjelenni a növényeken.

érdemes

1. Sjona szorgalmasan tanult és kiváló osztályzatokat kapott. A tanár dicsérte a szorgalmát és a kemény munkáját. Sjona érdemesnek bizonyult a tanár dicséretére.
2. David mindig gondosan vigyázott a testvéreire. A szülei tudták, hogy rábízhatják a gyerekeket. David érdemes volt a szülei bizalmára.

visszatükröz

1. Amari addig csiszolta a követ, amit talált, amíg csak olyan fényes nem lett, hogy elkezdte visszatükrözni a fényt.
2. Azok a szívek, amelyek tiszták, visszatükrözik Isten tulajdonságait.

szépség

1. Ilana anyukája szereti nézni az égen repülő madarakat, a nyiladozó virágokat, és a tenger hullámain, ahogy a sziklás partnak csapódnak. Meglátja a természetben lévő szépséget.
2. Néha annyira megérinti a szívünket egy dal szépsége, hogy könnybe lábad a szemünk.

3. Valahányszor Munir imádkozik, mindig megemlékezik Isten szépségéről, szeretetéről, nagylelkűségéről és bölcsességéről.

D. Történet

Az alábbi történet azt mutatja be a gyermekeknek, miként örvendeztette meg 'Abdu'l-Bahá a körülötte lévők szívét.

Leroy Ioas kiemelkedő bahá'í volt, akiről valószínűleg majd többet is meg fogtok tudni, amikor nagyobbak lesztek. Kisfiú volt még, amikor 1912-ben a Mester ellátogatott Chicago városába. Képzeltetitek, milyen izgatott volt ez a lelki dolgok iránt érdeklődő gyermek, amikor megadatott neki a lehetőség, hogy személyesen találkozzon 'Abdu'l-Bahával! Egy napon, amikor édesapjával épp a szálloda felé tartottak, ahol a Mester tartózkodott, Leroynek támadt egy ötlete. Elhatározta, hogy meglepi 'Abdu'l-Bahát egy kis virággal. Kevéske spórolt pénzéből sikerült egy gyönyörű, fehér szegfűcsokrot vásárolnia. Csakhogy mire a szállodához ért, meggondolta magát. Úgy döntött, hogy mégsem fog semmilyen anyagi természetű dolgot adni a Mesternek, még szép virágokat sem – inkább a szívét ajánlja fel neki! Ez volt a legfontosabb dolog, amit felajánlhatott. Így hát Leroy édesapja adta át a virágokat 'Abdu'l-Bahának anélkül, hogy megemlítette volna, hogy ki is hozta azokat.

'Abdu'l-Bahá ezután beszédet mondott mindazoknak a barátoknak, akik az Ő tiszteletére gyűltek össze a szállodában. A beszéd során Leroy csendben ült a Mester lábánál, és hallgatta bölcs és szerető szavait. Majd a Mester felállt, kezét rázott a vendégekkel és Szeretete jeléül mindegyiküknek adott egy-egy szál fehér szegfűt. Leroy ekkor a Mester háta mögött állt. „Ó, bárcsak megfordulna és nekem is adna egy szálat azokból a virágokból!” – gondolta magában. Talán titkon a szíve mélyén mégiscsak szeretne volna, ha a Mester megtudja, ki is hozta Neki e csodás virágokat. A fehér szegfűk azonban egytől-egyig más-más emberekhez kerültek, és úgy tűnt, hogy Leroy nem is fog kapni belőlük. Aztán hirtelen a Mester megfordult és tekintetét Leroy Ioasra szegezte. Arca szeretet sugárzott, a Szeme pedig tele volt kedvességgel. És vajon kapott-e Leroy a szegfűkből? Nem, 'Abdu'l-Bahá valami sokkalta értékesebb dologgal ajándékozta meg őt. Egy gyönyörű piros rózsát viselt a kabátján, kihúzta és átadta a kisfiúnak. Leroy szíve majd kiugrott örömeiben. A Mester mégiscsak tudta, hogy ki hozta neki a fehér szegfűket.

E. Játék: „Kapt el a sárkány farkát!”

A következő gyakorlat elején kérjétek meg a gyerekeket, hogy álljanak sorba, kezüket az előttük álló vállára vagy derekára helyezve! A sorban legelől álló gyerek lesz a sárkány feje, az utolsó pedig a sárkány farka, akinek ügyelnie kell rá, hogy állandóan jobbra-balra tekeregve elkerülje a fejet. Egészen a „Rajt!” jel elhangzásáig a sárkánynak egyenesnek kell lennie. Amint a számolással megbízott gyerek elkiáltja magát, hogy: „Egy, kettő, három, rajt!”, a fejnek meg kell indulnia a fark felé, és meg kell próbálnia azt elkapni. Fontos, hogy a sárkány egész teste

együtt mozogjon a fejjel, és nem szabad szétszakadnia. Ha a fejnek sikerül megérintenie a farkat, vagy a test szétszakad, mielőtt még megérintené, akkor a fejből lesz a sárkány farka, és a sorban mögötte álló gyerek lesz a fej. Érdeemes addig játszani, amíg legalább egyszer minden gyereknek volt lehetősége a sárkány fejeként és farkaként is részt venni a játékban.

F. Színezés: 7. rajz

G. Záróimák

8. LECKE

A. Nyitóimák elmondása és megtanulása

Kezdjétek a foglalkozást a szokásos módon azzal, hogy kívülről elmondotok egy imát! Kérjétek meg néhány előre kiválasztott tanulót, hogy ők is mondjanak egyet! Ezután ismételjétek át a gyerekekkel azt az imát, amit az 5. leckében kezdtetek el tanulni!

B. Dalok (beleértve az előző dalok átismétlését)

Most és mindörökké

REFRÉN:

(akkord)

Légy igaz és őszinte minden pillanatban,

(akkord)

Légy igaz és őszinte minden pillanatban. *(ismételve)*

(akkord)

Ha szólsz, a szíved mélyéről, kedvesen szólj,

(akkord)

Szavaiddal szeretet-rózsákat szórj!

(akkord)

Az őszinteség a tiszta szív gyümölcse,

(akkord)

Ha úgy árad, mint fény a tükörre,

(akkord)

Az őszinteség a tiszta szív gyümölcse.

(folytatódik a következő oldalon)

Ha szolgálsz, a szíved mélyéről, őszintén tedd,
S előbb az ima vizével tisztítsd meg szíved,
Az őszinteség a tiszta szív gyümölcse,
Ha úgy árad belőled, mint fény a tükörre,
Az őszinteség a tiszta szív gyümölcse,

Ha imát mondunk, a szívből, őszintén tesszük,
Úgy szólítunk meg Téged Istenünk,
Megtisztítjuk szívünket a hiú vágyaktól,
S megfélelkezünk az evilági tárgyaktól.
Megtisztítjuk szívünket a hiú vágyaktól,

Egész lényünknek az minden vágya,
Hogy lábunk Isten kijelölt útját járja.
Az őszinteség a tiszta szív gyümölcse,
Ha úgy árad belőled, mint fény a tükörre,
Az őszinteség a tiszta szív gyümölcse.

REFRÉN: *(2x ismételni)*

C. Idézetek memorizálása

A megtanulandó idézet bevezetésénél a lecke témájához kapcsolódó alábbi gondolatokra támaszkodhatunk:

Amikor szavaink és tetteink visszatükrözik mindazt, ami a szívünkben van, az őszinteség erényét mutatjuk fel. Az őszinteség arra ösztönöz bennünket, hogy tisztességesen és becsületesen bánjunk másokkal. Például amikor bocsánatot kérünk valamiért, amit elkövettünk, és a szívünk mélyén tudjuk, hogy minden erőfeszítést meg fogunk tenni, hogy ne kövessük el ismét azt a hibát, akkor őszinték vagyunk. Az őszinteségünkön keresztül látják meg mások a szívünk tisztaságát és helyezik belénk a

bizalmukat. Annak érdekében, hogy mindig emlékezzünk ennek a tulajdonságnak a fontosságára, meg fogjuk tanulni a következő idézetet ‘Abdu’l-Bahától:

„Mindenkoron meg kell, hogy nyilvánuljon az igazmondásunk és őszinteségünk . . .”¹⁰⁷

megnyilvánul

1. Csaba megtisztította a sártól a kagylót, amit a tengerparton talált, és addig dörzsölgette, amíg sima és fényes nem lett. Amikor elkészült vele, végre megnyilvánult a kagyló igazi szépsége.
2. Amint felkelt a nap és felszállt a reggeli köd, megnyilvánult a hegyek fenséges alakja.

őszinteség

1. Leo osztálytársai gyakran játszottak a tanulás helyett. Leo aggódott, hogy nem fognak jól teljesíteni az iskolában, ezért azt javasolta, hogy tanuljanak együtt, és egyre csak azon törte a fejét, hogyan segíthetnének egymásnak a tanulásban. Leo osztálytársai iránti aggodalma őszinte volt.
2. Rosa megígérte az anyukájának, hogy minden nap megcsinálja a házi feladatát. Amikor nincsenek otthon a szülei, Rosa akkor is szorgalmasan dolgozik a házi feladatok elkészítésén. Rosa tehát őszintén betartja az ígéretét.

D. Történet

A történet, amelyet ebben a leckében elmeséltek a gyerekeknek, segíteni fog nekik elgondolkodni azon, mit jelent az, ha valaki rendelkezik az őszinteség erényével, és hogy észrevegyék, ha ez valakiből hiányzik.

Sok éven át egy hatalmas fa állt egy ház mögött, amely egy többgyermekes házaspáré volt. Ahogy nőtt a fa, az ágai egyre magasabbra nyúltak, és beárnyékolták a családi ház hátsó részét. Egy téli reggelen az apa épp a fa alatt sétált el, amikor összetalálkozott az egyik szomszédal. Röviden elbeszélgettek a faluban zajló eseményekről, majd egy idő után a szomszéd felfigyelt a hatalmas fára, és így szólt a férfinak:

– Ahogy elnézem, itt lenne már az ideje, hogy kivágd ezt az óriási fát. Nagyon terebélyes és kezelhetetlen. Mi van, ha az egyik ág letörik és ráesik a házad tetejére, vagy ami még rosszabb, az egyik gyerekre, miközben a fa árnyékában játszik?

Miután elbúcsúztak, a férfi elgondolkodott szomszédja tanácsán. Amióta csak az eszt tudta, a fa mindig is ezen a helyen állt, és soha semmi bajt nem okozott. Nyáron kellemes árnyékot adott, télen pedig megvédte a házat a fagyos szelektől. Szilárdnak és erősnek tűnt.

– *De talán mégiscsak lehet abban valami, amit a szomszéd mond – töprengett magában. – A látszat néha csal. Mi van, ha a fa nem is olyan szilárd, mint amilyennek kinéz?*

Végül aztán úgy döntött, hogy kivágja a fát.

Nehéz feladatnak bizonyult, hiszen a fa valóban jókora volt, sok-sok ággal és gallyal, amelyek közül jó néhány elég magasra nyúlt. Alighogy végzett a munkával, újra megjelent a szomszédja, ez alkalommal két fia társaságában és egy szekérrel.

– *Látom, mégiscsak úgy döntöttél, hogy kivágod – mondta a szomszéd a farönkökre pillantva. – Gondolom, jól jönne most valaki, aki elhordja innen ezt a nagy halom fát. Ha gondolod, esetleg segíthetünk. Elhoztam a szekeremet meg a két fiamat, szívesen elszállítjuk az összeset az udvarodból.*

Azzal a választ meg se várva a két fiú nekikezdett felpakolni a fát a várakozó szekérre. Amikor elmentek a megrakott szekérrel, a férfi leült a fa tönkjére, mely oly sokáig védelmezte az otthonát. És akkor döbbsen rá, hogy a szomszédja korántsem a családja épségeért aggódott, hanem csak a tűzfára volt szüksége, hogy melegen tartsa az otthonát a téli hónapokban.

– *A látszat néha tényleg csal – mondta és nagyot sóhajtott.*

Milyen szomorú, hogy a család azon a napon elvesztette a gyönyörű, hatalmas fáját. De ami még szomorúbb, hogy a szomszéd elvesztette a barátja bizalmát és a lehetőséget, hogy elnyerje Isten tetszését.

E. Játék: „Hideg, meleg, tűz, tűz, tűz”

Kezdjétek azzal a játékkal, hogy bekötitek az egyik gyerek szemét, és megkéritek, hogy álljon háttal a többieknek! A csoport többi tagja ezalatt rejtse el valahol egy aprócska tárgyat, például egy ceruzát vagy zsírkérát! Ha ez megtörtént, vegyék le az első gyerek szeméről a kötést, akinek ezután meg kell keresnie az elrejtett tárgyat. A többiek segítsenek neki úgy, hogy minél közelebb kerül a játékos a rejtékhelyhez, annál hangosabban tapsolnak. Ha viszont távolodik az elrejtett tárgy helyétől, a tapsolásuk elhalkul. A tapsolás helyett a gyerekek kiabálhatják azt is, hogy „meleg”, „forró”, „tűz, tűz, tűz”, ahogy a játékos egyre közelebb kerül a tárgyhoz. Ha eltávolodik, akkor azt mondják, hogy „hűvös”, „hideg”, „jéghideg”. A csoport tagjainak ügyelniük kell arra, nehogy félrevezessék az elrejtett tárgyat kereső játékost, különben társuk elveszítheti a többiekbe vetett bizalmát, a játék pedig értelmetlenné válik.

F. Színezés: 8. Rajz

G. Záróimák

9. LECKE

A. Nyitóimák elmondása és megtanulása

Ezt és a következő három foglalkozást egy újabb olyan ima elmondásával kezdjétek, amit már kívülről tudtok, és amelyet a 10. részben javasolnak erre a célra! Miután néhány gyermek is csatlakozott hozzátok a nyitóima elmondásában, felolvashatjátok az alábbi imát, amit majd kívülről kell megtanulniuk. Ez az ima hosszabb, mint az előző kettő, amit már a gyerekek megtanultak, de nem lesz nehéz megérteniük, és mire a 12. leckéhez érnek, már az egészet el fogják tudni mondani emlékezetből.

„Áldott az a pont, az a ház, az a hely, és a város, és a szív, és a hegy is, és a szárnyék, és a lak, és a völgy, és a táj, és a víz, és a sziget és a rét is, hol Isten nevét említék, és zengék dicséretét.”¹⁰⁸

B. Dalok (beleértve az előző dalok átismétlését)

Nézd a Földet, mily alázatos

(akkord)

Nézd a Földet,

(akkord)

Mily alázatos!

(akkord)

Bár Isten minden kincsét magában hordja,

(akkord)

Gazdagságát mégis bőven osztja.

(akkord)

Némán tűri, hogy az emberek lába tapossa,

(akkord)

Hallottad-e mégis, hogy így dicsekedett volna:

(akkord)

Én vagyok a gazdagabb,

(akkord)

A fenségesebb, hatalmasabb.

Nézd ezt a fát,

Mily alázatos!

Ha gyümölcstől roskad minden ága,

Földig hajol, mintha a porba vágyna.

Gyümölcseit mindenkinek bőven osztja,

Hallottad-e mégis, hogy dicsekedett volna:

Én vagyok a gazdagabb,

A fenségesebb, a hatalmasabb.

(folytatódik a következő oldalon)

(akkord)
Légy hát olyan, mint a föld,
(akkord)
Légy oly szerény, mint a fa,
(akkord)
Szállj a dicsőség mennyébe,
(akkord)
Légy az alázat jelképe!
(akkord)
Szállj a dicsőség mennyébe,
(akkord)
Légy az alázat jelképe!

C. Idézetek memorizálása

Az alábbi gondolatok segítségekre lesznek a mai foglalkozás témájának és a megtanulandó idézetnek a bevezetésében:

Az alázat egy nagyon fontos lelki tulajdonság. Azok, akik alázatosak Isten előtt, felismerik Isten és Teremtése nagyságát. Tudják, hogy az Ő segítsége és kegyelme nélkül egyikünk sem érhet el semmit. Ő a Mindenható, a Mindenek Felett Erős. És ahogy sohasem gőgösködünk Isten előtt, alázatosak maradunk az egész Teremtése előtt is. Nem feledkezünk meg arról, hogy Ő teremtette a földet és mindent, ami rajta él, így mindenki az Ő jeleit és tulajdonságait tükrözi vissza. Tiszteljük a természetet, és szívünk mélyén tudjuk, hogy mindig tanulhatunk valamit a körülöttünk élőktől. Tanuljuk meg kívülről a következő idézetet:

„Ó, Ember Fia! Alázattal hajolj meg Előttem, hogy kegyesen meglátogathassalak.”¹⁰⁹

alázatos

1. Zinab szorgalmasan gyakorolja a matek feladatait és mindig jól teljesít. Alázatos és sohasem dicsekszik az eredményeivel.
2. Azon a környéken, ahol Yong Fu él, a gyerekek égnék a vágytól, hogy tanulhassanak. Megkérték Yong Fut, hogy alakítson egy kis osztályt számukra. Bár csupán kevés tapasztalattal rendelkezik és nem tartja magát erre méltónak, Istenbe helyezi a bizodalmát és igyekszik képessége legjavát nyújtani. Alázatosan áll a feladathoz.

kegyesen

1. Viktória királynő nagyon elfoglalt, mégis kegyesen időt szakított arra, hogy a gyermekekkel találkozzon.

2. Giovanni úrnak volt egy gyára, de látta, hogy a munkásai nagyon fáradtak, ezért kegyesen megengedte nekik, hogy hamarabb hazamenjenek a munkából.

D. Történet

‘Abdu’l-Bahá egyik legfigyelemreméltóbb tulajdonsága az alázatosság volt. Sokan szerették volna nagy címekkel felruházni, Ő azonban csak azt kívánta, hogy ‘Abdu’l-Bahának szólítsák, mely annyit tesz: „A Dicsőség Szolgája”. A leghőbb vágya ugyanis az volt, hogy szolgáljon. Egy alkalommal néhány tehetős látogató részletesen kidolgozott tervet készített, hogyan mossa meg majd ‘Abdu’l-Bahá a kezét étkezés előtt. Felkértek egy kifejezetten erre az alkalomra szép ruhába öltöztetett fiút, hogy egy kristályvízzel teli díszes tálat vigyen oda Hozzá, és egy illatosított törölközőt is előkészítettek ‘Abdu’l-Bahá számára. Amikor a Mester meglátta, ahogy a barátok – a fiúval, a tállal és a törölközővel – a pázsiton keresztülsétálva Feléje tartanak, rögtön tudta, mi a céljuk. Gyorsan keresett egy kis vizet a közelben, megmosta a kezét, és a kertésznél levő rongydarabbal megtörölte. Majd sugárzó arccal megfordult, hogy üdvözlje a csoportot. Ezután pedig a Vendégeire ruházva azt a megtiszteltetést, amit eredetileg Neki szántak, szeretetteljesen felajánlotta nekik a vizet és az illatosított törölközőt!

E. Játék: „Óriás vagy törpe?”

Kössétek be az egyik gyerek szemét, a többiek pedig kérjétek meg, hogy alkossanak egy kört körülötte! Egyszerre mondják:

„Óriások vagyunk!” (Álljanak lábujjhegyre és nyújtózkodjanak olyan magasra, amilyen magasra csak tudnak!)

„Törpék vagyunk!” (Guggoljanak le és kuporodjanak össze, amennyire csak tudnak!)

„Megint óriások vagyunk!” (Megint nyújtózkodnak.)

„Megint törpék vagyunk!” (Ismét leguggolnak.)

Egy idő után elegendő, ha csupán kézmozdulattal jelzitek a gyerekeknek, hogy nyújtózkodjanak vagy guggoljanak le, és mondják együtt:

„Találd ki, most mik vagyunk!”

A bekötött szemű játékosnak meg kell próbálnia kitalálni abból, hogy milyen magasról hallja a gyerekek hangját, hogy éppen óriások-e vagy törpék. Egy idő után egy másik gyereknek kössétek be a szemét! Ügyeljetek rá, hogy legalább egyszer minden gyerekre sor kerüljön!

F. Színezés: 9. rajz

G. Záróimák

10. LECKE

A. Nyitóimák elmondása és megtanulása

A nyitóima után a gyerekek folytathatják az előző foglalkozáson elkezdett ima megtanulását.

B. Dalok (beleértve az előző dalok átismétlését)

Hálát adok ó, Uram

(akkord)

Hálát adok, ó Uram,

(akkord)

Hogy fejemre helyezted

(akkord)

Kegyelmed fejdíszét.

(akkord)

Ragyogni fog,

(akkord)

Míg csak hálát tanúsítok

(akkord)

Hálát adok, ó Uram,

Hálát adok, ó Uram,

Hogy szívemet felruháztad

Szeretettel és tudással.

Egyre nőni és nőni fog,

Míg csak hálát tanúsítok.

Hálát adok, ó Uram.

(folytatódik a következő oldalon)

Hálát adok, ó Uram,
Hogy szemem beragyogja
Az igazság fénye.
Láthatom ajándékom,
Míg csak hálát tanúsítok.
Hálát adok, ó Uram.

C. Idézetek memorizálása

A kívülről megtanulandó idézetet a következő módon vezethetitek be a tanulóknak:

Még ha a legcsekélyebb ajándékot is kapjuk, megköszönjük annak, aki azt nekünk adta. Mennyivel inkább hálásnak kell lennünk Istennek az Ő számtalan ajándékáért és adományáért – a gondoskodó szemekért, melyek vigyáznak ránk, a szívekért, melyek szeretnek minket, és mindazon dolgokért, melyeket Ő azért teremtett, hogy növekedhessünk és fejlődhessünk. ‘Abdu’l-Bahá azt mondja, hogy hálásnak kell lennünk Istennek a sok jótéteményért, amit nekünk adott, és hogy megtöltötte szívünket Szeretetével. Mindenkor hálásnak kell lennünk Istennek, még a nehézségek idején is. Az Istennek való hálaadás lehetővé teszi számunkra, hogy egyre inkább részesüljünk az Ő végtelen jótéteményeiből. Tanuljuk meg kívülről a következő idézetet:

„Légy boldog! Légy hálás! Emelkedj fel és adj hálát Istennek, hogy a hálaadás elősegítse a jótétemények növekedését.”¹¹⁰

felemelkedik

1. Salma felemelkedett a székről, hogy átadja helyét beteg nagymamájának.
2. Hajnalban felkel a Nap, majd a délelőtti folyamán egyre magasabbra emelkedik fel az égbolton.

elősegít

1. Nadia mindig tiszta. Tudja, hogy a tisztaság fontos a lelki fejlődéshez. A tisztaság ugyanis elősegíti a lelkiséget.
2. Seff családtagjai együttműködnek és segítik egymást minden fontos dologban. Minthogy együttműködnek, harmóniában élnek. Az együttműködés ugyanis elősegíti a harmóniát.

növekedés

1. Tavaly Maria iskolájában csak öt tanár volt. Idén már nyolc tanár van. Az iskola tanárainak száma hárommal növekedett.
2. Shayan vidám fiú, és öröme még inkább fokozódik, ha másokon segíthet. Az általa érzett öröm csak növekszik, amikor másokat szolgál.

D. Történet

Egy napon egy gazdag hölgy érkezett messzi földről, hogy meglátogassa 'Abdu'l-Bahát a Szentföldön. Hosszasan ecsetelte Neki az ügyes-bajos dolgait. 'Abdu'l-Bahá türelmesen és kedvesen hallgatta egy jó ideig, míg végül egy másik találkozó el nem szólította. Mielőtt azonban otthagya volna a Vendégét, egy férfira mutatott, aki épp az ablak előtt sétált el.

– Ott megy az az ember, akit mindjárt behívok, hogy találkozzon önnel – mondta. – Mirzá Haydar-'Alinak hívják. A földön jár, de a mennyországban él – magyarázta 'Abdu'l-Bahá. – Rengeteg baja volt. Mindjárt elmeséli önnek.

Mirzá Haydar-'Alinak valóban nagyon sok baja volt. Perzsiából származott, ahol a bahá'i-okkal igazságtalanul és rendkívül kegyetlenül bántak. Néhányukat letartóztatták és méltatlanul bebörtönözték; másokat gyűlölettől és haragtól fűtött emberek vertek meg. Túlságosan elszomorítaná a szíveteket, ha hallanátok mindazokról a szenvedésekről, amelyeket Mirzá Haydar-'Alinak az életében ki kellett állnia.

Nos, 'Abdu'l-Bahá kiment Mirzá Haydar-'Aliért és behívta, hogy találkozzon a Vendégével. Miután bemutatta őt a hölgynek, 'Abdu'l-Bahá elment. Mirzá Haydar-'Alí azon nyomban nagy örömmel és alázatossággal elkezdett mesélni neki arról a csodálatos időről, amelyben élünk, valamint Isten minden eljövendő áldásáról. A vendég hallgatta egy darabig, majd türelmetlenül közbeszólt:

– De hát 'Abdu'l-Bahá azt mondta, hogy maga a gondjairól fog nekem mesélni!

Mirzá Haydar-'Alí csodálkozva pillantott rá:

– Gondok?! – kérdezte. – Ugyan, asszonyom, hiszen nekem sosem volt semmi gondom! Azt sem tudom, mit jelent az a szó, hogy gond!

'Abdu'l-Bahá persze pontosan tudta, hogy bár Mirzá Haydar-'Alí nagy nehézségeken ment keresztül, azok sosem befolyásolták a boldogságát, hisz' ő csak azokat az áldásokat látta, amelyeket Isten adott neki az életben, és ezekért örökké hálás volt.

E. Játék: „Titkos jelek”

Kérjétek meg a gyerekeket, hogy egymás kezét fogva alkossanak kört! Gyakoroltassátok velük, hogy először a bal oldalukon álló társuk kezét, majd pedig a jobb oldalon állót szorítsák meg! Ezután magyarázzátok el nekik, hogy egy titkos jelet – egy impulzust – fognak körbeküldeni a csoportban. Valamelyik gyerek azzal indít, hogy gyorsan megszorítja a tőle jobbra álló gyerek kezét, aki továbbadja a jelet a következő gyerekeknek, és így tovább, amíg az vissza nem ér az első gyerekhez. A gyerekeket időkorlátok közé kell szorítani és biztatni, hogy egyre gyorsabban küldjék tovább a jelet. Miután jól begyakorolták az alapjátékot, megkérhetitek őket, hogy küldjék a jelet az ellenkező irányba vagy növeljék az impulzusonkénti kézszorítások számát, stb.

F. Színezés: 10. rajz

G. Záróimák

11. LECKE

A. Nyitóimák elmondása és megtanulása

Kezdjétek a foglalkozást a szokásos módon azzal, hogy elmondtok egy imát kívülről, megkérve néhány tanulót, hogy ők is mondjanak egyet-egyet! Ezt követően segítsetek a gyerekeknek folytatni a 9. leckében elkezdett ima megtanulását!

B. Dalok (beleértve az előző dalok átismétlését)

A jót nézem benned

G
A kiválóságra törekszem,

C
Ezért Isten útját követem.

G
Segít az úton haladnom,

D
Ha sikerül a jót meglátnom,

(folytatódik a következő oldalon)

G
S ha úgy látom, helytelen, mit teszel,
C
Arról dalom nem énekel,
G
Nem beszélek róla senkinek,
D
Rá meg-nem-történtként tekintek.

REFRÉN:

G
Mert a jót nézem benned,
C
Igen, a jót nézem benned,
G
Tudom, ez esik jól neked,
D
Tőled én is ezt kérem,
G
Isten a jót keresi bennem,
C
Ő is a jót keresi bennem,
G
A botlásaidat megbocsátom,
D *G*
S rendet rakok a saját portámon.

‘Abdu’l-Bahá nagyon bölcs volt,
Látása a szív mélyére hatolt.
S ha bármi rosszat vett is észre,
Továbbra is csak a jót nézte.
Ha hibáidat én is meglátom,
Szám nem szabad, hogy pletykáljon,
Nem mondom el senki másnak,
Sem magamnak, sem jó pajtásnak.

REFRÉN

C. Idézetek memorizálása

Javasoljuk, hogy a foglalkozás témáját és a megtanulandó idézetet azzal vezessétek be, hogy megosztjátok a következő gondolatokat a tanulóitokkal:

A megbocsátás Isten egyik tulajdonsága. ‘Abdu’l-Bahá azt tanácsolja, hogy mindig legyünk megbocsátóak egymással. A megbocsátás szemével kell látnunk, és nem egymás hibáit kell néznünk. Ha követjük ‘Abdu’l-Bahá példáját, akkor nemcsak a barátainknak fogunk megbocsátani, ha olykor hibát követnek el, de azoknak is, akik rosszul bánnak velünk. Ahhoz, hogy segítséget kapjunk a megbocsátásra irányuló törekvéseinkben, tanuljuk meg kívülről az alábbi idézetet:

„... legyen a megbocsátás és irgalom a díszetek, és mindaz, ami Isten kedveltjeinek szívét felvidítja.”¹¹¹

irgalom

1. Az eső csak esett napokon át. Még akkor sem állt el, amikor az egész falut elárasztotta a víz. Az eső nem ismert irgalmat.
2. Amikor Istenhez imádkozunk, Ő megbocsátja a hibáinkat. Irgalmat gyakorol irántunk.

felvidít

1. Ursula nem érezte jól magát. Barátnője, Elsie virágot vitt neki, és sokáig elidőzött nála. Történeteket meséltek egymásnak és beszélgettek. Elsie látogatásától Ursula sokkal jobban érezte magát. Ursula szívét felvidította barátnője látogatása.
2. Sanchez néni kapott egy hosszú levelet a férjétől, aki egy közeli városba költözött dolgozni. A levélben az állt, hogy nemsokára hazajön. A jó hír nagyon felvidította Sanchez nénit.

kedvelt

1. A tanár az összes tanítványát nagyon szerette, és különös figyelmet szentelt mindegyiküknek. Mindegyikük a kedveltje volt.
2. A gyerekek minden péksüteményt szerettek, de a legkedveltebb a kakaós csiga volt.

D. Történet

Abban az időben, amikor a Mester Akkóban élt, volt egy kormányzó, aki időről-időre megpróbált ártani a bahá’i-oknak. Egy alkalommal azzal a tervvel állt elő, hogy tönkreteszi a megélhetési forrásukat: elrendelte az öröknek, hogy zárják be minden bahá’i boltját és vigyék neki oda a kulcsokat. ‘Abdu’l-Bahá azonban tudomást szerzett a kormányzó tervéről és azt tanácsolta a barátoknak, hogy másnap egyikük se nyissa ki a boltját. Azt mondta nekik, hogy várjanak és majd meglátják, miként fog rendelkezni Isten.

Képzeltetik, mennyire meglepődött a kormányzó, amikor meghallotta, hogy az örök nem tudták elhozni a kulcsokat, mert a boltok nem nyitottak ki. Ám még mielőtt kigondolhatta volna, hogy mitévő legyen ebben a helyzetben, váratlan dolog történt.

Távirat érkezett a feletteseitől, amelyben elbocsátották őt a város kormányzói székéből, és így a bahá'í-ok boltjai megmenekültek.

A menesztett kormányzó azt a parancsot kapta, hogy hagyja el Akkót és költözzön egy Damaszkusz nevű városba. Nem tudta, mit tegyen. Gyorsan kellett távoznia, ráadásul egyedül. Na de mi lesz így a családjával? Ugyan ki segítene olyasvalakinek, aki elvesztette a kormány pártfogását? A Mester meghallotta a hírt, és ellátogatott hozzá. Rengeteg kedvességgel halmozta el a boldogtalan embert, mintha soha nem is lett volna a Hit ellensége. Egyszer sem tett említést a múltbéli gonosz tetteiről. Ehelyett felajánlotta, hogy minden lehetséges módon a segítségére lesz. A volt kormányzó leginkább amiatt aggódott, hogy ott kell hagynia a feleségét és a gyerekeit. 'Abdu'l-Bahá biztosította afelől, hogy kézbe veszi a dolgokat. Így tehát a Mester megszervezte nekik a kényelmes utazást, megbízható kísért biztosított a feleség és a gyerekek mellé, minden költséget kifizetett, majd útnak indította a családot Damaszkuszba.

Amikor a volt kormányzó ismét együtt lehetett a családjával, igencsak megörült. Hálával telt szívvel fordult a kísérőhöz és az utazás költségei felől érdeklődött. A kísérő elmondta neki, hogy 'Abdu'l-Bahá már mindent kifizetett. Ezután a volt kormányzó ajándékot nyújtott át a kísérőnek az út során tanúsított kedvességéért és gondosságáért. A kísérő azonban nem fogadta el az ajándékot. Azt mondta, hogy ő csupán 'Abdu'l-Bahának engedelmeskedett, és nem kíván semmit sem kapni a szolgálataiért. A volt kormányzó ekkor megkérte a férfit, engedje meg, hogy éjszakára vendégül láthassa az otthonában. A kísérő azonban azt felelte, hogy mindenképp követni szeretné a Mester utasításait. Aki arra kérte, hogy haladéktalanul térjen vissza Akkóba. A volt kormányzó megkérte a férfit, hogy legalább addig várjon, amíg ír egy levelet 'Abdu'l-Bahának. A kísérő beleegyezett, majd visszatérve Akkóba elvitte a levelet a Mesternek. A levélben ez állt: „Ó, 'Abdu'l-Bahá, imádkozom, hogy megbocsáss nekem. Nem értettem. Nem ismertelek. Nagy gonoszságot követtem el ellened. Te pedig nagy jósággal jutalmaztál.”

E. Játék: „Ember emberhez”

Kérjétek meg a gyerekeket, hogy sétáljanak összevissza, közben tapsoljanak és mondogassák azt, hogy „ember emberhez”! Amikor elkiáltjátok magatokat, hogy „hát a háthoz”, meg kell állniuk és egymásnak hátat fordítva mindegyiküknek szorosan össze kell állniuk egy másik emberrel. A jelzésekre megint elkezdenek körbe mozogni, tapsolni és mondogatni, hogy „ember emberhez”. Amikor azt kiáltjátok, hogy „szemtől szembe”, akkor meg kell állniuk és fejüket előreahajtva szembe kell állniuk valakivel. A játék így megy tovább, miközben ezt a két utasítást kell jó párszor elismételni. A játékot még izgalmasabbá tehetitek további utasításokkal, pl. „térd a térdhez” vagy „könyök a könyökhöz”, stb.

F. Színezés: 11. rajz

G. Záróimák

12. LECKE

A. Nyitóimák elmondása és megtanulása

A foglalkozást szokás szerint nyitóimákkal kezdjétek, majd ismételjétek át a gyerekekkel azt az imát, amit már az elmúlt három foglalkozáson is tanultak! Ügyeljete rá, hogy mindegyikük jól el tudja mondani, hiszen a 13. leckében már egy újabb megtanulandó imával fognak megismerkedni!

B. Dalok (beleértve az előző dalok átismétlését)

Igazmondás

(akkord)

Az igazmondás ragyogóbb a nap fényénél.

(akkord)

Az igazmondás ragyogóbb a nap fényénél.

(akkord)

Igazmondással díszítsétek nyelveteket.

(akkord)

Igazmondással díszítsétek nyelveteket.

Az őszinteség ékesíti mindenki nyelvét.

Az őszinteség ékesíti mindenki nyelvét.

Az őszinteség ragyogóbb a nap fényénél.

Az őszinteség ragyogóbb a nap fényénél.

C. Idézetek memorizálása

Az alábbiakban néhány gondolatot olvashattok, amelyeket megoszthattok a gyerekekkel a lecke témája, az őszinteség, valamint a megtanulandó idézet bevezetésekként:

A kerteket különféle formájú és színű virágok díszítik. Tavasszal a gyümölcsfákon illatos virágok díszlenek. Mi, emberek is makulátlanul tiszta ruházattal ékesítjük magunkat. Mindezek a díszek szépséget teremtenek. Mégis, az anyagi dolgok tündöklésénél sokkal inkább a lelki tulajdonságok ragyogása az, ami az embert széppé teszi és ami örömet hoz a szívünkbe. Az egyik legszebb tulajdonság, mely életünket ékesítheti, az őszinteség. Ha őszinteséggel ékesítjük magunkat, akkor becsületesek vagyunk, és nem veszünk el engedély nélkül olyan dolgokat, amelyek mások tulajdonát képezik, soha senkit sem csapunk be és nem is csalunk. Annak érdekében, hogy ne feledkezzünk meg az őszinteség erényéről, tanuljuk meg kívülről a következő idézetet Bahá'u'lláh-tól:

„Díszítétek nyelveket, ó, emberek, az igazmondással, és ékesítétek lelketeket az őszinteség díszével.”¹¹²

ékesít

1. Malit gyönyörű rózsákat ültetett a kertbe. A rózsák ékesítik a kertjét.
2. Sunil nem mond mást, csakis az igazat. Mindig igazmondással ékesíti a nyelvét.

D. Történet

Élete későbbi szakaszában 'Abdu'l-Bahá a világ számos pontjára eljutott. Bárhová is ment, az élet különféle területeiről származó emberekkel találkozott – munkásokkal és vezetőikkel, nevelőkkel és tudósokkal – és mindent megtett, hogy mindenki jól érezze magát. Egy napon Egyiptomban meghívott egy magas rangú kormányzati tisztviselőt, hogy legyen a vendége egy ebédre. 'Abdu'l-Bahá úgy döntött, hogy kocsit bérel, és azzal viszi el őt a helyszínre, mivel a tisztviselő hozzá volt szokva az effajta kényelemhez.

Az út nem volt hosszú, és hamarosan megérkeztek az ebéd helyszínére. Ám amikor a kocsis odalépett 'Abdu'l-Bahához a fizetségért, jóval többet kért az utazásért, mint amennyi a tisztességes ár. 'Abdu'l-Bahá tisztában volt vele, hogy a sofőr nem becsületes. Csak annyit fizetett a férfinak, amennyivel tartozott neki, majd sarkon fordult.

A sofőr vitatkozni próbált vele, de 'Abdu'l-Bahá hajthatatlan maradt. Azt mondta a férfinak, hogy ha becsületes lett volna a viteldíjjal kapcsolatban, szép kis borralalóval jutalmazta volna meg. Ezután a Mester elsétált, és otthagya a sofőrt, hogy gondolkodjon el a tettén.

E. Játék: „Négyzet, kör, háromszög”

Remélhetőleg a gyerekek tudják a nevét legalább néhány formának, mint pl. “négyzet”, “kör” és “háromszög”. Mindenekelőtt ismételjétek át ezeknek a formáknak a nevét a gyerekekkel, és győződjétek meg arról, hogy felismerik mindegyiket! Ezután mutassatok fel egy kártyát, amelyre előzőleg felrajzoltatok egy három formából álló sorozatot – például kör, kör, négyzet – és kérjétek meg őket, hogy figyeljék meg alaposan! Rakjátok el a kártyát és kérjétek meg az egyik gyereket, hogy mondja el emlékezetből a sorozatot! Ismételjétek meg ezt még néhányszor olyan kártyákkal, amelyekre már korábban felrajzoltatok különböző sorozatokat! Legyen nálatok néhány olyan kártya is, amely csupán két-két formát ábrázol arra az esetre, ha a gyerekek nehezen tudnák megjegyezni a hármas sorozatokat! Illetve készíthettek néhány négyes-ötös sorozatot ábrázoló kártyát is, ha a hármas sorozatot túl könnyűnek találják.

Ezek után folytathatjátok a játékot úgy, hogy felsoroltok néhány alakzatot – a gyerekek képességeitől függően kettő, három vagy négy alakzatot – és megkértek valakit a csoportból, hogy ismétlje el a sort. Miután minden gyerek kipróbálhatta magát ebben, bonyolíthatjátok a játékot azzal, hogy a gyerekeknek le is kell rajzolniuk az általatok elmondott sorozatot.

F. Színezés: 12. rajz

G. Záróimák

13. LECKE

A. Nyitóimák elmondása és megtanulása

Ezen és a következő három foglalkozáson a gyerekek az alábbi ima megtanulására fordítják majd figyelmüket. Ezt azonban csak azután érdemes bemutatni nekik, hogy elmondtatok kívülről egy nyitóimát, amelyet például a 13. rész javasol, illetve miután a gyerekek is elmondtak néhányat.

„Ó, Uram! Ültesd e zsenge palántát bőséges ajándékaid kertjébe, öntözd őt szerető kedvességed forrásaiból, és add, hogy egészséges növénné fejlődjön a Te jóindulatod és kegyelmed kiáradása által.

Te vagy a hatalmas és erős.”¹¹³

B. Dalok (beleértve az előző dalok átismétlését)

Légy igazságos

(akkord)

Légy az igazságosság erős vára,

(akkord)

A magányban szenvedő vigaszt adó társa,

(akkord)

A béke és szeretet bőséges forrása,

(akkord)

Az egység Ügyének odaadó szolgája,

(akkord)

Légy kikötő a tenger fáradt hajósának,

(akkord)

Az öröm forrása utcád minden lakójának!

REFRÉN:

(akkord)

Légy az igazságosság bátor bajnoka,

(akkord)

Jöjjön hát el az emberiség aranykora!

(akkord)

Légy az igazságosság védőpallosa,

(akkord)

Jöjjön hát el az emberiség aranykora!

Légy adakozó a bőség napjaiban,

És türelmes a szükség óráiban.

Légy lámpás a sötétben járónak,

Melegség a hidegben fázónak,

Légy bárka a tudás óceánján,

És légy gyümölcs az alázat fáján.

REFRÉN

C. Idézetek memorizálása

Ebben a leckében a gyerekek a könyörületességhez, mint lelki tulajdonsághoz kapcsolódó idézetet fognak megtanulni, melyet az alábbi módon vezethettek be:

Isten a Legkönyörületesebb, a Legkegyelmesebb. Nehézségek idején a szívünket Felé fordítjuk és kérjük, hogy vigasztaljon és erősítsen meg bennünket. Ugyanígy nekünk is könyörületességet kell tanúsítanunk mások iránt. Ha egy ismerősünknek problémája van vagy szomorú, akkor mindent meg kell tennünk, hogy megértőek legyünk vele és segítsünk neki. Mindenkiel könyörületesnek és kedvesnek kell lennünk minden körülmények között, akár csak a fa, mely gyümölcsöt ad mindenkinek, még azoknak is, akik kövekkel dobálják. ‘Abdu’l-Bahá mindenkor könyörületességet mutatott minden ember iránt, bár élete tele volt szenvedéssel. Annak érdekében, hogy törekedni tudjunk a könyörületességre, tanuljuk meg kívülről a Szavait:

„Isten királyságának alapja a méltányosság és igazságosság, úgyszintén az irgalom, könyörület és kedvesség minden élő lélekkel szemben.”¹¹⁴

alap

1. Az orvost aggasztotta a gyermekek egészsége a falvakban, ezért nyitott egy klinikát, hogy gondoskodhasson róluk. A klinika gondolatának alapja a gyermekek iránti szeretet volt.
2. Jenna és Mercedes már régóta barátnők. Mindig együtt tanulnak és megosztják egymással mindazokat a hasznos dolgokat, amiket megtanultak. Barátságuk alapja a kedvesség és a szeretet.

méltányosság

1. A királyságban mindenki keményen dolgozott a jólétért. Amikor betakarították az összes termést, a király szétosztotta azt az alattvalói között a családjaik nagysága szerint. A király méltányossággal járt el az alattvalóival.
2. A városi tanácsnak utat kellett építenie a szomszédos faluhoz. Úgy döntöttek, hogy az utat a szántóföldek körül vezetik el. Ily módon sokan részesülhettek az új út előnyeiből, ugyanakkor a gazdák sem szenvedtek kárt. A tanács méltányosságot tanúsított a döntésében.

könyörület

1. Li Yong észrevette, hogy a barátja, Zahra szomorú, ezért odament hozzá, hogy megtudja, tud-e neki segíteni valahogyan. Zahra elmondta, hogy az anyukája betegen fekszik a kórházban. Li Yong meghallgatta és megvigasztalta Zahrát, majd felajánlotta neki, hogy másnap elkíséri a kórházba. Li Yong könyörületet tanúsított Zahrával szemben.
2. Egy napon Shiori a legelő környékén sétálgatott és meglátott egy kis bárányt, akinek beszorult az egyik lába egy kerítésbe. Shiori finoman kihúzta a lábát és bekötözte. Shiori könyörületes volt a báránnyal.

D. Történet

Amikor 'Abdu'l-Bahá Nyugatra utazott, minden városban, ahol csak megfordult, rengeteg ember gyűlt össze, hogy lássa Őt és meghallgassa bátorító szavait. Éjjel-nappal fogadta a legkülönbözőbb embereket – fiatalokat és időseket, gazdagokat és szegényeket, tisztségviselőket és egyszerű polgárokat. Egyesek a Mester iránt érzett mélységes szeretetből jöttek, mások pedig azért, mert kíváncsiak voltak arra, amit mondani akart.

Egy napon egy asszony érkezett ahhoz a házhoz, ahol a Mester megszállt, és bekopogtatott az ajtón. Egyszerű ember volt, aki a szíve mélyén csak arra vágyott, hogy néhány percet 'Abdu'l-Bahával tölthessen.

– Megbeszélt időpontra érkezett a Mesterhez? – kérdezte a férfi, aki ajtót nyitott neki. Azt válaszolta, hogy nem.

– Ebben az esetben – mondták neki – nem lehetséges, hogy találkozzon 'Abdu'l-Bahával, mivel ő most épp nagyon fontos embereket fogad.

Az asszony szomorúan sarkon fordult és elindult lefelé a ház lépcsőjén. Keserű csalódottság töltötte el a szívét! Ekkor azonban váratlanul megjelent 'Abdu'l-Bahá küldötte, és arra kérte őt, hogy menjen vissza Hozzá. A Mester látni kívánta. Hallották erőteljes és tekintélyt parancsoló hangját, amint így szólt: „Egy szív megbántódott. Siessetek, siessetek, hozzátok őt hozzám!”

E. Játék: „Együtt”

Állítsátok a gyerekeket párba úgy, hogy egymás mellé állnak, és az egyik gyerek a bal lábát összefűzi a másik gyerek jobb lábával! Magyarázzátok el a gyerekeknek, hogy ha sikeresek akarnak lenni ebben a játékban, meg kell tanulniuk együttműködni! Ezután kérjétek meg őket, hogy sétáljanak el egy kijelölt ponttól egy másikig! Nehezebbé tehetitek a játékot azzal, ha kisebb akadályokat helyeztek el az útjukban, például faágakat vagy köveket. Ügyeljetek rá, hogy mindez azért biztonságos legyen! Alternatív lehetőségként arra is megkérhetitek őket, hogy egyszerű séta helyett ugráljanak, mint a békák, vág tassanak, mint a lovak, és így tovább. Fontos elmagyarázni a gyerekeknek, hogy ez a játék nem a versenyzésről, hanem az együttműködésről szól.

F. Színezés: 13. rajz

G. Záróimák

14. LECKE

A. Nyitóimák elmondása és megtanulása

A foglalkozás elején szokás szerint mondjatok el néhány imát együtt a gyerekekkel! Ezután a gyerekek folytathatják az előző foglalkozáson elkezdett ima megtanulását.

B. Dalok (beleértve az előző dalok átismétlését)

Az igaz szabadság szárnyán

REFRÉN:

(akkord)

Volt egyszer egy madár, szárnyalt fönn az égen,

(akkord)

A Paradicsom lakója volt a mennyek mezejében.

(akkord)

A madár csak szállt és szárnyalt az égen,

(akkord)

Boldogan, hisz lába nem ért földet régen,

(akkord)

Ám egyszer csak éhség kezdte el gyötörni,

(akkord)

Úgy vélte, ideje a sárba leköltözni.

Vágyai hamarján rabságba ejtették,
Szárnyait a súlyos víz és sár belepték,
Csapdába esett, vágyai hálójába,
S nem tudott visszatérni igaz otthonába.

REFRÉN

Mi is, mint a madár, a Menny lakói vagyunk,
Az igaz szabadság országa otthonunk.
Nem szabad, hogy a vágyak rabságba ejtsenek,
S elborítsák lelkem, mint sötét fellegek.

Az igaz szabadságra vágyódik szívem,
Ezért hát Istenhez ragaszkodom híven,
Az ima szárnyán szárnyalok magasba,
Így kerekedek fel az örök lelki kalandra.

REFRÉN

C. Idézetek memorizálása

A gyerekek ma az Istenen kívül mindentől való elszakadás képességéről fognak megtanulni egy idézetet, ami ennek a leckének a témája. A következő módon vezethetitek be nekik a témát:

Isten minden jó dolgot azért teremtett ebben a világban, hogy azokat élvezzük – jó egészséget, finom ételeket, szeretetet és barátságot, a természet szépségét, a gondolkodás képességét, amely lehetővé teszi, hogy felfedezéseket tegyünk és találmányokat alkossunk, hogy ezáltal is jobba tegyük az életünket. Ki kell használnunk mindazokat a jótéteményeket, amelyeket Isten adott nekünk, és hálásnak kell lennünk az élet örömeért. Azonban vigyáznunk kell, hogy ne ragaszkodjunk ehhez a világhoz. Lelkünknek mindig szabadnak kell lennie; mint a szabad és erős madaraknak, úgy kell szárnyalnia a szentség mennyországában. Milyen szomorú, ha egy madár a földön marad és nem képes szárnyra kapni, mert ragaszkodik a körülötte lévő dolgokhoz. Tanuljuk meg kívülről a következő idézetet:

„Tudd, hogy igazi díszed Isten szeretetében áll, és a Rajta kívül minden mástól való elszakadásodban. . .”¹¹⁵

áll valamiből

1. Vladislav egy szál kolbászt eszik ebédre egy kis krumplival és zöldbabbal. Az ebédje kolbászból, krumpliból és zöldbabból áll.
2. Ebben a mondatban hat szó van. Ez a mondat tehát hat szóból áll.

elszakadás

1. Helgi nagyon szeretett volna elmenni úszni a barátaival. Mégis örömmel otthon maradt a kishúgával, hogy az anyukája el tudjon menni a boltba. Helgi el tudott szakadni a saját tervétől, mert segíteni akart a családjának.
2. A tanév végén Anjali úgy gondolta, hogy kedves dolog lenne virágot vinni a tanárának. A testvére azt javasolta, hogy inkább tortát süssön helyette. Anjali ezt jó gondolatnak tartotta. Képes volt elszakadni a saját ötletétől, és megfogadta testvére tanácsát.

valamin kívül

1. Minden gyerek jól vizsgázott, kivéve azt az egyet, aki nem tanult. Azon az egy gyereken kívül minden más tanulónak jól sikerült a vizsgája.
2. Az anya egy különleges ételt akart készíteni a családnak. Aztán rájött, hogy mégsem tud, mert nem volt otthon egy fontos hozzávaló. Azon az egy hozzávalón kívül minden más volt otthon.

D. Történet

Egy nap két régi jóbarát egy tea mellett mély, lelki dolgokról beszélgetett. Az egyikük jókora vagyont halmozott fel élete során és semmiben sem szenvedett hiányt. A másik sokkal szerényebb vagyonnal rendelkezett.

– Szeretnék elutazni a Szentföldre – szólta a második a gazdag barátjához.

Az első ember habozás nélkül rávágta:

– Ez csodás ötlet! Csatlakozom hozzád.

Abban a pillanatban mindketten letették a teáscsészéket, felálltak és útnak indultak a Szentföld irányába.

Alig pár órája sétáltak, amikor kezdett beesteledni. A szegényebbik ember lelassított, majd megállt és így szólt:

– Barátom, térjünk vissza otthonunkba, és töltsük ott az éjszakát! Kényelmesebb lesz, és reggel nekivághatunk újra.

– Ugyan! Miért fordulnánk vissza? – csodálkozott a másik. – Hiszen már úton vagyunk a Szentföld felé!

A barátját azonban szemlátomást mindez mégsem elégítette ki.

– A Szentföldre nagyon hosszú az út gyalog – próbálkozott újra. – Legalább hadd menjek vissza a szamaramért! Nem szívesen hagynám itt.

– Nos, akkor lehet, hogy mégsem te leszel az, aki végül elkísér engem ezen az úton – mondta a gazdag barát a másiknak. – Én örömmel hagytam ott egy nagy vagyont, a lovakat, a földeket és a szép ruhákat, mégis bennem veszteségérzet. Hiszen mi is lehetne nagyobb ajándék, mint akár egy pillanatot is eltölteni a Szentföldön! Te meg még a szamaradat sem vagy képes hátrahagyni?!

S mivel a szegényember képtelen volt lemondani egyetlen értékes tulajdonáról, barátja magára hagyta, egyedül folytatta útját a Szentföld felé, és többé vissza se nézett.

E. Játék: „Kerék”

Kérjétek meg a gyerekeket, hogy egymás mögött állva alkossanak egy kört, és a bal karjukat a kör közepe felé nyújtva fogják meg középen egymás kezét! Így most egy kerékhez hasonlítanak, amelynek a küllőit a gyerekek karjai alkotják. Ezután kérjétek meg őket, hogy forogjanak körbe a kör középpontja körül, mint egy kerék! Ha ez sikerült, kipróbálhatják, hogy az alakzatot mindvégig megtartva mozognak ide-oda abban a térben, ahol a foglalkozás zajlik. Nehezíthetitek a feladatot azzal, hogy nem csak egyszerűen sétálni kell helyváltoztatás közben, hanem mondjuk ugrálni vagy fél lábon szökdelni.

Még nagyobb kihívást jelenthet a játék, ha a gyerekeket leültetitek körben a padlóra, és egyenesen kinyújtják a lábukat úgy, hogy azok közepén összeérjenek. Ezután a két tenyerüket a csípőjük mellett a padlóra helyezik, és máris foroghat a kerék! Ehhez mindenkinek fel kell tolnia magát a kezével és a tenyerével egy-egy lépést tenni jobbra. Így kell lépdelniük a kezükkel, lábukat mindvégig a kerék közepén tartva, amíg a kerék egy teljes fordulatot meg nem tesz.

F. Színezés: 14. rajz

G. Záróimák

15. LECKE

A. Nyitóimák elmondása és megtanulása

A nyitóimák elhangzása után segítsetek a gyerekeknek folytatni a 13. leckében megismert ima megtanulását!

B. Dalok (beleértve az előző dalok átismétlését)

Add ki részem, ó Uram!

REFRÉN:

(akkord)

Add ki részem ó, Uram,

(akkord)

Ó, Uram, Ó, Uram,

(akkord)

Hozzád vezessen utam,

(akkord)

Add ki részem ó, Uram!

(folytatódik a következő oldalon)

(akkord)
Elégedett lehetsz a kényelem idején,
(akkord)
Örvendezhetsz a dolgaid sikerén,
(akkord)
Ám, ha rosszra fordulnak a dolgok,
(akkord)
S te mégis vidám maradsz és boldog,
(akkord)
Az a lélek nemességének a jele,
(akkord)
A lelked megmutatkozó ereje.

REFRÉN

(akkord)
‘Abdu’l-Bahá kisgyerekként sokat nélkülözött,
(akkord)
De mindenkit a szeretet vizével öntözött.
(akkord)
Türelemmel viselte a kihívást és próbát,
(akkord)
S élete napjaiból minden egyes órát
(akkord)
Isten szolgájaként a Teremtőre bízott,
(akkord)
S példamutatással népeket gyógyított.

REFRÉN

C. Idézetek memorizálása

Az alábbi gondolatok segítségetekre lesznek, hogy felvezessétek a foglalkozás témáját és az idézetet, amit a gyerekek majd kívülről megtanulnak.

‘Abdu’l-Bahá minden körülmények között megelégedett Isten Akaratával. Mindig azt mondta a környezetében élőknek, hogy könnyű elégedettnnek lenni, amikor minden jól megy, amikor valaki egészséges és kényelemben él. Sokkal nehezebb azonban boldognak és elégedettnnek érezni magunkat bajok, betegség és nehézségek idején. Mindazon nehézségek ellenére, amelyek betöltötték életét, ‘Abdu’l-Bahá sohasem csüggedt. A legkeserűbb és legnehezebb időkben is mindvégig elégedettség és hála töltötte el a szívét Isten iránt. Mindig vidám és optimista volt. Tanuljuk meg kívülről az alábbi idézetet, hogy gyakran eszünkbe jusson az Isten Akaratával való elégedettség, mint lelki tulajdonság:

„Minden dicsőség forrása mindannak elfogadása, amit az Úr adományozott, és megelégedettség azzal, amit Isten elrendelt.”¹¹⁶

dicsőség

1. Természettudományos tanulmányai után Poh Leng egy tudóscsoporthoz csatlakozott. Rengeteg fontos felfedezést tettek. Munkássága dicsőséget hozott egész családjának.
2. Swee szívesen gyönyörködött a természet szépségében – a hegyekben, a fáknak és a tengerben. Amikor a világ szépségét látta, Isten, azaz minden dolgok Teremtőjének fenségére és nagyságára gondolt. A természet látványa Isten dicsőségét idézte fel benne.

adományoz

1. Paulo minden nap köszönetet mond Istennek szerető családjáért, a jó egészségéért, és minden jó dologért, amivel Isten elhalmozta. Paulo hálás azért a sok ajándékért, amit Isten adományozott neki.
2. A Nap nélkül Földünk sötét és hideg lenne, és semmi sem élne meg rajta. A Nap fényt és meleget adományoz a világnak.

elrendel

1. A király utasítást adott, hogy országában az emberek a tavasz első napján ne dolgozzanak. A király elrendelte, hogy a tavasz első napja szabadnap legyen.
2. Több hónapon át nem esett eső a térségben, ezért a falutanács azt az utasítást adta az embereknek, hogy korlátozzák a vízhasználatot. A szigorításokat azért rendelte el a tanács, hogy takarékoskodjanak a vízzel.

D. Történet

Egyik este ‘Abdu’l-Bahá néhány bahá’i barátával London fényes városában sétált. Egy mindkét oldalán fénylő lámpákkal szegélyezett utcán lépdeltek, amely oly hosszan nyúlt el, ameddig csak a szem ellát. A szeretett Mester társaságában lévők úgy érezték, mintha a szívük egy másik világba cseppent volna.

– Nagyon élvezem ezt a látványt – jegyezte meg ‘Abdu’l-Bahá. – A fény az jó, nagyon jó. Épp elég sötétség volt az akkori börtönben.

A barátok kis csoportját, akik szerették ‘Abdu’l-Bahát, elszomorította a Mester raboskodásának emléke Akkó erődvárosában, ahol oly sok évet töltött börtönben Atyja, Bahá’u’lláh mellett. Szörnyen barátságtalan volt az a hely, és a család óriási nehézségeken ment keresztül.

– Örülünk, ó, annyira örülünk, hogy szabad vagy! – mondták.

‘Abdu’l-Bahá erre így válaszolt:

– Boldog voltam abban a börtönben, mert azok a napok a szolgálat ösvényén teltek. A legnagyobb börtön – mondta nekik – az énünk börtöne. Tudjátok, ha csak magunkra gondolunk és nem a körülöttünk lévőkre – na, ekkor vagyunk mi igazán bebörtönözve, ekkor szenvedünk csak igazán!

‘Abdu’l-Bahá mindig elégedett volt, mert Isten és az emberiség szolgálatának ösvényén járt. Így fékezhetetlen szellemének fénye még akkói raboskodása legsötétebb napjain is ragyogott, melegséget és vigaszt adva másoknak.

E. Játék: „Szobrász”

Játsszátok el, hogy szobrászok vagytok, a gyerekek pedig segíteni fognak majd elkészíteni a műalkotásokat. Kérjétek meg egy gyereket, hogy jöjjön előre, álljon ki a csoport elé, és vegye fel azt a testtartást, amit mutattok neki (pl. előrehajlás kinyújtott karokkal)! Ezután egyesével vagy kisebb csoportokban hívjátok a többieket is előre, és mutassátok be nekik azt a testhelyzetet, amit utánózniuk kell! Ha már mindannyian ismerik a pózukat, akkor állítsátok őket egy szoborcsoportba, hogy létrejöjjön a műalkotás! Végül utolsó elemként ti is álljatok be a kompozícióba!

Úgy is folytathatjátok a játékot, hogy a gyerekeket párokba rendezitek, majd megkéritek őket, hogy felváltva játsszák a szobrász és a szobor szerepét.

Minden bizonnyal számos egyéb változatát is kitalálhatjátok ennek a játéknak. Például feltehettek olyan kérdéseket, mint például „Tudnátok kerítés lenni?” vagy „Tudnátok kert lenni?” Majd a gyerekek a kért formába rendeződéssel adnak választ a kérdésekre.

F. Színezés: 15. rajz

G. Záróimák

16. LECKE

A. Nyitóimák elmondása és megtanulása

Ezen a foglalkozáson már minden gyereknek el kell tudnia kívülről mondani a 13. leckében megismertetett imát, amelyet a nyitóimák után átismételhettek velük.

B. Dalok (beleértve az előző dalok átismétlését)

Cseppjei vagyunk

^C
Cseppjei vagyunk
Cseppjei vagyunk (*visszhang*)

^C
egy óceánnak
egy óceánnak

^F
levelei
levelei

^G
egy fának
egy fának

REFRÉN:

^C
Gyere vélünk,
Gyere vélünk, (*visszhang*)

^F
az egységet keressük.

^C ^G ^C
Ez az életünk, neked és nekem.

Az egész föld (*visszhang*)
egy nagy ország,
az ember egy,
láthatod.

REFRÉN

(folytatódik a következő oldalon)

Cseppjei vagyunk (*visszhang*)
egy óceánnak,
egy tenger,
hullámai.

REFRÉN

Virágok vagyunk (*visszhang*)
egy színes kertben,
s levelek
egy fa ágán.

REFRÉN

C. Idézetek memorizálása

Az alábbi gondolatok segítségével bevezethetitek a lecke témáját, a kedvességet, mint lelki tulajdonságot, valamint az idézetet, amelyet a gyerekek kívülről megtanulnak majd.

Isten az egész emberiséget arra teremtette, hogy egy családként éljen együtt. Ha azt akarjuk, hogy ez valóban így legyen, nem engedhetjük, hogy a különbségek közénk álljanak. Ehelyett szeretettel és kedvességgel a szívünkben kell fordulnunk minden vallású, nemzetiségű és háttérű emberhez. Annak érdekében, hogy erre mindig emlékezzünk, tanuljuk meg kívülről a következő idézetet Bahá'u'lláh-tól:

„Áldott, ki minden emberhez a legnagyobb kedvességgel és szeretettel fordul.”¹¹⁷

fordul valakihez

1. Péter szívesen megosztja barátjával a gondolatait. Tudja, hogy bármikor bizalommal fordulhat hozzá, ha beszélgetni szeretne.
2. Ha Esther nem érti a matek leckét, mindig az anyukájához fordul segítségért.

D. Történet

A korábbi történetekből már tudjátok, hogy amikor 'Abdu'l-Bahá megérkezett Akkóba, az emberek közül sokan rosszul bántak Vele. Kegyetlenek voltak a bahá'i-okkal és nem akartak beszélni velük. Hamarosan azonban ráébredtek, hogy a bahá'i-ok szerető szívű, kedves emberek, s így lassan a legtöbb városlakó kezdte viszonzni ezt a kedvességet. Voltak azonban néhányan, akik kitartottak haragjuk és gyűlöletük mellett.

Nos, egy napon egy ember, aki még mindig rengeteg gyűlöletet hordozott a szívében 'Abdu'l-Bahá iránt, hallotta, hogy mások az Ő nagyságát és jóságát dicsérik. A férfi igencsak felháborodott. Azt mondta dühösen, hogy majd ő megmutatja nekik, hogy ez a Személy, akit mindannyian tisztelnek, korántsem olyan csodálatos. Azzal elment, szíve pedig csak úgy lángolt a haragtól. Tudta, hogy abban az órában 'Abdu'l-Bahá a mecsetben imádkozik, így odasietett, készen arra, hogy durván kezét emeljen a szeretett Mesterre. 'Abdu'l-Bahá azonban békésen és méltósággal nézett erre az emberre. Szeretetteljes hangon emlékeztette Isten tanításaira, hogy nagylelkűnek kell lennünk minden vendéggel, még azokkal is, akik különböznek tőlünk. Ekkor döbrent rá a férfi, hogy 'Abdu'l-Bahá és a bahá'í-ok valóban olyanok, mintha vendégek volnának Akkóban, az otthonában. És mint ahogyan az egy nagylelkű házigazdához méltó, szeretettel kell fogadnia őket, és kedvesen kell bánnia velük.

E. Játék: „A rejtett tulajdonság”

Kérjétek meg a gyerekeket, hogy alkossanak kört, és a két tenyerüket felfelé fordítva és egymás mellé szorítva nyújtsák előre a markukat! Álljatok a kör közepére valamilyen apró tárgyat, például egy követ, a kezetekben tartva! A tárgy egy tulajdonságot fog jelképezni, pl. a “kedvességet”. Miközben körbesétáltak, vigyétek végig a kezeteket minden egyes gyerek keze fölött, és közben mondjátok például, hogy: „John kedves”, „Martha kedves”, „Dervi kedves”, és így tovább. Erre minden gyerek becsukja a markát, mintha csak neki adták volna a tárgyat. A tárgyat valóban az egyik gyerek kezében kell hagyni, és amikor végigértetek a körön, valamelyik játékosnak meg kell próbálnia kitalálni, kinél lehet a tárgy. Például úgy, hogy azt mondja, „Kenji nagyon kedves”. Kenjinek ekkor ki kell nyitnia a markát és megmutatnia, nála van-e a tárgy vagy sem. A játékos háromszor próbálhatja meg kitalálni, kinél van a tárgy, ezután a játékot meg lehet ismételni egy másik tulajdonsággal. Ügyeljétek arra, hogy minden gyerek legalább egyszer megkapja a tárgyat!

F. Színezés: 16. rajz

G. Záróimák

17. LECKE

A. Nyitóimák elmondása és megtanulása

A következő négy lecke során a gyerekek megtanulják majd kívülről elmondani az alábbi imát, és bátorítónak fogják találni, ha minden tanórát egy új, emlékezetből mondott imával kezdünk, például a 16. részben javasolt imával. Miután néhány tanuló csatlakozott hozzátok a nyitóima elmondásában, a szokásos módon bemutatathatók nekik ezt az imát:

„A Te neved az én gyógyulásom, ó, Istenem, és a Rád való emlékezés az én orvosságom. A Hozzád való közelség az én reménységem, és Irántad érzett szeretetem az én kísérőm. A Te velem szembeni irgalmad a felépülésem és segítőm mind ebben, mind pedig az eljövendő világban. Valóban, Te vagy a Legbőkezűbb, a Mindenek Tudója, a Mindenek Felett Bölcs.”¹¹⁸

B. Dalok (beleértve az előző dalok átismétlését)

A bátorság forrása

REFRÉN:

(akkord)

A bátorság forrása Isten Szavának tanítása,

(akkord)

A bátorság forrása a szívünk állhatatossága.

(akkord)

Feledkezz meg magadról, s segítsd Isten Ügyét,

(akkord)

Védelmezd a gyengét, s tápláld a szeretet tüzeit.

(akkord)

Tanítsd Isten Hitét, bátran haladj az úton,

(akkord)

Bízd magad Istenre, bármilyen szél is fújjon.

REFRÉN

C. Idézetek memorizálása

A következő gondolatok segítséget nyújtanak a foglalkozás témájának és a memorizálandó idézetnek a felvezetésében:

A bátorság azt jelenti, hogy kiállunk az igazunk mellett akkor is, ha csakis mi vagyunk azok, akik ezt teszik, hogy ezáltal megvédjük azokat, akiknek szükségük van a segítségünkre, még akkor is, ha ez kellemetlenséget okoz nekünk, és hogy kimondjuk az igazságot akkor is, ha tudjuk, hogy emiatt esetleg nehézségekkel kell számolnunk. Bátorság kell ahhoz, hogy higgadtan és méltósággal nézzünk szembe az élet nehézségeivel. Bátorságot Isten iránti szeretetünkől és abból a vágyunkból merítünk,

hogy mindenekelőtt neki szeretnénk a kedvében járni. Annak érdekében, hogy emlékezzünk rá, hogy az életben minden helyzettel bátran kell szembenéznünk, tanuljuk meg kívülről a következő idézetet:

„A bátorság és erő forrása Isten Szavának hirdetése, és állhatatosság az Őiránta való szeretetben.”¹¹⁹

forrás

1. Kyongmi egy faluban él a völgyben. A közeli hegyek tetejéről leolvadó hó biztosítja a falu vízellátását. A falu vizének forrása a hegytetők hava.
2. Putters asszonynak van három szeretetreméltó, jó magaviseletű gyereke. Gyermekai az öröm és boldogság forrásai számára.

hirdetés

1. Shoa két barátja vitatkozni kezdett, és nagyon megharagudtak egymásra. Shoa segített mindkettőjüknek, hogy megértsék a másik nézőpontját és kibéküljenek. Shoa mindig a békét és megértést hirdeti a barátai között.
2. Egy ápolónő látogatott el az osztályba, hogy az egészséges táplálkozásról beszéljen a diákoknak. Az ápolónő az egészséges táplálkozást hirdette.

állhatatosság

1. Promilla mindig is orvos szeretett volna lenni. Szorgalmasan tanult az iskolában, és több évnyi kemény munka után orvos lett belőle. Állhatatos volt az erőfeszítéseiben, hogy elérje a célját.
2. Zvondai elutazott egy igen távoli faluba, hogy segítsen új iskolát alapítani. Bár nagyon hiányzott a családja és sok nehézséggel kellett szembenéznie, állhatatosságot tanúsított, és sok-sok évet töltött el a faluban, hogy tanárokat képezzen és gyerekekkel foglalkozzon.

D. Történet

‘Ali- ‘Askar kereskedő volt Perzsiában. Miután bahá’i lett, számos nehézségen ment keresztül a Hit ellenségeinek köszönhetően. Rövid idő alatt mindenét elvesztette. Ennek ellenére ‘Alí- ‘Askar nem csüggedt. Mivel látta, hogy szülőföldjén nem fog tudni megélni, úgy döntött, hogy a szomszédos ország egyik városába, Drinápolyba költözik.

Drinápolyban, bár még mindig nem sok mindene volt, sikerült egy kisebb árukészletre szert tennie. Mielőtt azonban bármit is el tudott volna adni, tolvajok támadták meg és elvették minden vagyonát, így ismét semmije sem maradt.

Nem sokkal később a tolvajokat elfogták, és a nagy vagyont, amire sok embert meglöpva tettek szert, elkobozták. A helyi hatóság egyik emberét elkápráztatta a rengeteg kincs, és azzal az ötlettel állt elő, hogy megtartja magának ezt a vagyont. 'Alí-'Askart az irodájába hívatta és így szólt hozzá:

– 'Alí-'Askar – mondta –, ezek a tolvajok nagyon gazdagok. A kormányzatnak szóló jelentésemben azt írtam, hogy rendkívül nagy összeget loptak el tőled. Ezért meg kell jelenned a tárgyaláson és tanúskodnod, hogy amit írtam, az igaz.

Ily módon, gondolta a hivatalnok, az összes pénzt visszakapná 'Alí-'Askar, ők ketten pedig osztozkodnának rajta egymás között. 'Alí-'Askar azonban tudta, hogy soha nem egyezne bele egy ilyen tervbe.

– Méltóságos Úr – felelte –, a tőlem ellopott áru igazán nem volt jelentős. Hogyan jelenthetnék olyasvalamit, ami nem igaz? Amikor majd kihallgatnak, pontosan úgy fogom előadni a tényeket, ahogy vannak. Ezt tekintem kötelességemnek, és csakis ezt.

A hivatalnok ismét megpróbálta meggyőzni 'Alí-'Askart:

– Itt van egy nagyszerű lehetőség – mondta –, mindketten hasznot húzhatunk belőle. Ilyen lehetőség csak egyszer adódik az életben! Ne hagyd, hogy kicsússzon a kezeid közül!

'Alí-'Askar azonban ismét elutasította:

– Uram, hogyan felelhetnék Istennek? Hagyjuk ezt! Én az igazat fogom mondani és semmi mást.

A hivatalnok erre már dühös lett. Ha 'Alí-'Askar nem megy bele a tervébe, akkor minden elképzelése semmivé foszlik, és elveszíti a markában lévő nagy vagyont. Így elkezdte fenyegetni 'Alí-'Askart abban a reményben, hogy a megfélemlítéssel ráveheti majd az együttműködésre.

– Börtönbe vetlek! – mondta. – Száműzlek! Nincs az a gyötrelem, amelytől megkímélnélek!

Majd azt mondta 'Alí-'Askarnak, hogy ha nem egyezik bele, vissza fogja küldeni őt Perzsiába. 'Alí-'Askar azonban csak mosolygott.

– Jináb-i-Khán – szólalt meg –, tégy velem, amit csak kívánsz! Akkor sem fogok hátat fordítani annak, ami helyes.

E. Játék: „Igen vagy nem”

Kezdjétek a játékot azzal, hogy megkéritek a gyerekeket, alkossanak egy kört, amelynek a közepén ti álltok! Magyarázzátok el nekik, hogy különböző állításokat fogtok mondani, amelyek közül némelyik igaz, némelyik pedig hamis lesz. Ha az állítás igaz, akkor azt kell kiáltaniuk, hogy „igen” és a kör közepe felé kell ugrálniuk. Ha az állítás hamis, akkor azt kell kiáltaniuk, hogy „nem” és hátrafelé kell ugrálniuk.

Minden állításnak, amit mondotok, olyan dolgokon kell alapulnia, amit a gyerekek könnyen megfigyelhetnek. Jó példák lehetnek az „igen”-állításokra az alábbiak: „A nap fényt bocsát ki.” „A fák magokból nőnek.” „A hegyek magasak.” Olyan állításokat is mondhattok, amelyek a gyerekek viseletét írják le, mint „Sera kék inget visel,” vagy ami a körülöttük látható térre vonatkozik, pl. „Van ott két pad.”

A „nem”-állításokra jó példák lehetnek az alábbiak: „Az eső felfelé esik.” „A halak repülnek.” „A kövek lábakon sétálnak.” Ugyanúgy meríthettek a környezetetekből a hamis állításokhoz is. Ne felejtsetek el, hogy több igaz állítást kell mondanotok, mint hamisat, hogy a játék végére odaérjenek hozzátok a kör közepére!

F. Színezés: 17. rajz

G. Záróimák

18. LECKE

A. Nyitóimák elmondása és megtanulása

A nyitóimák után a gyerekek szánjanak egy kis időt arra, hogy tovább próbálják kívülről megtanulni az elmúlt foglalkozáson megismert imát!

B. Dalok (beleértve az előző dalok átismétlését)

Légy bizakodó!

(akkord)

A jövőt soha nem látjuk előre,

(akkord)

A szemünk előtt el van kendőzve.

(folytatódik a következő oldalon)

(akkord)

Ám a jó mindig patakzik bőven,

(akkord)

Csak kapaszkodj Istenbe erősen!

REFRÉN:

(akkord)

Bízzál, bízzál,

(akkord)

Isten bő adományt kínál,

(akkord)

A Nap felkél és kékre festi a Föld eget,

(akkord)

Isten szeretete így ontja rád melegét.

Éjszaka után jó a nappal,

Telet felváltja Isten a tavasszal,

Minden nap egy új élet kél,

Légy bizakodó, s töltsön el remény!

REFRÉN

Légy te is az öröm forrása,

A béke és egység ügyének szolgálja!

Isten adományai soha ki nem fogynak,

Minden ma után jön egy újabb holnap.

REFRÉN

C. Idézetek memorizálása

Az alábbi gondolatokat felhasználhatjátok annak az idézetnek a felvezetéséhez, amit a gyerekek ezen a foglalkozáson fognak megtanulni.

Isten szeretete mindig velünk van. Sohasem fog egyedül hagyni bennünket, és megígéri, hogy egész életünkön át segít nekünk. Habár nem tudjuk, mi is fog történni egyik napról a másikra, mégis bízunk Istenben és nem felejtjük el, hogy Isten ajándékai és adományai mindenhol körülvesznek minket. Így aztán reményteliek vagyunk, amikor a jövő felé tekintünk, és biztosak vagyunk benne, hogy részesülni fogunk az Ő végtelen kegyelméből. Reményteli szívvel állandóan várjuk, hogy Isten adományai ránk záporozzanak. Annak érdekében, hogy soha ne feledkezzünk meg a reményteliség fontosságáról, tanuljuk meg kívülről 'Abdu'l-Bahá következő szavait:

„Soha ne veszítsd el az Istenbe vetett bizalmadat. Légy mindig bizakodó, mert Isten adományai soha nem szűnnek meg az emberre áradni.”¹²⁰

bizalom

1. Edwardnak problémája volt és Hung Weihez fordult segítségért. Edward tudta, hogy Hung Wei minden tőle telhetőt megtesz majd, hogy segítsen neki. Edward bizalmat táplált Hung Wei iránt.
2. Nirmala szeretne volna megjavítani a háztetőt, de egyedül nem tudta megcsinálni. A barátai felajánlották, hogy másnap eljönnek neki segíteni. Nirmala bizalommal várta, hogy ígéretükhöz híven eljönnek majd és mindent megjavítanak.

reményteli

1. Iosefina elvetett egy magot egy napos helyre és minden nap meglocsolta. Várta, hogy lássa a növekedését. Iosefina reményteli pillantásokat vetett a földből kibújó palántára, és bízott benne, hogy egy napon szép, erős növény lesz belőle.
2. Antonio jó barátja, Mattias egy másik városba költözött. Antoniónak hiányzott a barátja, de reményteli érzésekkel a szívében várta, hogy hamarosan ismét találkozzanak.

adományok

1. Esténként, amikor Lilian imádkozik, átgondolja azt a rengeteg jó dolgot, ami neki szerencsésen megadatott. Gondol a szüleire, a barátaira, a tanáira, sőt még az ágyra is, amiben alszik. Lilian mindig hálás azokért az adományokért, amelyek megadtnak neki.
2. Rezának sok barátja és rokona van, akik szereti őt és segítik a fejlődését. Reza hálás azért az adományért, hogy ilyen sokan szeretik és segítik őt.

megszűnik

1. Amikor Tahir elzárja a vízcsapot, a víz nem folyik tovább. A víz folyása megszűnik.
2. A Nap sugarai még a felhős napokon is melegítik a földet. A napsugarak melege sohasem szűnik meg.

D. Történet

Volt egyszer egy hajléktalan férfi, aki egyedül élt a Temze folyó partján Londonban. Nagyon szomorú volt, és elvesztette minden reményét, hogy valaha is boldog lehet az életben. Egy napon elsétált egy bolt előtt és megakadt a szeme egy újságban lévő fényképen. A kép 'Abdu'l-Bahá arcát ábrázolta. A férfi dermedten állt, és egyre csak az arcot bámulta. Soha nem látta még 'Abdu'l-Bahát, és nem tudta, ki Ő, de biztos volt benne, hogy találkoznia kell Vele. Az újságban egy ház címe szerepelt, így a férfi útnak indult, remélve, hogy ott megtalálja Őt. Igen nagy távolságra kellett mennie, csaknem ötven kilométerre, de ő csak gyalogolt rendületlenül, amíg el nem érte a házat.

Mire a férfi végre odaért, szörnyen elfáradt és megéhezett. A ház asszonya kedvesen behívta, enni adott neki, majd hagyta, hogy egy kicsit megpihenjen. Pihenés közben elmesélte történetét az asszonynak, majd megkérdezte, hogy 'Abdu'l-Bahá valóban ott van-e. A hölgy megnyugtatta, hogy igen.

– És vajon hajlandó engem fogadni? – kérdezte. – Még engem is?

S miközben az asszony éppen azt válaszolta, hogy biztos benne, hogy 'Abdu'l-Bahá fogadja a vendéget, maga a Mester jelent meg az ajtóban. A férfi felállt, 'Abdu'l-Bahá pedig kinyújtotta a karját, hogy üdvözlje. Olyan volt, mintha a férfi egy régi barátja lett volna, akit 'Abdu'l-Bahá már régóta várt. Szeretettel és együttérzőn fogadta, és megkérte, hogy üljön le Mellé.

Ezután 'Abdu'l-Bahá, aki mindig tudta, hogyan hozza vissza az elveszett örömet az emberek szívébe, elkezdett beszélni a férfihez. Arra bátorította, hogy engedje el a szomorúságát, és emlékeztette őt arra, milyen gazdag is ő Isten Királyságában! Miközben 'Abdu'l-Bahá együttérzéssel árasztotta el a férfit, vigasztaló Szavai kezdték meggyógyítani a szívét és erőt adtak neki. Apránként elszállt a szomorúsága. Mielőtt a férfi útnak indult volna, megígérte 'Abdu'l-Bahának, hogy nem fogja hagyni, hogy a szegénysége többé szomorúságot okozzon neki. Ehelyett inkább munkát keres a földeken és félreteszi a pénzét, hogy vehessen egy kis darab földet, amelyen ibolyát termeszthet piaci eladásra. Megtanulta 'Abdu'l-Bahától, hogy bizalmát Istenbe helyezze, és bízson abban, hogy Isten megerősíti és megáldja az erőfeszítéseit. Kétségbeesése ily módon reménységgé változott.

E. Játék: „Esőcsináló”

Először is állítsuk a gyerekeket körbe magunk köré, majd kérjük meg őket, képzeljék el, hogy a sivatagban vannak és eső után vágyakoznak! Ezután dörzsöljük össze a tenyerünket és kérjük meg őket, hogy amikor valamelyikükre ránézünk, ő is kezdje el ugyanazt csinálni! Miután teljesen körbeértünk és minden gyerek dörzsöli a kezét, mondjuk azt nekik, hogy ezt mindaddig folytatniuk kell, amíg újból rájuk nem nézünk egy új mozdulattal, amit ismét utánozniuk kell! A következő mozdulat lehet csettintgetés, aztán tapsolás, majd csapkodhatjuk a combunkat, végül dobbanthatunk a lábunkkal. A gyerekek által közösen keltett hangnak eleinte az esőcseppeket, majd pedig a végén egy nagy vihart kell megelevenítenie.

F. Színezés: 18. rajz

G. Záróimák

19. LECKE

A. Nyitóimák elmondása és megtanulása

Szokás szerint kezdjétek imákkal a foglalkozást! Ezután segíthettek a gyerekeknek kívülről megtanulni a 17. leckében megismert imát.

B. Dalok (beleértve az előző dalok átismétlését)

Szorgos kezek

(akkord)

Szorgos kezek, nem pihennek,

(akkord)

Az embereken segítenek,

(akkord)

Békét teremtenek a világban,

(akkord)

Hogy boldogan éljünk, s vidáman.

REFRÉN:

(akkord)

Isten segít, Isten segít,

(akkord)

A régi rend helyébe újat terít,

(akkord)

Hol minden szívet szeretet hevít.

(akkord)

A vad farkasból így lesz szelíd.

(folytatódik a következő oldalon)

Szorgos kezek építenek,
Jobb világot az embereknek,
Gyere, te is dolgozz velünk,
S egy új világot ünnepelünk!

REFRÉN

C. Idézetek memorizálása

A mai foglalkozáson a gyerekek a megbízhatóságról fognak megtanulni egy idézetet. A következő módon vezethetitek fel ezt a témát:

Isten szemében az egyik legnagyobb tulajdonság a megbízhatóság. A megbízható ember igazmondó, őszinte, és számíthatunk rá, hogy betartja a szavát. Nem szabad mást csinálnunk, mint amit mondunk. A tetteinknek mindig tükröznie kell a szavainkat. Ha megbízhatóak vagyunk, akkor mások biztosak lehetnek abban, hogy mindent megteszünk, hogy teljesítsük a kötelességeinket és elvégezzük a feladatainkat. Ily módon képesek az emberek összhangban együtt dolgozni, tudva azt, hogy mindenki kiveszi a részét a feladatokból. Annak érdekében, hogy sohase feledkezzünk meg a megbízhatóság fontosságáról, tanuljuk meg kívülről a következő idézetet:

„A megbízhatóság a legnagyobb kapu, mely a nép nyugalomához és biztonságához vezet.”¹²¹

megbízhatóság

1. Athos megígérte az anyukájának, hogy segít elkészíteni a vacsorát. Amikor a barátai eljöttek hozzá és játszani hívták, Athosnak eszébe jutott az anyukájának tett ígérete, és azt mondta a barátainak, hogy inkább majd máskor játszik velük. Athos a megbízhatóság erényét mutatta fel.
2. Sunita elment a boltba, hogy bevásároljon a családjának, de rájött, hogy nem vitt elég pénzt magával, hogy mindent kifizessen. Megkérdezte a bolt tulajdonosát, behozhatja-e másnap a fennmaradó összeget. A tulajdonos beleegyezett, mert tudta, hogy Sunita megbízható és ígéretéhez híven ki fogja fizetni az árucikkeket.

nyugalom

1. Valahányszor Emilionak fontos döntést kellett hoznia, mindig elvonult egy békés helyre gondolkodni és meditálni. Ilyenkor egy közeli kertbe ment, ahol csend és nyugalom vette körül.
2. Amikor elvonult a nagy vihar, minden szokatlanul csendes és nyugodt lett. A vihart nyugalom és békesség követte.

biztonság

1. Amikor egy állatkölyök megijed, gyakran visszafut az anyjához védelemért. Az anya biztonságot nyújt a kicsinyeinek.
2. A túrázó letért az ösvényről és eltévedt az erdőben. Amikor a túravezetők a faluból hiába várták vissza, elmentek megkeresni. Amint rátaláltak, máris biztonságban érezte magát, hiszen tudta, hogy visszavezetik őt biztonságos helyre.

D. Történet

Sok-sok évvel ezelőtt, a Hit kezdeti időszakában csak kevés bahá'í élt elszórtan néhány országban. Számos kihívással kellett szembenézniük, és gyakran írtak 'Abdu'l-Bahának a Szentföldre, hogy hírt adjanak magukról, és kérdéseket tegyenek fel Neki. Leveleik hosszú távolságokat tettek meg, mire eljutottak Hozzá, Ő pedig mindegyiket nagy szeretettel és gondossággal válaszolta meg. Bátorító Szavai megerősítették a korai hívőket és felvidították a szívüket. Így aztán kulcsfontosságú volt, hogy ne zavarja meg semmi ezt a kommunikáció-áramlást.

Nos, élt azon a területen egy Muhammad-Taquí nevű bahá'í. Perzsiából jött fiatalemberként sok-sok évvel azelőtt, és egy kis üzletet alapított. Idővel rendíthetetlen megbízhatóságáról vált ismertté. Olyannyira megbízható volt, hogy az összes levél, amit 'Abdu'l-Bahának küldtek a Szentföldre, illetve a határon túlra küldött válaszok Muhammad-Taquí otthonán mentek keresztül. Mindenki tudta, hogy gondoskodni fog arról, hogy minden egyes levelet azonnal és biztonságosan kézbesítsenek.

Csakhogy a Hit ellenségei fellázadtak 'Abdu'l-Bahá ellen. Féltékenyek lettek arra a szeretetre és tiszteletre, amelyet az emberek Iránta tanúsítottak. Remélték, hogy kieszközölhetik a száműzetését, vagy ami még rosszabb, a kivégzését. Kémeiket telepítettek a háza köré, és állandó megfigyelés alatt tartották. Milyen elégedettek lettek volna az ellenségei, ha meg tudták volna állítani a levelezés áramlását és megszakítani a kapcsolatot 'Abdu'l-Bahá és a más országokban élő odaadó bahá'í-ok között; sőt, mi több, ha el tudtak volna lopni néhány iratot, amit felhasználhattak volna a hatóságok félrevezetéséhez!

'Abdu'l-Bahát azonban nem lehetett eltántorítani. Gyakran látták őt, ahogy a lámpája fényénél késő éjszakáig ír, ugyanis gondoskodott arról, hogy a levelek biztonságos módon megérkezzenek és elküldésre kerüljenek. Mit gondoltok, mit tett?

Nos, mondanunk sem kell, hogy 'Abdu'l-Bahá tudatában volt, hogy a Hit ellenségei rájöttek, milyen fontos feladatot lát el Muhammad-Taquí. Sejtette, hogy minden bizonnyal megpróbálják majd feltartóztatni a rajta keresztül történő levelezést. Így 'Abdu'l-Bahá elküldte Muhammad-Taquí egy biztonságos helyre az egyik szomszédos országba, ahol nem fenyegette veszély. Így aztán mások, akikre az Ellenségei nem is gyanakodtak, vitték az összes levelet a Szentföldre és onnan vissza Muhammad-Taqinak. Ő pedig ezen a biztonságos helyen továbbra is hűségesen fogadta és küldte tovább a leveleket, sohasem lankadva a bizalomban, amelyet 'Abdu'l-Bahá belé helyezett. Így történt, hogy még a legnehezebb időkben sem szakadt meg a kapcsolat a Szentfölddel, és az útmutatás a legtávolabbi helyeken élő barátokhoz is eljutott.

E. Játék: „A vezető”

Osszátok a gyerekeket párokra és fogják meg egymás kezét! Kössétek be minden párosnál az egyik gyerek szemét, a másikat pedig kérjétek meg, hogy vezesse körbe a társát ügyelve arra, nehogy megbotoljon útközben! Nehezíthetitek a feladatot azzal, ha a bekötött szemű gyereket akadályok között kell vezetni (pl. farönkök, árok, kövek, vagy autógumik). Ha már ily módon kialakult egyfajta bizalmi kapcsolat a partnerek között, kipróbálhatják azt is, hogy a bekötött szemű gyereket csak szóbeli utasításokkal irányítja a társa. Ebben az esetben az irányító játékosnak szorosan követnie kell a társát hátulról, hogy botlás esetén elkaphassa őt.

Mókás változata lehet a fenti játéknak, ha az összes gyereknek bekötitek a szemét, majd vonatot alkotva egymás mögé állnak, és vagy te, vagy az egyik játékos irányítja őket a vonat elején.

F. Színezés: 19. rajz

G. Záróimák

20. LECKE

A. Nyitóimák elmondása és megtanulása

Miután néhány gyerekkel együtt elmondtátok a nyitóimákat, ismételjétek át a csoporttal azt az imát, amit az utolsó három foglalkozáson tanultak!

B. Dalok (beleértve az előző dalok átismétlését)

Lángra lobban Isten szeretete szívemben

(akkord)

Szívünkben lobog egy fénylő láng,

(akkord)

Őrzését Isten ruházta ránk,

(akkord)

Ő keze gyújtotta a hitnek e tűzét,

(akkord)

Hogy segíthessük Istennek Ügyét.

(folytatódik a következő oldalon)

REFRÉN:

(akkord)

Imával tápláljuk a lobogó lángot,

(akkord)

Hadd járjon e tűz önfeledt táncot,

(akkord)

S minden lépéssel közelebb jussunk

(akkord)

Istenhez az úton, amin elindultunk.

Nap, nap után elzengjük imáink,
Hitünk nő, s fakulnak hibáink.
Az emberek egységét, békéjét segítjük,
S egyre mélyebb gyökeret ver hitünk.

REFRÉN

C. Idézetek memorizálása

A mai foglalkozás témája a lángra gyúlt szív. Az alábbi gondolatsor segíteni fog abban, hogy felvezessétek ezt a témát és a megtanulandó idézetet:

Minden ember azért teremtetett, hogy megismerje Istent és szeresse Őt, s mindannyiunknak ott van a szívében Isten szeretetének a szikrája. Fontos, hogy tápláljuk Isten szeretetének a lángját azzal, hogy naponta imádkozunk Hozzá és azzal, hogy másokat szolgálunk, hogy ez a láng minél erősebb legyen. Ahogy ez a fény egyre fényesebben ég szívéinkben, mindazok, akik utunkat keresztezik, érezni fogják a melegét. Így az ő szívéük is lángra gyúl. Ebben a lángra gyúlt állapotban égő gyertyákká válunk, melyek fényt és meleget árasztanak a körülöttük lévőkre. Tanuljuk meg kívülről a következő idézetet:

„Isten szeretetének melege lobbantson lángra benneteket, ó emberek, hogy lángra gyújthassátok mások szívét.”¹²²

lángra lobbant

1. Hideg volt a házban, ezért Axel apukája úgy döntött, hogy tüzet rak. Nagy fahasábokat tett a kályhába, alatta pedig meggyújtott néhány kisebb ágat. A fa hamarosan lángra lobbant, és a tűz felmelegítette a szobát.
2. Egy tudós látogatott el az iskolába, és sok érdekes dolgot magyarázott el a tanulóknak a világegyetem működéséről. Az előadás után különféle kérdéseket tettek fel neki. A tudós lángra lobbantotta bennük a vágyat, hogy többet tudjanak meg a világról.

D. Történet

Thomas Breakwell fiatalember volt, aki fontos pozíciót töltött be egy pamutfeldolgozó üzemben az Egyesült Államok déli részén, és szabadságát rendszerint Európában töltötte. 1901 nyarán Európába tartva egy gőzhajón találkozott egy hölggyel, akivel lelki témákról kezdtek beszélgetni. Amikor megérkeztek Párizsba, a hölgy magával vitte őt egy barátnőjéhez, aki a városban lakott, és akiről tudta, hogy hasonló dolgok érdeklik. A fiatal nő kedvesen fogadta őket, és sokáig beszélgettek hármasan. Mielőtt távoztak, Breakwell megkérdezte a házigazdát, visszajöhetne-e valamikor, hogy folytassák a beszélgetést. Rögtön másnap reggelre meghívást kapott.

Amikor másnap megérkezett, a fiatal nő észrevette, hogy a fiatalember szeme ragyog, hangja pedig tele van érzélemmel. Megkérte, hogy foglaljon helyet. Breakwell feszülten nézett rá egy pillanatig, majd egy különös élményről számolt be neki. Miután előző nap elhagyta a nő otthonát, egyedül sétált végig egy sugárúton a meleg, füledt esti levegőben. Egyetlen falevél sem rezdült körülötte. Aztán hirtelen nagy szél támadt, amely mintha Isten új üzenetének örömhírét hozta volna magával.

A hölgy nyugalomra intette vendégét. Ő ugyanis már tudott arról az üzenetről, amire Breakwell utalt. Az elkövetkezendő három napban több órán keresztül mindent elmesélt neki a Bahá'í Hitről, amit csak tudott – a történelméről és a tanításairól, valamint 'Abdu'l-Baháról, e tanítások Tökéletes Példaképéről, aki Akkó börtönvárosában élt a Szentföldön.

A harmadik nap végére Breakwell szíve olyannyira megtelt örömmel és reménnyel, hogy nem akart semmi mást, csak Akkóba utazni és meglátogatni 'Abdu'l-Bahát. Úgy esett, hogy volt egy másik fiatalember is, aki már korábban eltervezte, hogy ugyanazon célból a Szentföldre utazik, és örömmel vette, hogy Breakwell csatlakozik hozzá. Így üzenetet küldtek 'Abdu'l-Bahának, engedélyt kérve, hogy ő is jöhessen, és hamarosan útnak indultak.

Amikor a két férfi megérkezett 'Abdu'l-Bahá házához, egy szobába vezették őket, ahol jó néhány más ember gyülekezett. Breakwell körülnézett, és mélységes nyugtalanság töltötte el. Nem volt senki a szobában, akihez a szíve húzta volna, és arra gondolatra, hogy bizonyára 'Abdu'l-Bahá is a jelenlévők között van, megijedt, hogy nem ismerte fel azt a Mennyei Lényt, akiről Párizsban hallott. Késébeesetten ült le. Abban a pillanatban kinyílt egy ajtó, és Breakwell felpillantott. Ragyogó fény kápráztatta el a szemét, amelyből felbukkant 'Abdu'l-Bahá alakja. Azonnal tudta, hogy leghőbb vágya teljesült.

Breakwell két csodálatos napot töltött 'Abdu'l-Bahá társaságában, melynek során a tűz, amely lángra gyúlt szívében, egyre erősebb lett. Amikor Breakwell a pamutfeldolgozó üzemben végzett munkájáról beszélt 'Abdu'l-Bahának, ahol gyerekeket használtak munkaerőként, 'Abdu'l-Bahá azt tanácsolta neki, hogy mondja fel az állását, amit ő habozás nélkül meg is tett. Látogatása végén lángoló lélekkel tért vissza Párizsba. Rövid életének hátralevő részében úgy égett, mint egy fényes gyertya, megosztva a szívében lángra gyúlt fényt mindenkivel, akivel találkozott. Elhunytakor 'Abdu'l-Bahá kinyilatkoztatott egy Táblát a tiszteletére, amely a következő verset tartalmazta: „Ó, Breakwell, ó, drága barátom! Fényt gyűjtöttál a magasságbéli Gyülekezet lámpásában, beléptél az Abhá Paradicsomba, menedéket leltél az Áldott Fa árnyékában, Eléje járultál a Menny menedékében.”

E. Játék: „Segítsünk a betegnek!”

Válasszatok egy gyereket, aki megjátssza, hogy „beteg”. Kérjétek meg két másik gyereket, hogy álljanak egymással szembe és kulcsolják össze az alkarjaikat úgy, hogy „széket” formáljanak! A gyerekek magasságától és ügyességétől függően, máshogy is formáltathattok velük széket. Ebben az esetben mind a két gyerek fogja meg a bal kezével a jobb csuklóját, a jobb kezükkel pedig fogják meg a társuk bal csuklóját.

Ezután a többieknek segíteniük kell „beteg társukat” beleültetni a székbe. Válasszatok ki egy fát vagy valamilyen más helyet, ahol a „rendelő” lesz, és kérjétek meg a széket formáló gyerekeket, hogy vigyék el oda a „beteget”!

Nagyobb csoportnál a gyerekeket arra is meg lehet kérni, hogy „hordágyat” formáljanak a szék helyett úgy, hogy két sort alkotnak arccal egymás felé nézve. Ezután be kell hajlítaniuk a karjukat és megfogni a velük szemben álló gyerek alkarját. A „beteg” gyereknek rá kell feküdnie a hordágyra, hogy elvigyék a „rendelőbe”. Emlékeztessétek a gyerekeket, hogy ha szeretnék épségben eljuttatni a beteget a „rendelőbe”, akkor mindenkinek együtt kell működni. „Ha leejtjük a beteget – mondhatjátok nekik –, akkor megsérül és mindannyian szomorúak leszünk. Ha azonban probléma nélkül eljutunk a rendelőbe, mindenki örülni fog és elégedett lesz, hiszen segítettünk a barátunknak.”

F. Színezés: 20. rajz

G. Záróimák

21. LECKE

A. Nyitóimák elmondása és megtanulása

Ezt és a következő három foglalkozást egy olyan imával kezdjétek, amit már mindenki kívülről tud, például a 19. leckében javasolt imával! Miután néhány gyermekkel együtt elmondtátok a nyitóimákat, bemutatathjátok nekik az alábbi imát, az utolsót, amelyet ezen az évfolyamon kívülről megtanulnak majd.

„Ó, Te kedves Úr! Kisgyermek vagyok, emelj fel engem azáltal, hogy bebocsátasz a királyságba! Evilági vagyok, tégy engem mennyeivé; a lenti világból származom, hadd tartozzam a fenti birodalomhoz; fakó vagyok, engedd, hogy sugárzó legyek; anyagi vagyok, tégy szellemivé, és add, hogy felmutathassam végtelen adományaidat!

Te vagy az Erős, a Mindeneket Szerető.”¹²³

B. Dalok (beleértve az előző dalok átismétlését)

Csillogó tükör

(akkord) (akkord)
Ha tisztaságtól csillog, s a portól nem szürke,
(akkord) (akkord)
Lelkünk Isten fényének tündöklő tükre,
(akkord) (akkord)
Lángol a szeretettől, sugárzón, vidáman,
(akkord) (akkord)
S fénye felragyog az emberi világban.

REFRÉN:

(akkord) (akkord)
Ó, Lét Fia! Ó, Lét Fia!
(akkord) (akkord)
Te vagy az én lámpásom, s fényem kell, hogy tápláljon!
(akkord) (akkord)
Ó, Lét Fia! Ó, Lét Fia!
(akkord) (akkord)
Te vagy az én lámpásom, s fényem kell, hogy tápláljon!

Isten kegyelme szüntelen rád ragyog,
Még fényesebben tündökölnék a napok,
Mikor szolgálsz, hogy jobba tedd a világot,
S minden szívből kibújnak a szeretet-virágok.

REFRÉN

C. Idézetek memorizálása

A mai foglalkozáson a gyerekek a ragyogás tulajdonságához kapcsolódóan fognak egy idézetet tanulni, melyet a következő módon vezethettek be:

Isten szeretetének fénye szüntelenül bevilágítja szívünket. Minél erőteljesebbé válik ez a fény, annál jobban ragyog a szívünk Isten szeretetétől. Isten ismerésének – az Ő Nagysága, az Ő Dicsősége ismerésének – fénye sugárzik szemünkből. Nagylelkű cselekedeteink és kedves szavaink által pedig felragyog a szeretet és a tudás fénye. A körülöttünk lévőket megérinti örömünk ragyogása. Ahhoz, hogy sose feledkezzünk meg a ragyogás, mint lelki tulajdonság fontosságáról, tanuljuk meg kívülről a következő idézetet:

„Ó, Lét Fia! Te vagy az Én mécsesem, és az Én világosságom benned van. Abból merítsd ragyogásod, és Rajtam kívül ne keress mást!”¹²⁴

ragyogás

1. Amikor Tyrell felébredt, napfény árasztotta el a szobát. Örült, hogy a nap ragyogása köszöntötte őt.
2. Santos asszony mindenkit úgy szeret, mint a saját családját. Mindig nagylelkű, kedves és segítőkész másokkal. A szívében lévő szeretetet mindenki érzi, akivel csak találkozik, és ez örömet okoz az embereknek. Santos asszony ragyogása mindenkit megérint.

keres

1. Amikor a madárfióka kikel a tojásból, az anya élelem után néz, hogy etesse. Az anyamadár táplálékot keres az új fiókának.
2. Az iskola különleges kirándulást szervezett az összes diáknak. Akinek a szülei nem tudtak hozzájárulni a költségekhez, annak az iskola próbált segíteni. Az iskola megoldást keresett arra, hogy minden gyerek részt vehessen a kiránduláson.

D. Történet

Dorothy Bakert, akiről valószínűleg egy napon majd többet is meg fogtok tudni, az a megtiszteltetés érte, hogy kislánként találkozhatott ‘Abdu’l-Bahával. Dorothyt a nagymamája vitte el, hogy találkozzon ‘Abdu’l-Bahával nyugaton tett utazásai alkalmával. Miután megérkeztek a házhoz, ahol Dorothy azelőtt még sohasem járt, a kislány egy zsúfolásig telt szobába lépett. Sok-sok ember beszélgetett halkán és tiszteletteljesen, miközben ‘Abdu’l-Bahá beszédére váraoztak. Amint beléptek, a Mester rámosolygott Dorothyra és a nagymamájára, majd intett a kislánynak, hogy üljön le Mellé. A kislány félelemmel vegyes izgatottsággal sétált keresztül a szobán. Anélkül, hogy felnézett volna a padlóról, óvatosan elsétált a többi vendég mellett, hogy eljusson a Mester Lábánál lévő zsámolyhoz.

Amint ‘Abdu’l-Bahá elkezdett beszélni, Dorothy szemét lesütve ült, fekete cipőjét nézve. Nem volt bátorsága Rá pillantani. Hamarosan azonban minden félelme elmúlt. Erős vonzódást érzett ‘Abdu’l-Bahá szeretetteljes jelenlétének melegségéhez. Kisugárzása szinte mágnesként vonzotta. Anélkül, hogy egyáltalán ráeszmélt volna, hogy közben megmozdult, Dorothy már ‘Abdu’l-Bahá irányába fordult, a térdére könyökölt, állát a kezére támasztotta, és a Mester sugárzó arcát csodálta.

Dorothy sohasem tudta felidézni, miről is beszélt ‘Abdu’l-Bahá azon a napon. Mindössze kedves Arcára, dallamos Hangjára és Jelenlétének melegségére emlékezett. Szerető szemei mintha Isten szellemi világairól meséltek volna neki. Idővel az

Istenszeretet, mely lángra lobbant a szívében, oly erőssé vált, hogy elhatározta, levelet ír 'Abdu'l-Bahának. Könyörgött Neki, engedje meg, hogy szolgálhassa Őt és Atyja, Bahá'u'lláh Ügyét. Dorothynak szóló válaszában 'Abdu'l-Bahá dicsérte célját, biztosította őt Isten adományairól, és reményét fejezte ki, hogy vágya teljesülni fog. És valóban, Dorothy egész életét Isten és az emberiség szolgálatának szentelte.

E. Játék: „Tükörkép és árnyék”

Rendezzék a gyerekeket párokba, és mindenki álljon szembe a partnerével! Kérjétek meg minden pár egyik tagját, hogy kezdjen el egyszerű mozdulatokat végezni, a másiknak pedig meg kell próbálnia azokat tükrözni. Néhány perc elteltével szerepet cserélnek. A gyerekek arckifejezéseket is tükrözhetnek a mozgások helyett. Ezután állítsátok minden pár egyik tagját a másik mögé! Amint az elől álló elkezd mozogni, a hátsónak árnyékként követnie kell a mozgását.

F. Színezés: 21. rajz

G. Záróimák

22. LECKE

A. Nyitóimák elmondása és megtanulása

A nyitóimák után a gyerekek tovább folytathatják a múlt alkalommal megismert ima kívülről történő megtanulását.

B. Dalok (beleértve az előző dalok átismétlését)

Boldog szeretnék lenni

Am
Van valami, amit kell, hogy tudj

Am E7
Ebben a Hitben, ne csak aludj!

Dm
Mert mi teszünk, nem csak beszélünk,

Am E7Am
Az életünkkel mondjuk el, hogy Hitünk valós.

REFRÉN:

Am
Boldogok vagyunk,

Am
És kitartók,

Am
Uram, szolgád vagyok,

Am
S míg élek, maradok,

Dm Am
Törvényeid be kell tartanom.

E7 Am
Törvényeid be kell tartanom.

Van valami, amit kell, hogy tudj:
Ez a világ csak szemfényvesztés.
Az emberek unják a fecsegést,
Arra kíváncsiak, hogy te miként élsz.

REFRÉN

C. Idézetek memorizálása

A mai foglalkozáson a gyerekek az alábbi idézetet fogják megtanulni kívülről, melynek középpontjában a hűség, mint lelki tulajdonság szerepel. Az alábbi néhány gondolat a segítségükre lesz az idézet felvezetésében:

A hűséges lélek sohasem feledkezik meg mindazokról a jótéteményekről, amelyekkel Isten megajándékozta; sohasem szűnik meg szeretni Istent. Iránta érzett hűségünkéből fakad, hogy mindig mindent megteszünk, hogy kövessük Isten Tanításait és engedelmeskedjünk Törvényeinek még akkor is, ha az nehéz. Éppen ezért keményen dolgozunk, hogy másokat szolgáljunk és méltó módon cselekedjünk, nem gondolva másra, mint hogy elnyerjük az Ő tetszését. Hiszen a hűséges léleknek nincs nagyobb öröme, mint hogy törekszik Isten kedvében járni. Tanuljuk meg kívülről Bahá'u'lláh alábbi idézetét:

„Boldog a hívő, ki felékesített a magas törekvések öltözkéivel, és kiállt, hogy szolgálja ezt az Ügyet.”¹²⁵

felékesít

1. Mae-nek van egy csodaszép ruhája, amit csak különleges alkalmakkor vesz fel. A közösségi találkozón épp ezt viselte. Mae ez alkalomból különleges ruhával ékesítette fel magát.
2. Natalia mindenkire kedves. Isten kedvességgel ékesítette fel a lelkét.

öltözik

1. Egyes helyeken a bírónak fehér parókát és hosszú fekete köpenyt kell hordaniuk a bíróságon. A teljes bírói öltözetet kell viselniük.
2. Mielőtt a herceg elhagyja a palotát, felveszi a vállszalagját és a koronáját. Magára ölti királyi öltözkéjét.
3. Jacob minden reggel imádkozik, mielőtt elmegy otthonról. Az ima olyan, mint egy öltözké, mely a lelkét burkolja be. Ez erősíti és óvja őt a nap folyamán.

törekvés

1. A diákok elhatározták, hogy fákat ültetnek az iskola köré. A közösség támogatta törekvésüket a facsemeték és a föld biztosításával.
2. Pierre és Arlene elhatározták, hogy felmásznak a hegycsúcsra. Tudták, hogy ez nehéz vállalkozás lesz, de elszántan élt bennük a törekvés, hogy megpróbálják.

D. Történet

Amikor 'Abdu'l-Bahá még kisfiú volt, a családjának, mely Perzsia nemességéhez tartozott, volt egy Isfandiár nevű szolgája. Roppant hűséges volt a családhoz, ők pedig nagyon megbíztak benne. Amikor a hatóságok féltékenységből és tudatlanságból letartóztatták 'Abdu'l-Bahá szeretett atyját, Bahá'u'lláh-t, a család összes vagyonát elkobozták. Semmijük sem maradt, és mindenki, aki közel állt Bahá'u'lláh-hoz, veszélyben volt. Isfandiár mégis tovább gondoskodott a családról. Mivel 'Abdu'l-

Bahá' édesanyja tudta, hogy sok hivatalnok keresi majd Isfandiyárt, sürgette, hogy hagyja el a várost. Isfandiyár azonban nem akart elmenni.

– Nem mehetek – mondta, és elmagyarázta, hogy sok kereskedőnek tartozik még pénzzel a megvásárolt árukért. – Hogy is mehetnék? – folytatta. – Azt mondják majd, hogy Bahá' u' lláh szolgálója megvásárolta és elfogyasztotta a boltosok árukészleteit anélkül, hogy fizetett volna értük. Amíg nem fizetem meg a tartozásaimat, nem mehetek. De ha elvisznek, nem probléma. Ha megbüntetnek, akkor sincs semmi baj. Ha megölnék, akkor se szomorkodj. De elmennem lehetetlen. Maradnom kell, míg vissza nem fizetem minden tartozásomat.

Isfandiyár egy hónapon át járta az utcákat és bazárokat, és minden a tulajdonát képező apróságot áruba bocsátott. Amikor az utolsó tartozását is kifizette, elment a családhoz és elköszönt, mert tudta, hogy nem maradhat velük tovább. A kormány egyik minisztere vállalta, hogy befogadja, elszállásolja és megvédi ebben a veszélyes időszakban.

Hónapokkal később Bahá' u' lláh-t kiengedték a börtönből, és családjával együtt a hatóságok száműzték Perzsiából. A szomszédos ország egyik városába, Bagdadba mentek. A Bahá' u' lláh-hoz mindvégig hűséges Isfandiyár ekkor Bagdadba utazott, hogy megkérdezze, szolgálhatna-e ismét az Ő házában. Bahá' u' lláh azt mondta neki:

– Miután elmentél tőlünk, egyetlen perzsa miniszter akadt, aki vállalta, hogy elszállásol, amikor senki más nem tudott volna védelmet nyújtani neked. Mivel ő adott neked menedéket és védelmet, hűségesnek kell lenned hozzá. Ha hajlandó téged elengedni, akkor örömmel látunk, ha azonban nem akarja, hogy elmenj, semmiképp se hagyd el őt!

Isfandiyár természetesen olyan becsületos, olyannyira megbízható és hűséges volt, hogy a miniszter nem akarta, hogy elmenjen.

– Ó, Isfandiyár! – sóhajtott. – Nem akarom, hogy elmenj, mégis, ha menni szeretnél, legyen a saját akaratod szerint!

Isfandiyár azonban emlékezett Bahá' u' lláh szavaira. A miniszter szolgálatában maradt mindaddig, amíg nem sokkal később a miniszter elhunyt. Akkor Isfandiyár visszatért ahhoz a családhoz, akit olyannyira szeretett, és élete utolsó napjáig szolgálta 'Abdu'l-Bahát.

E. Játék: „Ki kopog?”

Kössétek be az egyik gyerek szemét, és ültessétek le egy padra, háttal a többieknek! Mutassatok rá egy másik gyerekre, akinek oda kell mennie a bekötött szemű gyerekekhez, és kopogtatnia kell a padon. A padon ülő gyerek megkérdezi: „Ki kopogtat az ajtómon?” A másik, megpróbálja elváltoztatni a hangját, és azt mondja: „Én vagyok az!” A padon ülő gyerekek ki kell találnia, ki kopogtatott. A bekötött szemű gyerek három kísérletet tehet a kopogtató kitalálására. Ha nem sikerült eltalálnia, akkor egy másik játékos következhet. Hívjátok fel a gyerekek figyelmét arra, hogy ahhoz, hogy a bekötött szemű gyerek figyelmesen tudja hallgatni a hangot, a többieknek nagyon csöndben kell lenniük.

F. Színezés: 22. rajz

G. Záróimák

23. LECKE

A. Nyitóimák elmondása és megtanulása

Kezdjétek a foglalkozást imákkal, majd segítsétek a gyerekek erőfeszítéseit, hogy a 21. leckében megismert imát kívülről megtanulják!

B. Dalok (beleértve az előző dalok átismétlését)

Türelem

(akkord)

Ha úgy érzed, az erőd elhagyott,

(akkord)

De hosszú az út még előtted,

(akkord)

Már határán vagy annak, hogy feladod,

(akkord)

Mert elhasználtad minden erődet,

(akkord)

Próbálkozz tovább s légy türelmes,

(akkord)

Minden lépés közelebb visz a célhoz.

(akkord)

Lépted száma egyből lesz tízezres,

(akkord)

Erőfeszítésed meglásd, megacéloz.

REFRÉN:

(akkord)

Légy türelmes, légy kitartó,

(akkord)

A mag is kezdetben, mily apró,

(folytatódik a következő oldalon)

(akkord)
Csak lassan nő óriás fává,

(akkord)
Türelmetlen, aki ki nem várná.

Kistestvéred nem érti, mit beszélsz,
Pedig már oly sokszor elmondtad.
Tudd, hogy türelemmel, többet elérsz,
S ha gyakorlod és már megszoktad,
Türelned illatos rózsát terem,
Tőled fog tanulni testvéred,
S a tudatlanság feletti győzelem,
Nemesíti az emberi elméket.

REFRÉN

C. Idézetek memorizálása

A gyerekek ma egy a türelemmel kapcsolatos idézetet fognak megtanulni, amit a következő módon vezethettek be:

A türelem az egyik legfontosabb tulajdonság, amellyel rendelkezhetünk. Türelem nélkül keveset érhetünk el ebben az életben. Tanulmányainkban, munkánkban, másokkal való barátságainkban, a lelki fejlődésért tett erőfeszítéseinkben egyaránt szükség van a türelemre. Az életben nem mindent lehet gyorsan megcsinálni. Sok olyan dolog van, amellyel csak apránként, lépésről-lépésre lehet haladni. Amikor türelmet gyakorlunk, nem próbáljuk meg siettetni azokat a dolgokat, amelyek időt igényelnek. Türelmesnek kell lennünk másokkal és magunkkal, mert mindannyian tanulunk és növekszünk. Annak érdekében, hogy erőfeszítéseink eredményeképpen szert tegyünk a türelem képességére, tanuljuk meg kívülről a következő idézetet:

„Ő bizony megnöveli azok jutalmát, akik békével tűrnek.”¹²⁶

jutalom

1. Anderson tanárnő rendkívül elégedett volt a kiváló természettudományos projekt munkákkal, melyeket a diákjai az osztályában készítettek. Jutalmul elvitte őket a közeli akváriumba.
2. Alena minden nap szánt egy kis időt a gitártanulásra. Amikor egy kedves dalt játszott a kisöccsének, az arcára kiülő mosoly volt a legnagyobb jutalom, amire csak az erőfeszítése miatt vágyott.

tűr

1. Aliya a családjával együtt egy távoli helyre költözött. Az első néhány hónapban számos nehézséggel kellett szembenézniük. Kedves szomszédaik segítségével azonban eltűrték ezeket a nehézségeket, és most már nagyon boldogok az új otthonukban.
2. Hugh nagyon beteg lett. Nagy fájdalmai voltak, de nem panaszkodott. Türelemmel tűrte a szenvedését.

D. Történet

Li Xin imádta az őszibarackot. Minden nap vitt magával egyet az iskolába és az ebédszünetben jóízűen elfogyasztotta. Minden falatot kiélvezett, de a magházat a benne lévő maggal együtt mindig eldobta.

Egy napon Li Xin osztálya épp a magokról tanult. Ez jó ötletet adott Li Xinnek: elhatározta, hogy elülteti a barack magját, és segíti, hogy fává növekedjen! Az ebédnél elfogyasztott őszibarack magját félretette és becsomagolta egy papírba. Amikor véget ért a tanítás, hazasietett, és megkérte az édesapját, hogy segítsen neki helyet keresni a faneveléshez. Édesapja emlékeztette, hogy előbb meg kell várnia, amíg a magház kiszárad, hogy ki tudja szedni belőle a magot. Li Xin azonban rögtön el akarta ültetni a magot.

– Li Xin – szólt hozzá az apja –, ha nincs türelmed kiszárítani a magot, hogyan lesz türelmed kivárni, amíg a mag kihajt?

Így aztán Li Xin félretette a magot száradni.

Néhány nappal később Li Xinnek végre sikerült feltörnie a magházat, és kivenni belőle a magot. Édesanyja mutatott neki a kertben egy sarkot, ahol a mag szép nagy, magas fává nőhet. Li Xin ásott egy gödröt, beledobta a magot, majd befedte egy kupac nedves földdel. Izgatottan mosolygott. Ezzel végre kezdetét vette a fa fejlődése!

Li Xin minden nap ellátogatott a kupachoz, és reménykedett benne, hogy megpillanthatja a jelét annak, hogy a mag végre kihajtott. De heteken át semmilyen hajtás nem jelent meg rajta, Li Xin pedig elcsüggedt. Édesanyja, látva Li Xin bánkódását, megkérdezte, hogy mi a baj.

– A magom nem akar kihajtani – panaszkolta Li Xin. – Nem tudom, egyáltalán lesz-e belőle valaha is fa.

– Nos – szólt az édesanyja –, ennek a magnak még nagyon sokat kell növekednie. Ilyen szempontból ugyanolyan, mint te. Amikor megszülettél, csupán egy icike-picike élőlény voltál, és semmi egyebet nem csináltál, mint ettél meg aludtál. És most nézz magadra! Egy kisfiú vagy, aki jár, beszél és gondolkodik! Meglehet, hogy sok évbe telik, amíg ez a fa megnő, de ha helyesen gondozod, egy napon le tudsz majd ülni az árnyékába és élvezheted a gyümölcsseit.

Li Xin elgondolkodott a hallottakon, és újra reménykedni kezdett. Az iskolában már tanulta, mennyi változáson kell a mának keresztülmennie, mielőtt akár hajtás lesz belőle.

Aztán egy tavaszi napon Li Xin szokás szerint felkereste a földkupacát, és izgatottan vette észre, hogy egy piciny zöld hajtás átfúrta magát a talajon! A fája végre növekedésnek indult! Odaszaladt a szomszédasszonyához, aki maga is földműves volt, és elűjságotla neki az izgalmas hírt. A szomszédasszony ellátta tanácsokkal, hogyan gondolzza a fát, amíg zsenge és törékeny, ő pedig minden szavára figyelt, hiszen égett a vágytól, hogy a lehető legjobban gondoskodjon róla.

– Hamarosan sok-sok barackkal fogom meghálálni a jótanácsokat – mondta Li Xin.

A szomszéd azonban csak mosolygott:

– Li Xin, ugye emlékszel, milyen türelmes voltál, amíg ki kellett várnod, hogy a magház kiszáradjon?

Li Xin bólintott.

– És arra is emlékszel, hogy még türelmesebben kellett várnod, amíg kihajt a mag?

Li Xin erre is emlékezett.

– Nos – mondta a szomszéd –, amíg a facsemetéből fa lesz, majd később gyümölcsöt hoz, az még hosszabb ideig fog tartani. Lehet, hogy évek telnek majd el, mire a fa barackot terem, és te is élvezheted a gyümölcsét.

Így aztán Li Xin gondját viselte a fának, és minden szükségletéről gondoskodott, miközben a hajtás facsemetévé fejlődött, majd csemetéből fává növekedett. Lassanként törzse egyre vastagabbra nőtt és magasabb lett, akárcsak ő. Aztán egy napon, amikor Li Xin hazaért az iskolából, meglátta, hogy kezdenek megjelenni a fán az első barackok ott, ahol korábban csak virágok voltak. Ismét ugyanazt az örömet érezte, ami akkor töltötte el a szívét, amikor először kihajtott a mag. Immár azzal is tisztában volt, hogy türelmet kell gyakorolnia, hiszen még jó időnek kell eltelnie ahhoz, hogy a barackok megérjenek és azokat meg is lehessen enni.

E. Játék: „Keresd az indítót!”

Kössétek be az egyik gyerek szemét, és kérjétek meg, hogy fordítson hátat a csoportnak! Ezután mutassatok rá néma csendben egy másik gyerekre! Ő lesz az „indító”. Mielőtt a bekötött szemű játékost megkérnétek, hogy csatlakozzon ismét a csoporthoz, gyakoroltassátok a többiekkel, hogyan kell követniük az „indító” mozgását! Például, ha tapsol, akkor mindenki ugyanazt csinálja. Ha elkezd integetni, akkor a többiek is azt teszik. Ha begyakoroltátok a csoporttal a követést, az első gyerek leveheti a szeméről a kötést és csatlakozhat a csoporthoz. Nagyon kell figyelnie, és meg kell próbálnia kideríteni, hogy ki lehet az „indító”. A többieknek ügyelniük kell arra, hogy ne nézzenek közvetlenül és túl sokat a mozgásokat irányító társukra, hiszen az könnyen leleplezhető. A gyerekek felváltva tölthetik be az „indító” vagy a találkozó játékos szerepét.

F. Színezés: 23. rajz

G. Záróimák

24. LECKE

A. Nyitóimák elmondása és megtanulása

Mint mindig, most is kezdjétek a foglalkozást imákkal, majd ismételjétek át a gyerekekkel azt az imát, amit az elmúlt néhány foglalkozáson igyekeztek megtanulni kívülről!

B. Dalok (beleértve az előző dalok átismétlését)

Állhatatosság

(akkord)

Járjunk együtt Isten útján,

(akkord)

Játsszunk egy dalt a szeretet húrján,

(akkord)

Legyünk kitartóak Isten Ügyében,

(akkord)

S parázként izzunk a szolgálat tűzében.

(akkord)

Ha szomorúság vagy fájdalom ér minket,

(akkord)

Jussanak eszünkbe a legfőbb kincsek:

(akkord)

A hit, alázat, igazmondás, hűség,

(akkord)

Szeretet, állhatatosság és nagylelkűség.

(folytatódik a következő oldalon)

(akkord)

Fordítsuk Isten felé arcunkat,

(akkord)

S mikor a zajok is elhalkultak,

(akkord)

Zengjük el legkedvesebb imánkat,

(akkord)

S hozzunk gyógyulást az egész világnak.

C. Idézetek memorizálása

Az alábbi gondolatok segítségül szolgálnak, hogy bevezessétek azt az idézetet, amelyet a gyerekek ezen az utolsó foglalkozáson fognak megtanulni, és aminek középpontjában az állhatatosság, mint tulajdonság áll.

Annak az embernek, aki igazán szereti Istent, az egyik legfontosabb tulajdonsága az állhatatosság. Bármi is történjék az életben, sohasem feledkezünk meg Istenről és az Iránta érzett szeretetünkről. Ezért semmi, amit mások nekünk mondanak vagy velünk tesznek, nem tudja befolyásolni a Beléje vetett hitünket. Szeretjük Őt, és betartjuk az Ő törvényeit, tanításait. Annak érdekében, hogy soha ne feledkezzünk meg arról, hogy mindenkor állhatatosnak kell lennünk, tanuljuk meg kívülről a következő idézetet Bahá'u'lláh-tól:

„A legfenségesebb rangot nyered el, ha állhatatos maradsz Urad Ügyében.”¹²⁷

fenséges

1. Martha minden este, mielőtt elalszik, imádkozik, és olyankor közel érzi magát Istenhez. Amikor álomba merül, a lelke fenséges állapotban van.
2. A találkozón Kumar a világbékéről és az emberiség jóságáról tartott előadást. Kumar fenséges dolgokról beszélt.

rang

1. Xavier édesanyja iskolában tanít. Az iskolában a tanárnak magasabb a rangja, mint a gyerekeknek, mert ő irányítja az osztályt.
2. Keletso szereti a történelmet, és megtanulta, hogy a középkori társadalomban a király és a nemesek gazdagabbak voltak, ezért magasabb rangúaknak számítottak. A szolgák viszont alacsonyabb rangon álltak.

állhatatos marad

1. Rosemary barátja egyre csak azt mondogatja, hogy a csillagok az égbolton lebegő kis lámpások, de Rosemary azt tanulta az iskolában, hogy minden csillag valójában egy-egy távoli nap. Rosemary nem változtatja meg a véleményét. Állhatatos marad abban, amiről tudja, hogy igaz.
2. Valaki azt mondta Monának, hogy nem fontos minden nap imádkozni. Ő azonban továbbra is imádkozik, hiszen tudja, hogy az imádkozás Isten egyik törvénye. Mona állhatatos maradt az ima törvényének betartásában.

D. Történet

Talán tudjátok, hogy Bahíyyih Khánúm 'Abdu'l-Bahá húga volt. Mindössze hatéves volt, amikor szeretett Atyjukat, Bahá'u'lláh-t az igazságtalan kormányzat letartóztatta és bebörtönözte. Egy másik történetből emlékezhetek, hogy családja a nemességhez tartozott. Atyja letartóztatásakor azonban az összes vagyonukat elvették. A földjeik, a házaik, a bútoraik, az ingóságaik – minden odaveszett. A családnak szinte semmije sem maradt, még ennivalójuk sem volt. Amikor ő és szeretett Bátyja, 'Abdu'l-Bahá éhesek voltak és nem volt kenyér, amit adhattak volna nekik, édesanyjuk egy maréknyi lisztet szórt a tenyerükbe, hogy azt egyék helyette.

Egy idő múlva Atyjukat kiengedték, de arra kényszerítették, hogy hagyják el a szülőföldjüket. Bahíyyih Khánúm és családja zord, fagyos télen indultak útnak a szomszédos országba, Bagdad városa felé. Ahhoz, hogy eljussanak a városba, hatalmas, hófödte hegyeken kellett átkelniük. Az út veszedelemes volt, a náluk lévő készletek pedig nem voltak elegendők. Ruházatuk nem igazán védte meg őket a hótól és a hidegtől. Mindössze néhány öszvér segítségével haladtak lassan a magas hegygerincek mentén. Gyakran a vadon közepette kellett tábor verniük éjszakára. Isten azonban megvédte őket, és az Ő kimeríthetetlen segítségének köszönhetően három hónap elteltével épségben megérkeztek Bagdadba. Bahíyyih Khánúm soha többé nem tért vissza szülőföldjére.

Bahíyyih Khánúm élete hátralévő részében osztozott Atyja szenvedéseiben és száműzetésében. Végül a kormányzat Atyját Akkó börtönvárosába száműzte, ahol a családjával együtt a legelvetemültebb bűnözők között élt. Amikor Apja, akit ő annyira szeretett, eltávozott ebből a világból, Bahíyyih Khánúm hűségesen támogatta szeretett Fivérét, 'Abdu'l-Bahát, Aki Atyja Hite Fejének jelöltetett ki. És amikor 'Abdu'l-Bahá sok év múlva a következő világba távozott, Bahíyyih Khánúm lett a legnagyobb támogatója és legrendíthetlenebb védelmezője Unokájának, az ifjú Shoghi Effendinek, akit 'Abdu'l-Bahá a Hit Védnökének nevezett ki.

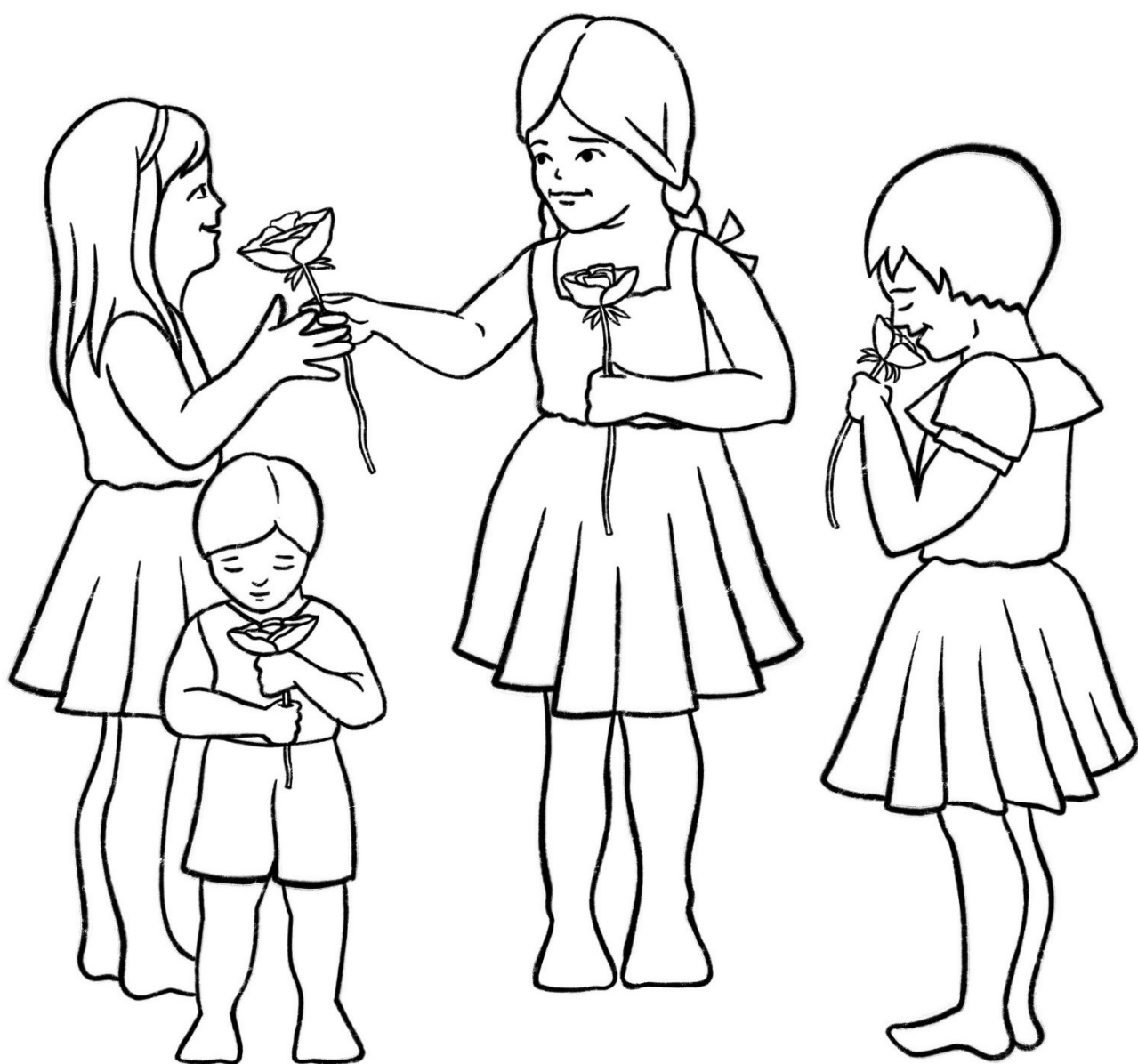
Bahíyyih Khánúm ekkor már idős asszony volt. Az élete zűrzavarral és felfordulással volt teli. Egyik viszontagság a másikat követte, az egyik csapás után jött a másik. A lelke azonban szilárd maradt, és szívét mindvégig Isten szeretete töltötte el. Állhatatos és szilárd volt élete utolsó napjáig.

E. Játék: „Segítő kéz”

Kérjétek meg a gyerekeket, hogy alkossanak párokat és fogják meg a párjuk kezét! Először csak sétáljanak körbe párban, nyitott szemmel! Kis lépésekkel kezdjenek, majd fokozatosan lépjenek egyre hosszabbat! A pároknak vigyázniuk kell, nehogy egymásnak ütközzenek. Ezután minden pár egyik tagja csukja be a szemét, és így ismételjék meg a sétálást! Ahhoz, hogy elkerüljék az ütközést, a nyitott szemű gyerekeknek vezetnie kell a társát. Hívjátok fel a figyelmüket, hogy a párok csakis érintéssel adhatnak egymásnak jelzéseket! Segítsetek nekik előre kitalálni ilyen jelzéseket! Például egy kézszorítás jelentheti azt, hogy „állj”, kettő, hogy „lépj hátra”, három, hogy „fordulj jobbra”, négy, hogy „fordulj balra”, stb.

F. Színezés: 24. rajz

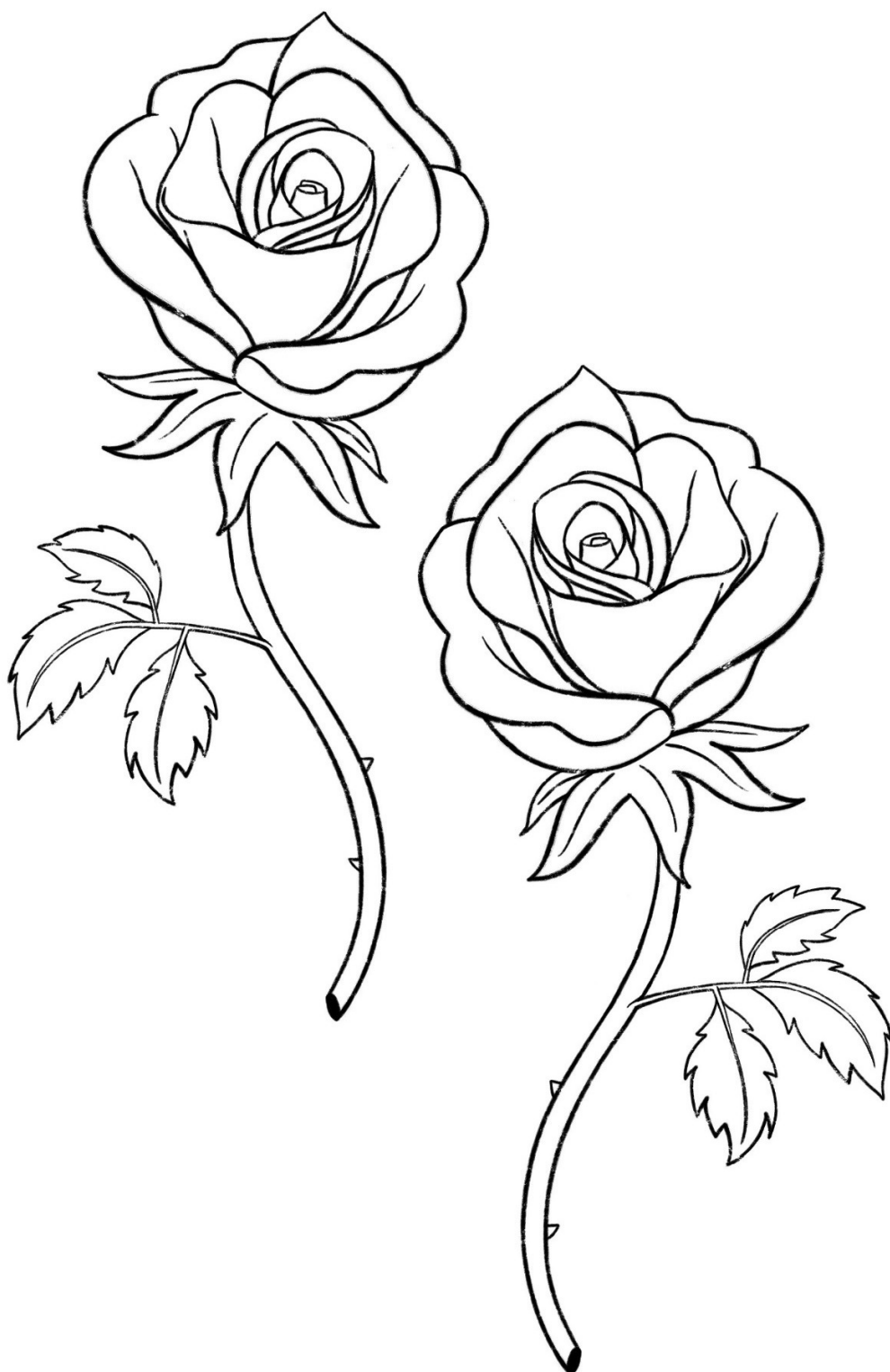
G. Záróimák

„Ó, Szellem Fia! Első tanácsom ez: Szíved legyen tiszta, jóságos és sugárzó. . .”

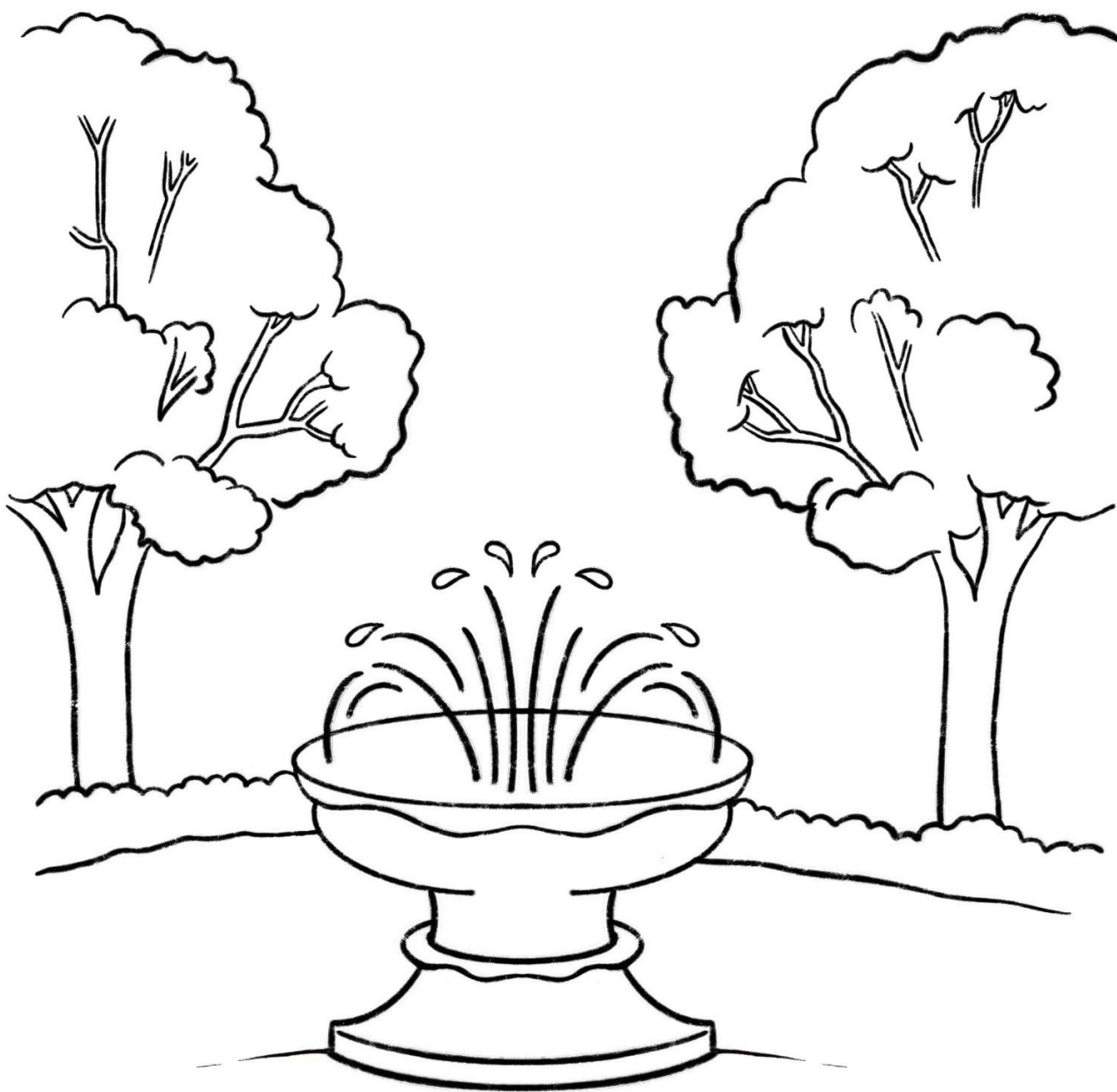
„Járjátok az igazságosság ösvényét, mert ez valóban az egyenes út.”

„Ó, barát! Szíved kertjébe ne ültess mást, csakis a szeretet rózsáját . . .”

„Az igazmondás minden emberi erény alapja.”

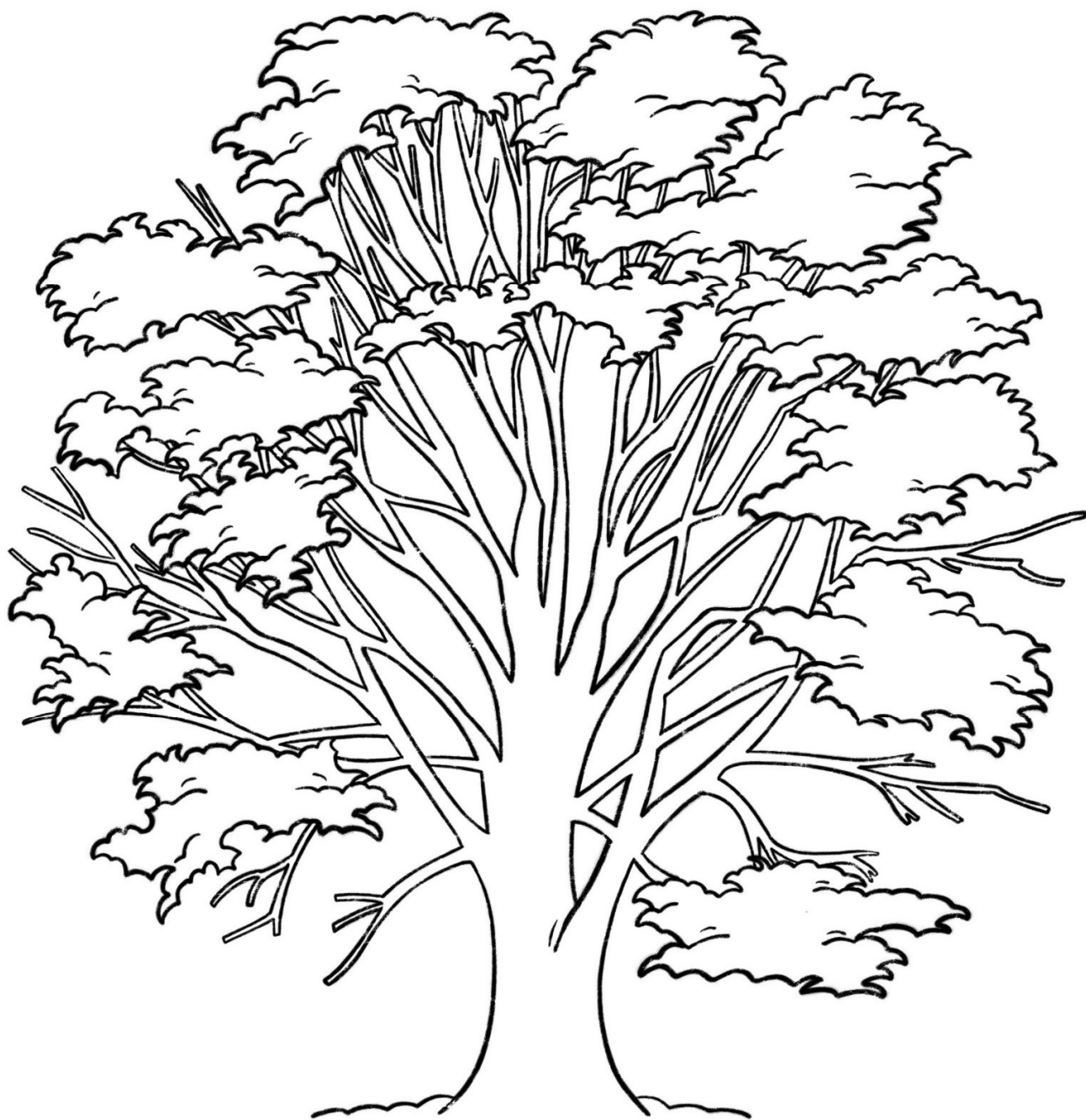
**„Adni és nagylelkűnek lenni az Én tulajdonságaim;
jó annak, aki az Én erényeimmel ékesíti magát.”**

„Áldott az, aki jobban szereti felebarátját, mint önmagát.”

**„Ó, Ember Fia! Örülj szíved vidámságának, hogy érdemes légy
a Vélem való találkozásra, és szépségem visszatükrözésére!”**

„Mindenkoron meg kell, hogy nyilvánuljon az igazmondásunk és őszinteségünk . . .”

„Ó, Ember Fia! Alázattal hajolj meg Előttem, hogy kegyesen meglátogathassalak.”

**„Légy boldog! Légy hálás! Emelkedj fel és adj hálát Istennek,
hogy a hálaadás elősegítse a jótétemények növekedését.”**

**„... legyen a megbocsátás és irgalom a díszetek, és mindaz,
ami Isten kedveltjeinek szívét felvidítja.”**

**„Díszítsétek nyelveteket, ó, emberek, az igazmondással,
és ékesítsétek lelketeket az őszinteség díszével!”**

**„Isten királyságának alapja a méltányosság és igazságosság,
úgyszintén az irgalom, könyörület és kedvesség minden élő lélekkel szemben.”**

**„Tudd, hogy igazi díszed Isten szeretetében áll,
és a Rajta kívül minden mástól való elszakadásodban. . .”**

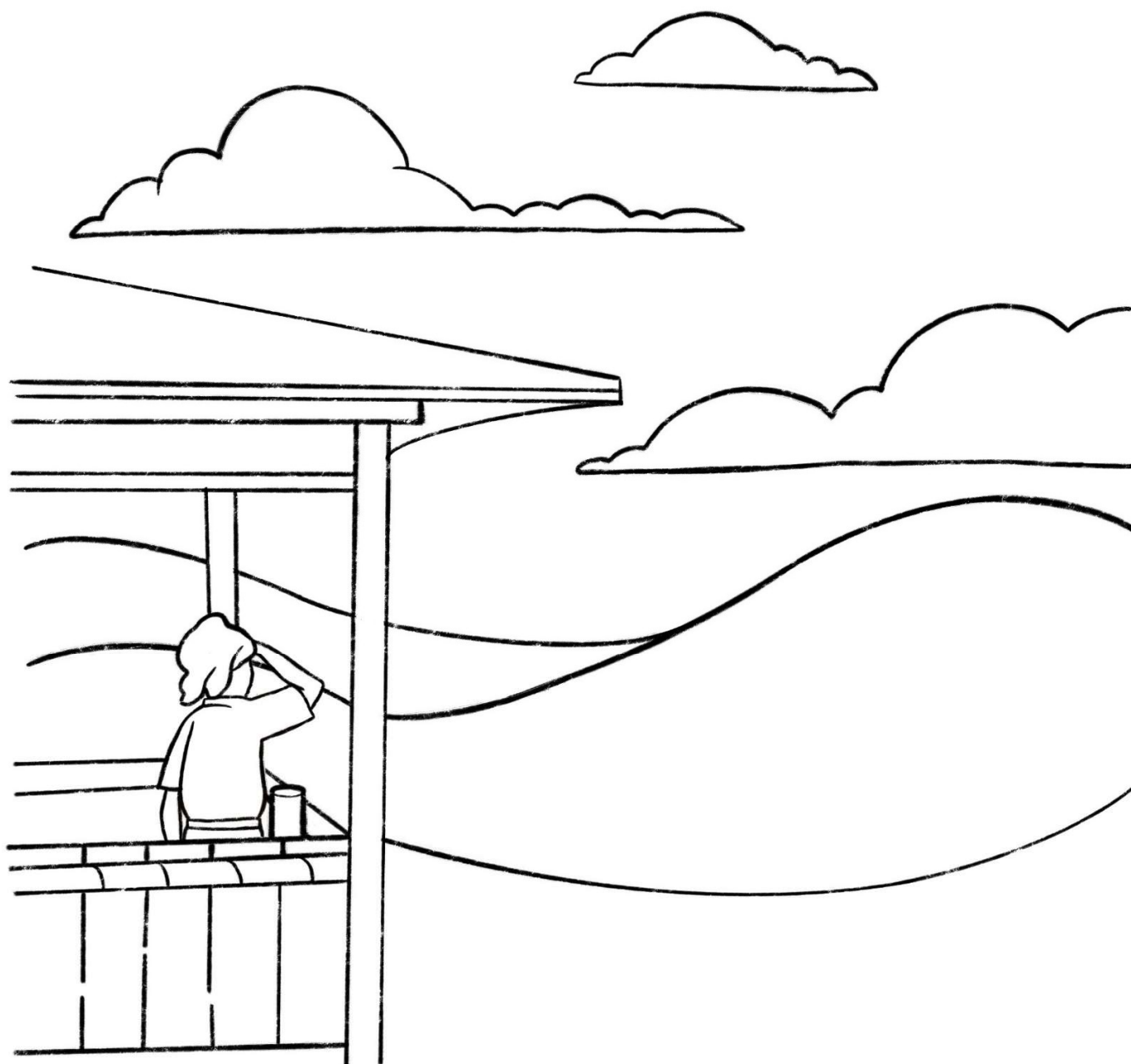
**„Minden dicsőség forrása mindannak elfogadása, amit az Úr adományozott,
és meglelégedettség azzal, amit Isten elrendelt.”**

**„Áldott, ki minden emberhez a legnagyobb
kedvességgel és szeretettel fordul.”**

**„A bátorság és erő forrása Isten Szavának hirdetése,
és állhatatosság az Őiránta való szeretetben.”**

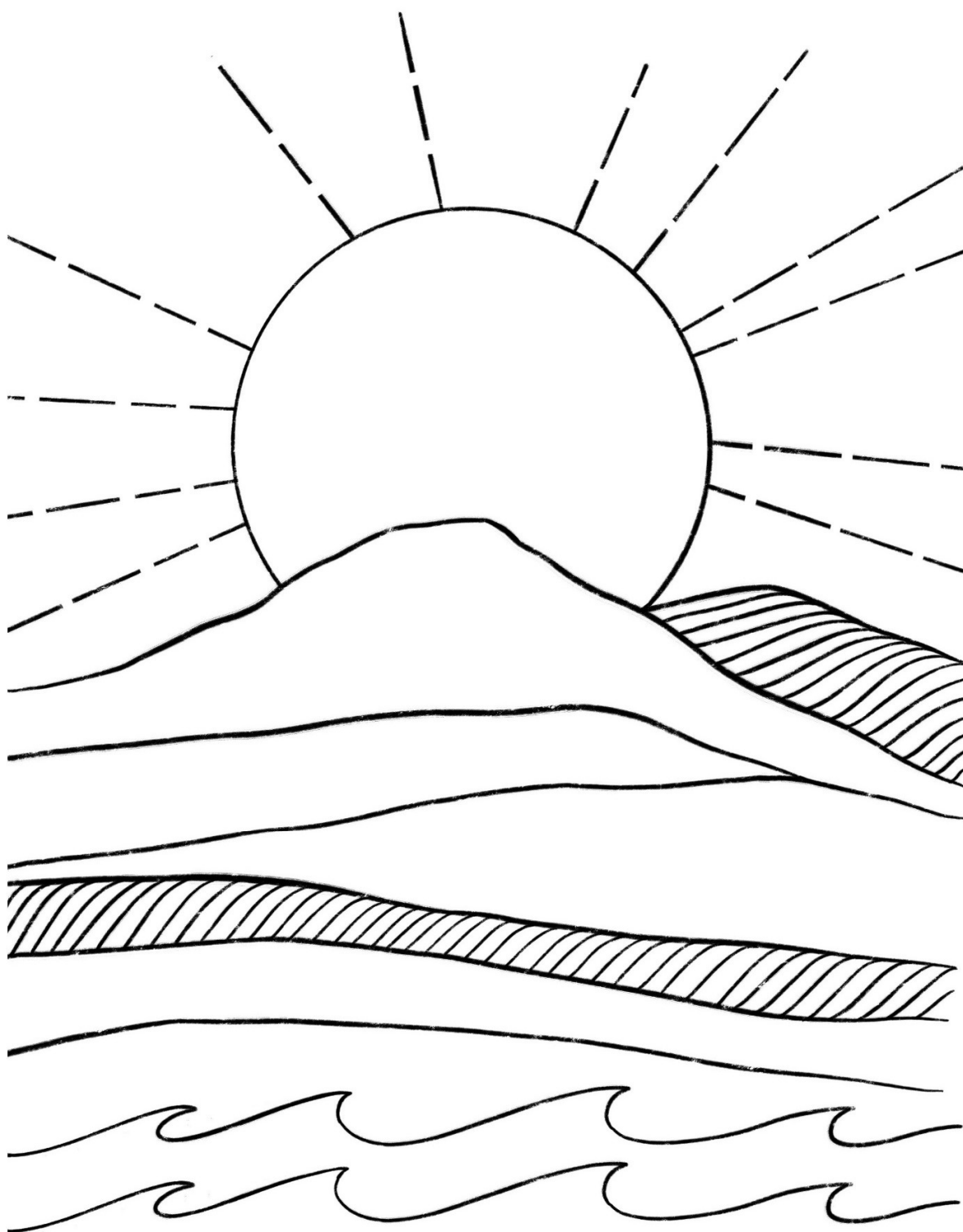
**„Soha ne veszítsd el az Istenbe vetett bizalmadat! Légy mindig bizakodó,
mert Isten adományai soha nem szűnnek meg az emberre áradni!”**

**„A megbízhatóság a legnagyobb kapu,
mely a nép nyugalamához és biztonságához vezet.”**

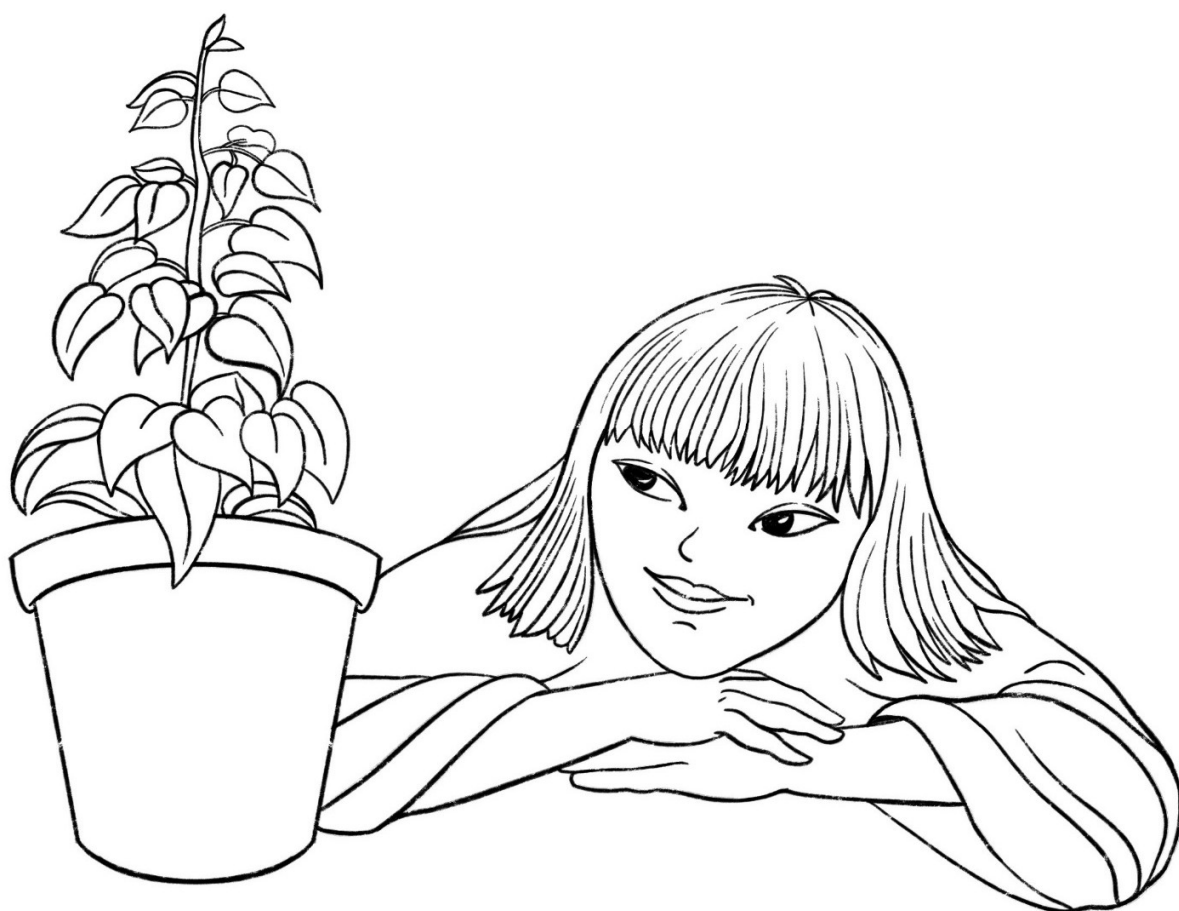
**„Isten szeretetének melege lobbantson lángra benneteket,
ó emberek, hogy lángra gyújthassátok mások szívét!”**

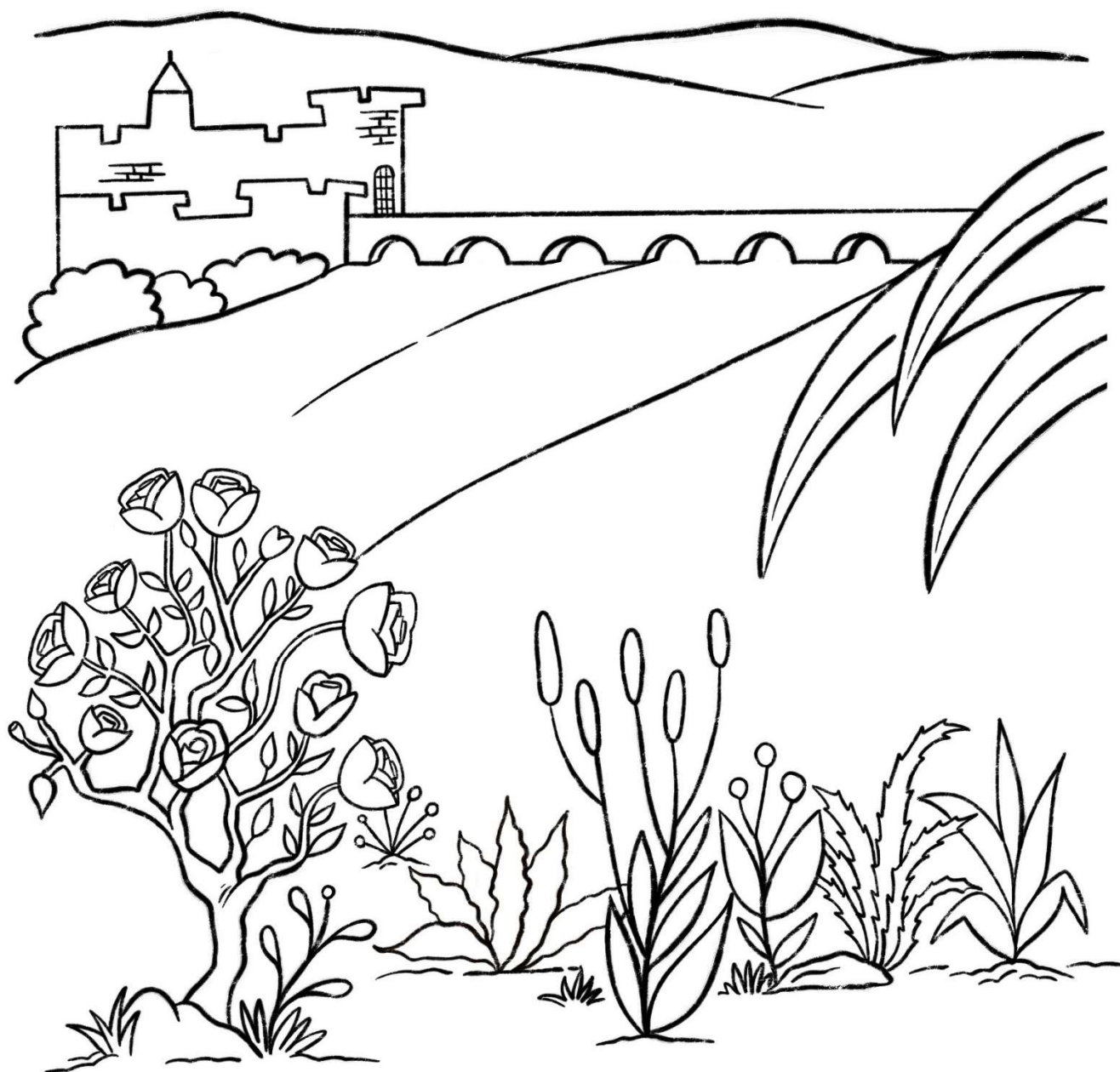
**„Ó, Lét Fia! Te vagy az Én mécsesem, és az Én világosságom benned van.
Abból merítsd ragyogásod, és Rajtam kívül ne keress mást!”**

**„Boldog a hívő, ki felékesíttetett a magas törekvések öltözkével,
és kiállt, hogy szolgálja ezt az Ügyet.”**

„Ő bizony megnöveli azok jutalmát, akik békével tűrnek.”

**„A legfenségesebb rangot nyered el,
ha állhatatos maradsz Urad Ügyében.”**

AZ IDÉZETEK FORRÁSAINAK JEGYZÉKE

1. ‘Abdu’l-Bahá, a *Bahá’í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá’u’lláh, the Báb, and ‘Abdu’l-Bahá* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2002, 2017 nyomtatásban) c. kötetben, 28. old.
2. Ugyanott, 29. oldal.
3. *Tablets of Bahá’u’lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* [Bahá’u’lláh Táblái] (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1988, 2005 nyomtatásban), 6.25 sz., 66–67. old.
4. Bahá’u’lláh-t idézi Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2006, 2018 nyomtatásban), 42. bek., 41. old.
5. *Tablets of Bahá’u’lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* [Bahá’u’lláh Táblái], 3.23 sz., 27. old.
6. Bahá’u’lláh, *The Hidden Words* [Rejtett szavak] (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 2003, 2012 nyomtatásban), Arab 2., 3–4. old.
7. *Tablets of Bahá’u’lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* [Bahá’u’lláh Táblái], 10.5 sz., 155. old.
8. ‘Abdu’l-Bahá egyik Táblájából. (hivatalos angol fordítás)
9. Ugyanott.
10. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá* [Válogatás ‘Abdu’l-Bahá írásaiból] (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2010, 2015 nyomtatásban), 12.1 sz., 42. old.
11. *Gleanings from the Writings of Bahá’u’lláh* [Gyöngyszemek Bahá’u’lláh írásaiból] (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1983, 2017 nyomtatásban), CXXXIX, 8. bek., 345. old.
12. ‘Abdu’l-Bahát idézi Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice*, 40. bek., 39. old.
13. ‘Abdu’l-Bahá, a “Trustworthiness: A Cardinal Bahá’í Virtue” c. műben, melyet az Igazságosság Egyetemes Háza Kutatási Részlege állított össze, és amely megjelent a *The Compilation of Compilations* c. kiadványban (Maryborough: Bahá’í Publications Australia, 1991), 2. kötet, 2053. sz., 338. old.
14. ‘Abdu’l-Bahá, a *Bahá’í Prayers* [Bahá’í imák] c. kötetben, 28. old.
15. Ugyanott, 29. old.
16. *Tablets of Bahá’u’lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* [Bahá’u’lláh Táblái], 9.4 sz., 138. old.
17. Ugyanott., 10.15 sz., 156. old.

18. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* [Válogatás 'Abdu'l-Bahá írásaiból], 206.13 sz., 357. old.
19. Ugyanott, 199.6 sz., 334–35. old.
20. Egy 1912. július 1-i beszédből, mely megjelent *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* c. kiadványban (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012), 1. bek., 304. old.
21. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* [Válogatás 'Abdu'l-Bahá írásaiból], 237.5 sz., 442. old.; valamint a *Bahá'í Prayers* [Bahá'í imák] c. kiadványban, 328. old.
22. 'Abdu'l-Bahá egy 1912. szeptember 3-I beszédéből, mely megjelent *The Promulgation of Universal Peace* c. kiadványban, 29. bek., 441. old.
23. *The Tabernacle of Unity: Bahá'u'lláh's Responses to Mánikchí Šáhí and Other Writings* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2006), 5.7 sz., 74. old.
24. *Days of Remembrance: Selections from the Writings of Bahá'u'lláh for Bahá'í Holy Days* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2016), 42.8 sz., 209–10. old.
25. Egy 1911. november 22-I beszédből, mely megjelent *Paris Talks: Addresses Given by 'Abdu'l-Bahá in 1911* ['Abdu'l-Bahá: Párizsi beszédek] c. kiadványban (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006, 2016 nyomtatásban), 35.2 sz., 135. old.
26. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* [Válogatás 'Abdu'l-Bahá írásaiból], 16.5 sz., 51–52. old.
27. *The Summons of the Lord of Hosts: Tablets of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006), 5.51 sz., 301. old.
28. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* [Bahá'u'lláh Táblái], 4.23 sz., 39. old.
29. *The Summons of the Lord of Hosts*, 3.17 sz., 249. old.
30. 'Abdu'l-Bahá egy 1912. május 5-i beszédéből, mely megjelent *The Promulgation of Universal Peace* c. kiadványban, 3. bek., 127. old.
31. Bahá'u'lláh, a *Bahá'í Prayers* [Bahá'í imák] c. kötetben, 164. old.
32. Ugyanott., p. i.
33. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* [Bahá'u'lláh Táblái], 6.19 sz., 64. old.
34. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* [Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból], LXXXII, 3. bek., 180–81. old.
35. Ugyanott., V, 2. bek., 6–7. old.

36. ‘Abdu’l-Bahá, *The Secret of Divine Civilization* [Az isteni civilizáció titka] (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2007, 2016 nyomtatásban), 130. bek., 93. old.
37. *The Hidden Words* [Rejtett szavak], Arab 70, 21. old.
38. *Gleanings from the Writings of Bahá’u’lláh* [Gyöngyszemek Bahá’u’lláh írásaiból], CXXIX, 2. bek., 316. old.
39. Ugyanott., CXXXIX, 4. bek., 343. old.
40. ‘Abdu’l-Bahá egy 1912. április 23-i beszédéből, mely megjelent a *The Promulgation of Universal Peace* kiadványban, 5. bek., 69. old.
41. *Gleanings from the Writings of Bahá’u’lláh* [Gyöngyszemek Bahá’u’lláh írásaiból], CXXV, 3. bek., 300–1. old.
42. Ugyanott., XV, 1. bek., 39. old.
43. ‘Abdu’l-Bahá egy 1912. május 5-i beszédéből, mely megjelent a *The Promulgation of Universal Peace* kiadványban, 4. bek., 128. old.
44. ‘Abdu’l-Bahá egy 1912. december 2-i beszédéből, mely megjelent ugyanott, 2.bek., 638–39. old.
45. *Tablets of Bahá’u’lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* [Bahá’u’lláh Táblái], 6.3 sz., 57. old.
46. Bahá’u’lláh, *Epistle to the Son of the Wolf* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1988, 2016 nyomtatásban), 23. old.
47. Bahá’u’lláh, a “Trustworthiness” c. műben, mely megjelent a *The Compilation of Compilations* c. kiadványban, 2. kötet, 2037. sz., 334. old.
48. ‘Abdu’l-Bahá, a “Bahá’í Prayers and Tablets for Children: A Compilation Prepared by the Research Department of the Universal House of Justice” c. kötetben, 11. sz.
49. Ugyanott, 10.
50. ‘Abdu’l-Bahá egy 1912. április 14-i beszédéből, mely megjelent a *The Promulgation of Universal Peace* kiadványban, 9. bek., 17. old.
51. *‘Abdu’l-Bahá on Divine Philosophy* (Boston: The Tudor Press, 1918), 41–42. old.
52. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá* [Válogatás ‘Abdu’l-Bahá írásaiból], 35.8 sz., 104. old.
53. Ugyanott., 7.4 sz., 33. old.
54. *Gleanings from the Writings of Bahá’u’lláh* [Gyöngyszemek Bahá’u’lláh írásaiból], CXXI, 6. bek., 291. old.

55. Ugyanott, LXVI, 6. bek., 144. old.
56. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* [Bahá'u'lláh Táblái], 10.8 sz., 155. old.
57. Bahá'u'lláh, *The Bahá'í World: Volume One 1925–1926* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1926, 1980 nyomtatásban), 42. old.
58. *The Hidden Words* [Rejtett szavak], Arab 40, 13. old.
59. Ugyanott, Perzsa 50, 39. old.
60. 'Abdu'l-Bahá egyik Táblájából. (hivatalos angol fordítás)
61. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* [Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból], CXLVI, 1. bek., 357. old.
62. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* [Válogatás 'Abdu'l-Bahá írásaiból], 1.7 sz., 8. old.
63. 'Abdu'l-Bahá egy 1912. május 12-i beszédéből, mely megjelent a *The Promulgation of Universal Peace*. kiadványban, 8. bek., 166. old.
64. 'Abdu'l-Bahá egy 1911. október 16-17-i beszédéből, mely megjelent a *Paris Talks* c. kiadványban ['Abdu'l-Bahá: Párizsi beszédek], 1.7 sz., 6. old.
65. 'Abdu'l-Bahá, *Bahá'í Prayers* [Bahá'í imák], 173. old.
66. Bahá'u'lláh, ugyanott, 94. old.
67. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* [Válogatás 'Abdu'l-Bahá írásaiból], 179.1 sz., 285. old.
68. Abdu'l-Bahá egy 1912. november 10-i beszédéből, mely megjelent a *The Promulgation of Universal Peace*. kiadványban, 8. bek., 599. old.
69. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* [Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból], CLIII, 1. bek., 366–67. old.
70. *The Hidden Words* [Rejtett szavak], Perzsa 21, 29. old.
71. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* [Válogatás 'Abdu'l-Bahá írásaiból], 178.1 sz., 284. old.
72. Abdu'l-Bahá egy 1911. november 21-i beszédéből, mely megjelent a *Paris Talks* ['Abdu'l-Bahá: Párizsi beszédek] c. kiadványban, 34.8 sz., 133. old.
73. Bahá'u'lláh, "Trustworthiness", mely megjelent a *The Compilation of Compilations* c. kiadványban, 2. kötet, 2013. sz., 327. old.

74. Ugyanott, 2024 sz., 330. old.
75. Ugyanott., 2027 sz., 330. old.
76. Bahá'u'lláh, a "Guidelines for Teaching" c. műben, melyet az Igazságosság Egyetemes Háza Kutatási Részlege állított össze, és amely megjelent a *The Compilation of Compilations* c. kiadványban, 2. kötet, 1898. sz., 293. old.
77. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* [Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból], XV, 6. bek., 41. old.
78. *The Summons of the Lord of Hosts*, 1.145 sz., 114–15. old.
79. *The Call of the Divine Beloved: Selected Mystical Works of Bahá'u'lláh* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2018), 2.22 sz., 21. old.
80. Bahá'u'lláh, *Bahá'í Prayers* [Bahá'í imák], 162. old.
81. 'Abdu'l-Bahá, uo., 29. old.
82. 'Abdu'l-Bahá egyik Táblájából. (hivatalos angol fordítás)
83. Bahá'u'lláh, a *The Kitáb-i-Aqdas: The Most Holy Book* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1993, 2013 nyomtatásban) c. művében, 70. bek., 45. old.
84. Abdu'l-Bahá egy 1911. november 23-i beszédéből, mely megjelent a *Paris Talks* ['Abdu'l-Bahá: Párizsi beszédek] c. kiadványban, 36.9 sz., 140. old.
85. Abdu'l-Bahá egy 1912. április 12-i beszédéből, mely megjelent a *The Promulgation of Universal Peace* c. kiadványban, 2. bek., 10. old.
86. *The Tabernacle of Unity* 3.16 sz., 64. old.
87. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* [Válogatás 'Abdu'l-Bahá írásaiból], 141.4 sz., 228. old.
88. Ugyanott, 1.4 sz., 6. old.
89. *The Hidden Words* [Rejtett szavak], Arab 48, 15. old.
90. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* [Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból], LXVI, 11. bek., 146. old.
91. *The Summons of the Lord of Hosts*, 2.30 sz., 229. old.
92. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* [Bahá'u'lláh Táblái], 14.11 sz., 212. old.
93. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* [Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból], CXXXIV, 1. bek., 328. old.

94. Ugyanott., CLXI, 1. bek., 384. old.
95. Ugyanott., CXLIII, 1. bek., 353–54. old.
96. Bahá'u'lláh, *The Kitáb-i-Íqán: The Book of Certitude* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2003, 2018 nyomtatásban), 146. bek., 123–24. old.
97. Abdu'l-Bahá egy 1912. november 23-i beszédéből, mely megjelent a *The Promulgation of Universal Peace* c. kiadványban, 4. bek., 632. old.
98. 'Abdu'l-Bahá, *Bahá'í Prayers* [*Bahá'í imák*], 29. old.
99. *The Hidden Words* [*Rejtett szavak*], Arab 1, 3. old.
100. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* [*Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*], CXVIII, 1. bek., 283. old.
101. *The Hidden Words* [*Rejtett szavak*], Perzsa 3, 23. old.
102. 'Abdu'l-Bahát idézi Shoghi Effendi, *The Advent of Divine Justice*, 40. bek., 39. old.
103. 'Abdu'l-Bahá, *Bahá'í Prayers* [*Bahá'í imák*], 29. old.
104. *The Hidden Words* [*Rejtett szavak*], Perzsa 49, 39. old.
105. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* [*Bahá'u'lláh Táblái*], 6.37 sz., 71. old.
106. *The Hidden Words* [*Rejtett szavak*], Arab 36, 12. old.
107. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* [*Válogatás 'Abdu'l-Bahá írásaiból*], 225.30 sz., 407. old.
108. Bahá'u'lláh, *Bahá'í Prayers* [*Bahá'í imák*], p. i.
109. *The Hidden Words* [*Rejtett szavak*], Arab 42, 13. old.
110. *Tablets of Abdul-Baha Abbas* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1915, 1940 nyomtatásban), 2. kötet, 483. old. (hivatalos fordítás)
111. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* [*Bahá'u'lláh Táblái*], 9.5 sz., 139. old.
112. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* [*Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*], CXXXVI, 6. bek., 336. old.
113. 'Abdu'l-Bahá, "Bahá'í Prayers and Tablets for Children", 10. sz.
114. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* [*Válogatás 'Abdu'l-Bahá írásaiból*], 138.1 sz., 220. old.

115. *The Summons of the Lord of Hosts*, 1.119 sz., 93. old.
116. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* [*Bahá'u'lláh Táblái*], 10.4 sz., 155. old.
117. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* [*Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*], CLVI, 1. bek., 378. old.
118. Bahá'u'lláh, *Bahá'í Prayers* [*Bahá'í imák*], 94. old.
119. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* [*Bahá'u'lláh Táblái*], 10.10 sz., 156. old.
120. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* [*Válogatás 'Abdu'l-Bahá írásaiból*], 178.1 sz., 284. old.
121. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* [*Bahá'u'lláh Táblái*], 4.16 sz., 37. old.
122. 'Abdu'l-Bahá egyik Táblájából(hivatalos angol fordítás)
123. 'Abdu'l-Bahá, *Bahá'í Prayers* [*Bahá'í imák*], 29. old.
124. *The Hidden Words* [*Rejtett szavak*], Arab 11, 6. old.
125. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* [*Bahá'u'lláh Táblái*], 17. sz., 257. old.
126. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* [*Gyöngyszemek Bahá'u'lláh írásaiból*], LXVI, 10. bek., 146. old.
127. Ugyanott., CXV, 13. bek., 278. old.